

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświadczeniach.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal. pocztą 16 hal. — Biura Redakcji i Administracji ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników St. Sokółowskiego, ulica Trzeciego Maja 1, 5. — Listy należy frankować.

Raklamy otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcji Nr. 88.

Telefon Administracji Nr. 637.

Przenumeracja

zamiejscowa:	miejscowa:
rocznie 32 K	rocznie 24 K
półrocznie 16 K	półrocznie 12 K
ówierórocznie 8 K — h.	ówierórocznie . . . 6 K
miesięczna 2 K 70 h.	miesięczna 2 K

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 4 K 60 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki”, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówieróroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h., drudzy 60 h.

„Przewodnik” prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: wiersz petirowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petirowej.

Ogłoszenia liczbowe i tabelaryczne statutowe towarzyszów akcyjnych i ubezpieczeniowych, po 60 hal. za wiersz petirowy lub jego miejsce.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie ulica Trzeciego Maja 1, 5.** W Paryżu wyłącznie Agencja: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varsovie.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłosćwiej wydać następujące Najwyższe pismo Odrębne:

Kochany książę Montenuovo!

W pełni Mego zaufania od szeregu lat stojąc na czele Mego Dworu, sprawowałeś Pan, zawsze w zgodzie z Memi intencjami, niezmordowanie i z pełnym skutkiem Swój, tak bardzo odpowiedzialny urząd.

W ostatnich dniach zgon Mego ukochanego Bratanka, Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda, z którym Pana łączyły trwałe pełne zaufania stosunki, postawił Pana, kochany Książę, wobec nadzwyczajnych wymagań i dał Panu ponownie sposobność okazania w wysokiej mierze Pańskiego ofiarowania w wysokiej mierze Pańskiego ofiarowania oddania się Meji Osobie i Memu Domowi.

Korzystam chętnie ze sposobności, by zapewnić Pana o Mojej najgorętszej wdzięczności i Mojem zupełnem uznaniu dla Jego znakomitej, wiernej służby.

Wiedeń, dnia 6 lipca 1914.

Franciszek Józef w. i.

Prezydent galic. dyrekcji poczt i telegrafów nadał posady ekspedyentów pocztowych oficyantom: Zygmuntowi Poltowskiemu w Hucie, Maryi Szymonowicz

w Nowicy, Józefowi Miłkowskiemu w Wadowicach Górnych, Michałowi Kłosowskiemu w Boratynie, Zygmuntowi Dubajowi w Złobieniu, naczelnikowi stacji kolejowej Mauryemu Kaczkowskemu w Łowczówku-Plesnej, ekspedyentce Malwinie Bęgińskiej w Bartatowie, pomocnicy Annie Dzikowskiej w Tarnowskiej woli, kierownikowi składnicy Mikołajowi Roguckiemu w Kupnowicach starych i Julii Głodzińskiej w Bratkówce.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 8 lipca.

Kredyty na cele sanitarne i opieki socjalnej w preliminarzu państwowym pro 1914/1915.

(II.) Na sporządzenie austriackiej Księgi środków żywności, t. zw. *Codex alimentarius austriacus* przewidziano wydatek 6.000 kor., który jednakowoż zrównoważony ma być dochodami w tej samej wysokości. Utrzymanie i rozszerzenie zawodowych Instytutów wymaga również sum odpowiednich.

I tak na chemiczno-farmaceutyczny Instytut badań w Ministerstwie spraw wewnętrznych preliniowano ogółem 48.450 kor.

Wewnętrzne rozszerzenie tego zakładu uzasadnione jest tem przede wszystkim, iż w znaczniejszej, niżli dotąd mierze, Instytut ten ma czuwać nad sprzedażą leków, mianowicie zaś wykonywać kontrole nad farmaceutycznymi specjalnościami; nadto pod kompetencję tego Instytutu przypadnie również badanie wód mineralnych. Ta zwiększona działalność otrzymała wyraz także w rubryce spodziewanych dochodów, gdyż wobec podwyższenia taksy od badań preliniowano przychód o 45 tysięcy koron większy, niżli dotąd.

Seroterapeutyczny Instytut w Wiedniu, w którym wyrabia się surowice lecznicze, zwłaszcza przeciw dyfterii i czerwonce, figuruje w dziale wydatków z sumą 198.254 kor., preliniowany zaś dochód wynosi 146.000 koron.

Na utrzymanie Instytutu szczepień przeciwko wściekliznie w szpitalu fundacji Rudolfa przypada 10.400 koron.

Dla obu zakładów państwowych szczepionki w Wiedniu i Neuhaus (w Czechach), których wytwórczość pokryć ma zapotrzebowanie na całym obszarze Państwa, preliniowano 70.379 koron wydatków i 66.000 koron dochodu.

Z zakładów państwowych przytoczyć należy jeszcze siedm państwowych zakładów badania środków żywności. Tutaj preliniaryzowane 390.152 kor. wydatków i 89.564 koron dochodu.

Na kursy naukowe, które urządza się przy zakładach środków żywności dla kształcenia komisarzy targowych, wyznaczona jest suma 9.000 koron. Dochód z czesnego przewidziano w preliniarzu z sumą 2.000 kor.

Ważną agendą Ministerstwa spraw wewnętrznych w dziedzinie ubezpieczenia robo-

tników stanowi opracowanie statystyki niebezpiecznych wypadków za przeciąg lat pięciu. Ogólny na ten cel wydatek w sumie 120.000 koron rozkłada się na lat cztery, z czego na rok 1914/15 przeznaczono kwotę 30.000 kor. Ta statystyka nietylko służyć ma za punkt oparcia dla rewizji klas niebezpieczeństwa zakładów przemysłowych podlegających przymusowi opłat, lecz także dostarcza bogatego materiału dla zapobieżenia wypadkom i dla dalszych celów socjalnych.

Dalszych 5000 koron przeznaczono na studia, prace assekuracyjne i prace dla instytutów ubezpieczenia robotników. Te kwoty, służące mające na przygotowanie ubezpieczenia socjalnego, zajmującego obecnie ustawodawstwo, są wprawdzie, jeszcze nieznaczne, stanowią jednakowoż pierwsze podwaliny nierównie rozleglejszej działalności, która przypadnie w udziale Ministerstwu spraw wewnętrznych, skoro tylko wielkie dzieło ubezpieczenia socjalnego dojdzie do skutku.

W związku z tem zaznaczyć należy, iż pewne wydatki na cele socjalnego ubezpieczenia, tak n. p. państwowy przyrządek w sumie 100.000 koron na cele ubezpieczenia pensyjnego, wstawione są nie do preliniarza Ministerstwa spraw wewnętrznych, dalej, że znaczne środki, oddane do rozporządzenia socjalno-politycznej sekcji Ministerstwa handlu, niejednokrotnie znajdują zastosowanie, bardzo bliskie zadani ubezpieczenia socjalnego.

Kwota przeznaczona dla ochrony emigrantów ma służyć z jednej strony na cele gospodarczej, prawnej i religijnej opieki emigrantów, udających się w obce kraje, z drugiej zaś strony ma dopomóc do przygotowania tych zarządców, których celem jest sprowadzenie ruchu wychodźczego do miary stosunkami wskazanej, polepszenie ekono-

ANNA NEUMANOWA.

ZABŁĄKANI.

POWIEŚĆ NA TLE WSCHODNIEM.

CZĘŚĆ DRUGA.

(Z notatek angielskiego oficera).

(Ciąg dalszy).

Abu Hammed, 21 grudnia.

Dziś przybyły nasze wielbłądy z prowiandami i bagażami. Sądząc z różnych przygotowań, myślę, że pobyt nasz w tem murzyńskim gnieździe przydłuży się; Angliacy zapowiadają, że spędzimy tu „Christmas”. Zdaje mi się jednak, że to święto, choć tak nabożnie przez Anglików obchodzone, nie wstrzymałoby na tak długo obchodu marszu; podobno Wolseley oczekuje listów z ministerstwa w Londynie i depech od Barynga, a także powrotu wysłanych na zwizy do Khartumu szpiegów; telegraf polowy zrywają nam samumy, tak, że zadowolę się musimy pocztą wielbłądzą.

Abu Hammed, 23 grudnia.

Wuj drogi, jeśli kiedy w ręce twoje dostaną się te notatki, ołówkiem na kolanie pisane, zapamiętaj datę 23 grudnia. Był to dzień mego chrztu w ogniu; dzień, który całe życie pamiętać będę.

W nocy z 21 na 22 trąbki zagrały nasze pobudkę; zakotłowało w obozie; straż nasze dały znać, że zastępy Mahdyków obozują w pustyni, a światła ich ognisk niezliczone, jak gwiazdy na niebie.

General, który miał dokładne wiadomości, że główne siły Mahdiego skoncentrowane są pod Khartumem, przyjął te wieści bardzo spokojnie.

Zapewne pomyślał zaraz, że są to tylko pojedyncze hordy beduinów i murzyńskie plemiona Bichari, które dążą pod Khartum, aby się połączyć z główną armią derwiszów; albo też sam Mahdi, powiadomiony o zbliżającej się wielkiej armii angielskiej, wysłał te oddziały, aby małymi potyczkami i napadami wstrzymać nasz pochód. W gnieniu okazał się jednak konny pod dowództwem majora Maxwella poewalował w stronę pustyni na rekonesans; nam zaś kazano stać pod bronią i być w pogotowiu. O świcie powrócił Maxwell, potwierdzając wiadomość, iż znaczne zastępy beduinów biwakują w pustyni o jakie 10 kilometrów od nas. Liczbę ich oznaczył trudno; może być 3000 ludzi, a może i 5000.

Posiliwszy się obfitem śniadaniem z konserw mięsnych i napelnivszy nasze manierki herbatą*), napojem, którym pogardzałem niegdyś, a którego ożywcze własności tu dopiero nauczyłem się cenić, ruszyliśmy w 3000 piechoty, a 500 konnicy.

Przedostawszy się z trudem przez nadbrzeżne skały stanęliśmy na wyżynie pustyni a po godzinnym marszu ukazał się na naszym widnokręgu białawy obłok, który zbliżał się i rósł z chwilą każdą. Była to zbliżająca się armia derwiszów. Nagle z poza wału piasków ukazał się jak sepy dwaj młodzi derwisze na rącznych koniach, jakby z pod ziemi wyrosli. Podjechali na odległość strzału i z dzikim okrzykiem wojennym, cisnęli swe dzidy między nasze szeregi, poczem pogнали w cwał w tumanach kurzawy, zanim ich nasze strzały dosięgnąć mogły. Było to wezwanie do bitwy. Przysłać się muszę, że droszcz mnie przebiegł nie z trwogi, ale z niewnego niepokoju i oczekiwania; miałem to uczucie przykre, że stać się musi za chwilę coś strasznego, że zbliża się okropne krwawe widno i zacznie swą kość.

W istocie nie minęła godzina, a znaleźliśmy się tak blisko wrogów, że słysząc herbaty zamiast wody.

*) Z powodu panującej w krajach tropikalnych dysenterii żołnierze angielscy używają herbaty zamiast wody.

było odgłosy tarabuki i metalowych tam-tamów; jakby szum wód wezbranych dolałby monotonny, przeciągły śpiew wojenny derwiszów, przerywany niekiedy wyciem: „Allahu! Allahu!”

Wkrótce mogliśmy rozróżnić barwy ich sztandarów; w pośrodku powiewał czarny sztandar „Dzihadu” t. j. wojny świętej, błyszczący srebrnymi haftami. Widać było wspinające postacie emirów na koniach, niektórzy byli w średniowiecznych zbrojach, pancerzach i hełmach i mieli białe, złotem szyte sztandary, inni w płaszczach białych i zielonych zawojach, jako potomkowie rodziny Mahometa, szli na czele swych hufców, uzbrojonych w karabiny lub dzidy.

Na samym przedzie ukazał się hufiec murzynów; potrzaskając błyszczącymi dzidami i wyjąc straszliwie, szli rytmicznie jakby w tańcu wojennym.

Z odległości około 600 metrów padły pierwsze strzały; Mahdyści posuwali się ławą zwartą, szeroką, a lewe ich skrzydło rozwinięło się w półkole jakby opasać nas chciało. Kule sypały się gradem; warknęły ciskane sprawnymi rękami dzidy murzynów. I wszczęła się rzeź straszliwa; z wyżyny skalistej, na której zajęła stanowisko nasza artyleria, zagrały działa. Całe szeregi derwiszów kładły się pokotem, jak ścięte kłosa, ale wnet zaczęły się znów i szły naprzód w obłokach dymu, nieustraszone, śmierć wyzywając i śmierć niosąc naszym. Byłem jakby pijany; mgła przysłaniała mi oczy; na komendę: „ognia!” strzelałem nieustannie przed siebie, nie widząc gdzie i do kogo. Koło mnie padło kilku kolegów przebitych dzidami; z dzikim wrzaskiem rzucali się na nich murzyni i z ciał wyrwywając dzidy, jak pantery zębami rozszarpały woli zadane rany**).

Był to widok, który najdziwniejszemu żołnierzowi mógł krew ścieć w żyłach. Czulem, że tracę przytomność; rabiąc szabłą w prawo i lewo torowałem sobie drogę, nieświadomy i party coraz dalej nawałą żołnierstwa naszego, idącego naprzód. Jak przez sen wi-

działem, że armia nasza naciera coraz silniej na derwiszów; że szeregi białych płaszczów przerzedzają się, padają, pływają w krwi. Widziałem stopy ciał ludzkich, drgające w śmiertelnych podrzutach; niektóre z nich podnosiły się ostatnim wysiłkiem i zwracały na wschód ku Mecece trupie skrwawione twarze. Słyszałem straszne wrzaski i jęki rannych, dogorywających pod kopytami obalonych koni, co się tarzały w własnych wyprutych wnętrznościach.

Nie wiem sam, jakim sposobem znalazłem się obok jednego z emirów, który leżał, jak martwy w potoku krwi i kuczowo ścisnął w ręce biały sztandar. Schyliłem się, aby mu wyrwać go z ręki, ale w tej chwili derwisz dźwignął się charcząc straszliwie i chciał dźgnąć mnie krótkim sudańskim mieczem. Szablą moją, która nie zawiodła mnie ani razu, rozprątałem mu głowę. Unosiłem ją zdobycz, sztandar biały i krótki topór t. zw. „safariog”, gdy ujrzałem przed sobą dwóch murzynów; dzida jednego z nich gwizdnęła koło moich uszu, drugi skierował swoją wprost w moje piersi. Widząc go jednak mierzającego, miałem czas schwycić dźwig ręką, tak, że jej ostrze lekko mnie tylko drasnęło. Dobrze wymierzonym strzałem powaliłem go trupem, podczas gdy jego towarzysz padł pod ciosem szabli jednego z naszych ułanów.

Wkrótce potem zagrały trąbki nasze; byliśmy zwycięzcami na całej linii; większa część derwiszów poległa na miejscu; niedobitki zaś rozprzeczli się po pustyni.

Ukazały się nasze wozy ambulansowe zbierające rannych; rozfanaszowani Mahdyści jednak, nie przyjmowali pomocy, śmiertelnie ranni dźwigali się jeszcze i strzelali do podnoszących ich żołnierzy, albo kłuli ich nożami, tak, że musiano ich dobijać.

Tymczasem zapadła noc; z pustyni dochodziły nas wycia hyen i szakali wietrznych ucztę; drapieżne ptactwo krakało nad trupami.

(Ciąg dalszy nastąpi).

**) Autentyczne.

cznej sytuacji wśród ludności emigrującej obecnie, a tem samem uzyskania stopniowej redukcji wychodźstwa.

W myśl tych zasad będzie kredyt w wysokości 25.000 k. użyty przedewszystkiem na wsparcie tych organizacji i posterunków, które praktycznie zajmują się opieką nad wychodźcami w czasie podróży i pobytu zagranicą.

Oprócz tego jednak popierane będą zakładami Towarzystwa, które — jak n. p. Towarzystwo rolnicze w Wiedniu, państwowy Związek Biur pośrednictwa pracy, urząd robotniczy w Rovereto i i. zajmują się między innymi pośrednictwem pracy i jego rozszerzeniem. Popierane zaś będą owe Towarzystwa w tym celu, aby przez odpowiedni rozdział sił roboczych w kraju, przez odprowadzenie części strumienia emigracyjnego do cierpiących na brak sił roboczych krajów zachodnich Monarchii, umożliwić lepsze koniunktury na rynku pracy w krajach, do których kieruje się emigracja. Ponieważ zaś kwestya opieki nad bezrobotnymi pozostaje w ścisłym związku z problemem emigracyjnym, z ustalonego przeto kredytu dla opieki nad emigrantami, wyznaczono odpowiednią kwotę tytułem subwencji austr. Towarzystwu zwalczania braku pracy, a to celem przeprowadzenia odpowiednich studyów przez owe Towarzystwo.

Wkońcu należy jeszcze nadmienić, że w preliminarzu pro 1914/15 znajduje się w wydatkach na dyrekcyę policyi w Wiedniu dotacya nowokreowanej posady asystentki dla opieki nad młodzieżą.

Józef Chamberlain.

Tymi dniami pogrzebano w Anglii człowieka oddawna zmarłego. — Józefowi Chamberlainowi wypadło wychylić do dna kielich goryczy, zgutowanej przez losy tym, co sami siebie przeżyją. Wprawdzie z okwytającego właśnie różami Highbury dochodziły od czasu do czasu odgłosy jego życia, ale jakże słabe! Przed kilku tygodniami wziął Chamberlain nawet udział w pewnym zgromadzeniu; tego wszakże starca wniesionego na wózku fotelowym, ten cień człowieka, zaledwie urywany słowy zdolny porozumiewać się jeszcze — trudno było uważać za Chamberlaina. To był jakiś starość i chorobą zniekształcony sobowtór wielkiego męża, jak możesz widzieć słup płomienny, posuwającego się niegdyś przed narodem.

W czasach swego rozkwitu Chamberlain był ukochaniem rodaków. „Joe“ miał przeciwników, ale nie miał nieprzyjaciół. Do przyjaciół zaś zaliczał samych wielkich swego narodu. Nie mógł obejść się bez niego Gladstone, Chamberlain był duszą gabinetu, któremu Balfour dał nazwisko. Przez lat szeregi w każdej ważnej kwestyi czekano z niecierpliwością i zacięciem, jakie też wobec niej stanowisko zajmie Chamberlain. A gdy

wypowiedział słowo, stawało się ono hasłem, za którym skwapliwie podążały tysiące. A jednak musiał dożyć, iż się przeżył. I odczuł to w chwili właśnie, gdy zdawało się, iż przewodnia myśl wszystkich jego zabiegów, całego jego życia, ma wejść w życie. Myślą tą było silniejsze, niż dotąd, sprzężenie kolonii z krajem macierzystym. Wszystkie ze strony Chamberlaina były gotowe; brakowało tylko jednej jeszcze rzeczy: by naród poszedł znów za nim. A wtedy właśnie naród odwrócił się od swego dotychczasowego proroka — i Chamberlain przestał istnieć.

Indywidualista, polityk namiętny, Joe jeśli walkę podejmował kiedykolwiek, to przeprowadzał ją z imponującym rozmachem. Urodzony przywódca umiał narzucać swój autorytet, nie starając się o to. Siłą przekonania i widok energii jego działał porywająco na tłumy — aż do owej chwili, o której już wspomniano.

Józef Chamberlain urodził się d. 8 lipca 1836 w Camberwell, (jedno z południowych przedmieść Londynu). Potomek drobnomieszczańskiej rodziny, objął w r. 1852 interes ojcowski, następnie zaś wstąpił do fabryki szrub swego krewniaka w Birmingham. Tu uzyskawszy wkrótce naczelne stanowisko, zdołał dzięki umiejętnemu nabywaniu patentów i zręczności w walce konkurencyjnej rychło znacząco zebrać majątek. Zyskał sobie przytem poważanie współobywateli, które z czasem przeszło niemal w ubóstwienie.

Usunawszy się od interesów, piastował przez jakiś czas zaszczytne urzędy miejskie, wreszcie całkowicie oddał się polityce. Birminghamczycy obrali go posłem do Izby gmin, gdy nie miał jeszcze skończonych lat czterdziestu i od tej chwili dożyłotnio reprezentował w parlamencie swe miasto rodzinne. Wyborcy pozostali mu wierni, pomimo wszystkich zmian w usposobieniu opinii kraju, powołującej konserwatystów, to znów liberałów do władzy, nie nadwerżyła też ich wierności ewolucya przekonań samego Chamberlaina.

Rozpoczął on swą karierę parlamentarną, jako liberał z odcieniem społecznym i pod temi barwami przeszedł do grona przywódców, obejmując w r. 1880 tekę handlu w gabinecie Gladstone'a. Myśl reformy socyalnej, polepszenia losu klas pracujących, wówczas znacznie mniej w Anglii popularna, niż dzisiaj, stanowiła jeden z punktów programu Chamberlaina. Ale pierwsza wielka walka o *homerule* w r. 1886 odwręła od Gladstone'a znaczny odłam liberałów, na którego czele stanął właśnie Chamberlain, oraz ks. Devonshire. Odłam ten liberalnych uniönistów przyłączył się do koalicji zachowawczej, walczącej przeciwko *homerule*owi i odtąd wiernie dzielił jej losy. Nie było to zresztą przez czas długi poświęcenie, gdyż po upadku samorządu Gladstone'a, z niewielką przerwą ministerstwa Rosebery, zachowawcy blisko dwadzieścia lat trzymali rządy kraju w swych rękach.

Na okres ten przypada właśnie rozkwit kariery politycznej Chamberlaina. Przez lat ośm był on ministrem kolonii w gabinetach Salisbury i Balfoura, i na tem stanowisku zdobył sobie imię historyczne. Ideę imperyalistyczną propagował słowem i czynem z całą mocą głębokiego przekonania, a zarazem z całą rozumną konsekwencją i niezłomną energią, które stanowiły właściwość jego charakteru. Był meralnym sprawcą wojny boerskiej i w znacznej części faktycznym jej wykonawcą, jako czynny podówczas minister kolonii. Przeniósł na swych barkach ciężar złorzeczeń całej Europy, depresji opinii we własnym społeczeństwie, poczucia odpowiedzialności za nieprowadzenie podczas długich, krytycznych dla Anglii okresów walki. Dziś, gdy utrwaliła się już samorządna Unia południowo-afrykańska pod protektorem Wielkiej Brytanii, podbitych zaś ze zdobywcami łączą przyjazne i lojalne stosunki, wojna boerska przedstawia się jako akt koniecznej ewolucji dziejowej, zasługa zaś szczęśliwego przeprowadzenia Anglii przez ów krytyczny przełom przypada w pierwszej linii ówczesnemu ministrowi kolonii.

Po dokonaniu tego największego czynu swego życia rzucił się Chamberlain z zapalem do walki o dalsze zwycięstwa dla idei imperyalistycznej. Zapragnął zacieśnić węzły, łączące kolonie zamorskie z metropolią. W r. 1903 opuścił swe stanowisko ministerjalne, aby mógł poświęcić się całkowicie propagandzie na rzecz wszechbrytyjskiego związku cłowego. Sprawa ta przyniosła mu największe praktyczne fiasko jego życia. Naród w wyborach 1906 roku oświadczył się za wolnym handlem, powierzając władzę liberałom. Moralnie Chamberlain wyszedł z walki zwycięsko, gdyż pomimo odrzucenia, nie wiadomo zresztą, czy ostatecznego, proponowanych przezeń środków, idea imperyalistyczna anglo-saska coraz silniej zapuszcza w narodzie korzenie; sam jednakże runął i już się nie podniósł odtąd.

Przez długie lata był Chamberlain duszą rządu angielskiego, najtęższą głową polityczną w Izbie gmin. Gdy szczupły, wygolony dzentelmen z monokiem w oku i ze storczykiem w klapie surduta wstępował na mównicę, aby wypowiedzieć jedną ze swych mów, pozbawionych wszelkiej retoryki, pozornie suchych, a jednak porywających, słuchała wówczas uważnie cała Anglia, niekiedy zaś i cała Europa.

Od lat szeregu żył Chamberlain jako „Grand old man“ w Birminghamie w zupełnym odosobnieniu, do którego zmuszał go niepomysłny stan zdrowia. W ostatnich wyborach już nie zgłosił nawet swej kandydatury.

Syn zmarłego Austina Chamberlain, liczący obecnie lat 51, odgrywa w życiu politycznym Anglii również wybitną rolę. Zajmował on różne urzędy państwowe; między innymi był lordem admiralicyi, a w latach 1900—1902 sekretarzem finansowym urzędu

skarbu. Następnie sprawował obowiązki generalnego pocztmistrza; dzierżył też przez czas krótki tekę skarbu.

Tej jednak powagi, tego wpływu, jakim przez czas dłuższy cieszył się jego ojciec, nie potrafił Austin Chamberlain zdobyć.

Sprawy bałkańskie.

(Kwestya albańska. — Budżet turecki).

Rzymska *Tribuna* donosi z Konstantynopola, że deputacya notablów albańskich ofiarowała tron albański księciu Burhan Eddin, synowi eksultana Abdula Hamida. — Książę oświadczył, iż gotów jest tron przyjąć, jeżeli mocarstwa uznają jego kandydaturę; żąda przyznania mu listy cywilnej w wysokości 1.500.000 franków. Oczywiście głos ten traktować należy jako *ballon d'essai* na wypadek, gdyby mocarstwa odstąpiły ks. Wieda. Wobec tego jednak, że mocarstwa nie okazują podobnego zamiaru, oferta ks. Burhana Eddina jest zgola nieaktualna.

Wedle doniesień z Durazzo, Prenk Bib Doda pogodził się z Ismailem Kemalem i postanowili wspólnie pracować dla dobra ojczyzny.

W myśl tej umowy Ismail Kemal wyjeżdża za kilka dni do Rzymu, aby usunąć sprzeczności, jakie w ostatnich czasach powstały między księciem a rządem włoskim.

Z Durazzo telegrafują: Wczoraj również nie nastąpiła zmiana w położeniu. W nocy z poniedziałku na wtorek z błahego powodu na całej linii przednich straży rozpoczęto strzelanie, ale po półgodzinnym trwaniu ognia zaprzestano. Zresztą noc ta i dzień wczorajszy minęły bez wypadku. Wczoraj rano przybyło tu 48 ochotników rumuńskich z dwoma oficerami. Po południu poseł rumuński przedstawił ich księciu.

Księstwo wieczorem odwiedzili angielskiego admirała Troubridge.

Między obozami powstańców co wieczór wymieniane są sygnały ogniowe.

Z Szijaku przybył wysłannik powstańców z dwoma listami, z których jeden był adresowany do komisji kontrolnej, a drugi do oficerów holenderskich.

Dotychczas nie ma wiadomości o Francuzach, którzy się gdzieś zapodzielili. Powstańcy w Szijaku przyrzekli, że poczynią poszukiwania, oraz, że w danym razie obronią ich i wydadzą.

Wypracowano już statut ligi cudzoziemskiej.

Z Argyrokastro wczoraj przybyła deputacya złożona z 12 członków, w tem czterech hodźów. Oświadczyła ona, że ludność w Epirze cierpi wielką nędzę i prosi o pomoc.

Wiadomość o upadku Koricy niepotwierdza się.

Achmed bey Mati bez walki cofnął się

REGINA.

(France d'Orvalle: Regina. Le secret de l'orpheline).

CZĘŚĆ DRUGA.

(Ciąg dalszy).

Nie tracąc ani słowa, Henryk de Beaussoir posłyszał te wyrazy:

— W przyszłym tygodniu damy drugi wieczór i liczymy znowu na panią... zachwycała pani całe zebranie... jesteś pani wielką i piękną artystką.

Wesoły śmiech młodej dziewczyny był odpowiedzią na ten potok pochwał.

Henryk nie mógł więcej posłyszeć. Zbity z tropu, oszołomiony, poleciał jak strzała w przeciwną stronę tej, w którą oni oboje się kierowali i zgubił się w tłumie bulwaru.

Dotkliwy zawód miłości, która z wyżyn upojenia tak nisko upadła, w głowie myśli mu męcił; przez długi czas tego wieczora, snuł się bez ciała i duszy wśród ruchomej fali tłumów ulicznych... dusza jego przechodziła łęgki czarnych podejrzeń i okrutnej rozpacz.

A tych kilka pytań, jak bolesna zwrotka nieustannie snuło mu się w wyobraźni: — Czemu mi nie powiedziała, że nie chce wychodzić za mąż?... Grała więc ze mną komedję?... Stawiała na szali ponętność złota za fałszywym blaskiem tytułu hrabiny?... Ach! to straszne!... Może majątek bankiera w głowie jej zawrócił...

Przesuwał drżącą ręką po rozpalonem czole, jakby chcąc przywołać nieco spokoju dla swojej biednej głowy; następnie rozpo-

czynął znowu swoją rozpaczliwą przechadzkę, w czarnem zwątpieniu o siebie samym...

A przecież, jak wielką była jego pomylka!

Gdyby był sobie zadał trud odrzucić pierwsze, niekorzystne, bezpodstawne wrażenie, gdyby postanowił sobie przekonać się, szukać prawdy, pewność wróciłaby w jego duszę.

Gdyby chciał, usłyszałby, jak Regina mówiła słodkim swoim, lecz stanowczym i nieco zniecierpliwionym głosem:

— Dość tego, mój panie... nie mogę słuchać więcej... Proszę mnie zostawić w spokoju, powtarzam panu, że noga moja już więcej nie stanie na progu pańskiego pałacu...

— Och! pani, nie zrobisz tego...

— Owszem!

Tupnęła nogą i pozostawiając Blaca Juarès zawstydzonego z powodu daremnych wysiłków galanterii, weszła szybko do apteki na rogu ulicy kupić lekarstwo dla pani Lorezzi, cierpiącej na bole reumatyczne.

Gdy tamtąd wyszła, odrzuconego wielbiciela już nie było na ulicy.

V.

— Pani odchodzi? — zapytał Piotr Juarès wchodząc do małego saloniku, w którym Bella się znajdowała.

— Czekam, żeby deszcz przestał padać — odrzekła młoda dziewczyna nieco zmieszana.

— A zatem, gdybym się był spóźnił o parę minut, mógłbym pani nie zastać.

— Musiałam skrócić dzisiaj lekcję... panie właśnie wyjechały... Pani Juarès nie chciała wyjść bez siostry pana.

— Co za szczęście!

— Dlaczego? — spytała Bella rumieniąc się.

— Och! panno Bello, jakże pani może o to pytać! czyż nie jest to dla mnie naj-

wiekszym szczęściem móc się znaleźć nareszcie z panią samą na sam!

Jednocześnie usiadł naprzeciw młodej dziewczyny na krzesłku niższym, niż fotel, na którym siedziała, co mu nadawało rozkoszny pozór zakochanego u stóp wybranej.

Sliczna młoda dziewczyna patrzyła na niego chwilę, zanim myśl swoją wyraziła. Zdawało jej się, że brzmienie jej głosu przewie urok tej szacownej chwili.

Po jakimś czasie wyrzekła jednakże przycisnionym głosem:

— Nie jesteśmy przecież zupełnie sami; pan Blaca Juarès jest w swoim gabinecie.

— Skoro mój ojciec zamyka się w swoich prywatnych apartamentach, jest bardziej niewidzialny, jak gdyby go wcale nie było... w tej chwili, jestem pewny, siedzi przy swoim biurze, pogrążony w interesach giełdowych i nie prędko się pokaże.

I obydwoma rękami pochwycił lewą rękę Belli, podnosząc ją do ust.

Pod tym czystym i pełnym szacunku pocałunkiem, Bella wyprostowała się zmieszana i cofnęła się, szepcząc:

— Och!... nie... panie Piotrze... nie... odchodzę...

— Odechodzi pani!... co za brzydkie słowo... nie chcę tego... zresztą, przyrzekam, że drugi raz coś podobnego się nie zdarzy... pogódź się... Bello...

Wyciągał rękę i Bella z zaufaniem złożyła na niej swoją dłoń; potem, młody człowiek dodał:

— Zresztą, nie idzie tu o nas i żeby przydłużyć nasze *tête à tête*, mam pewne słowo magiczne.

Przybierając ton uroczysty, kończył:

— Widziałem wczoraj Henryka de Beaussoir.

— Ach!... czy mówił panu o Reginie?

— Nie, lecz myślał o niej...

— Posiada pan dar jasnowidzenia...

— Prawie, gdy chodzi o zakochanych...

— W takim razie... kochana moja sio-

strzyczka znajduje się w tym wypadku: kocha do szaleństwa pana Henryka de Beaussoir.

— Proszę raczej powiedzieć, że ubóstwiają się wzajemnie... tak, jak my, Bello...

— Tak... ale przyjaciel pana jest szalenie zazdrosny.

— Zazdrosny?

— O tak!... nie wiem dokładnie dla czego, z powodu jakiejś nie nie znaczącej rzeczy, hrabia de Beaussoir był przez dni kilka pogrążony w ponurym smutku; myślał, że Regina kim innym zajęta... kimś, kogo widział w jej towarzystwie.

— Jakże to śmieszne! ostatecznie, obawnie już zapanowała zupełna zgoda.

— Tak, Regina jest bardzo szczęśliwa, jeden tylko cień przysłania im to szczęście. Hrabia de Beaussoir prosił moich rodziców o rękę Reginy...

— Nie widzę w tem nic alarmującego.

— Ach! bo jest pewne „ale“ i to straszne!

— Cóż to być może?

— Oto w kilku słowach cała sytuacja, o której się dowiedziałam dopiero od kilku dni.

Bella szybko oddychała, zdławiona tem, co miała powiedzieć.

— Uspokój się, drogie dziecko! — wyrzekł Piotr serdecznie.

Młoda dziewczyna zaczęła głosem drżącym:

— Moi rodzice nie są rodzicami Ben... przysparzali ją dawniej, gdy była dzieckiem, wychowali, wzrosliśmy obok siebie i panowie, że kochamy się, jak siostry.

— Jakaż tajemnica może być w życiu panny Reginy?

— Och! bardzo ważna i bardzo smutna tajemnica!

(Ciąg dalszy nastąpi).

z Kruji do obszaru nad rzeką Mati, rzekomo z powodu, że nie jest pewny swych ludzi. Z Fieri donoszą, że Bektasz Zakrain z 900 ludźmi organizuje tam opór przeciw pochodowi powstańców.

Powstaniecy napadli na katolików w okolicy miasta Derweri. Uczę ich, około 800 niekiedy do lasów nad rzeką Mati, gdzie cierpią okropną nędzę. Rozważają tu sprawę wdrożenia akcy ratunkowej dla nich.

*

Na posiedzeniu tureckiej Izby deputowanych d. 6 b. m. minister skarbu Dżawid bey przedłożył budżet. Oświadczył on, że suma 3,373.000 ft. tur. na zaopatrzenia pensyjne uważa jako niestosunkowo wysoką. Zapowiedział też utworzenie komisji, która sprawę tę ma rozpatrzyć.

Co do marynarki oświadczył minister, że jeszcze pozostaje 890.000 ft. do zapłacenia za dreadnought „Sultan Osman”. Minister złożył przy tej sposobności podziękowanie społeczeństwu za to, że na cel floty zerabowało z dobrowolnych datków 3 mil. ft.

Deficyt przyszłoroczny wynosić będzie około 4 mil. ft., — a pokryty zostanie podwyższeniem dochodów i nowymi dochodami. W najbliższych 10 latach czeka Turcję wydatek około 100 mil. ft. na koleje, porty, irygację, potrzeby armii i marynarki i t. d. W ciągu otych 10 lat budżet Turcyi podniesie się do sumy 50 mil. ft. (1.001,150.000 fr.) rocznie. Ta cyfra budzi obawy, jakkolwiek pamiętać należy, iż przeważna część tej sumy pójdzie na inwestycje, one zaś ogromnie podnoszą wydatność dochodów.

Wkońcu dał minister przezświadczanie, że przed Turcyą otwiera się świetna przyszłość, byle tylko nie ustawała ona w pracy nad postępem i cywilizacją swych dzierżaw.

KRONIKA.

Lwów, 8 lipca.

Kalendarz.

Czwartek, (9 lipca):

Cyryla bisk. — Strachota. — Dawyda. Wschód słońca o godzinie 3:29 rano, zachód słońca o godzinie 7:30 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 27 Cel.

— **Mianowania i przeniesienia na kolejach państwowych.** P. Minister kolei żelaznych zamianował Władysława Knollę, star. rowidenta i zastępcę naczelnika ruchu w Rzeszowie, naczelnikiem ruchu tamże, a Rudolfowi Weinertowiczowi, radcy kolejowemu i kierownikowi grupy w Krakowie, nadał z okazji przeniesienia go w stan spoczynku tytuł starszego radcy kolejowego.

Przeniesieni zostali: Marcell Nistenberger, rewident, z okręgu dyrekcyi krakowskiej do urzędu ruchu w Stanisławowie; Marian Słupnicki, asystent, z okręgu dyrekcyi stanisławowskiej do okręgu dyrekcyi krakowskiej; Ilarion Paladin, asystent z urzędu ruchu w Iekanach do urzędu ruchu w Nowosielcu.

— **Awans na kolejach państwowych.** Posunięci do wyższych płac w VIII. klasie rangi: Michał Ungeheuer, Jarosław; Ferdynand Spallek, Lwów; Bazyli Gera, Przemyśl; Józef Burzański, Lwów-Podzamcze; Władysław Grocholski, Lwów; Stanisław Szelski, Brody; Dawid Beng, Barszczowice; Karol Cimzecki, Lwów; Karol Kuźniar, Lwów; Feliks Dulęba Stryj; Jakób Traczewski, Przemyśl; Gustaw Schlupech, Lwów; Stanisław Ostrowski, Lwów; Michał Purzyński, Mszana; Adolf Mantel, Tarnopol; Eugeniusz Prędko, Lwów; Zygmunt Kołodziejski, Kamionka strum.; Eugeniusz Kostecki, Sokoliki; Bolesław Kozubski, Jan Polaczek, Karol Eitelberg i Bernard Schall we Lwowie; Kazimierz Barł, Brzeżany.

W IX. klasie rangi: Karol Leopold Zachar, Lwów; Michał Kagan, Lwów; Wawrzyniec Szczeklik, Posada chyrowska; Stefan Czajkiel, Lwów; Emil Hradilek, Przemyśl; Stanisław Gulin, Lwów; Stanisław Jankowski, Posada chyrowska; Marian Mianowski, Lwów-Podzamcze; Oskar Kellner, Jan Bartkiewicz i Stanisław Schön we Lwowie; Władysław Turanid, Lubień wielki; Tadeusz Szotarski, Stryj; Władysław Nieduszyński, Przemyśl; Mieczysław Piszczek, Rogóźno; Stanisław Gorzecki, Józef Csało i Antoni Rzepecki we Lwowie.

W X. klasie rangi: Antoni Zahajkiewicz, Benio Sonne, Karol Prugar, Tadeusz Krukier, Józef Kwolek, Tadeusz Sokalski, Stanisław Dobrowolski, Kalikst Kosiński, Roman Michałowski, Rudolf Haubold i Adolf Gelbard we Lwowie; Mieczysław Izycki, Rawa ruska; Stanisław Szczygiel, Stryj; Kazimierz Szaynowski, Przemyśl; Wilhelm Kotrba, Podwożyczyska, Kazimierz Stanisław Elster, Przemyśl.

Status III. Mianowani do VIII. kl. rangi: Franciszek Kugler, adjunkt, Lwów; Jan Behounek, mistrz maszyn, Stryj; wermistrze Piotr Dobosz, Piotr Piekarski i Zygmunt Wiesner

we Lwowie; Maksymilian Karpiński, kolejomistrz Stryj I.; — do IX. kl. rangi: Franciszek Fritz, mistrz stacyjny, Bileze-Wolica. — Posunięty do wyższej płacy w X. klasie rangi: Józef Sochnacki, we Lwowie.

Szkola kolejowa we Lwowie: Posunięci do wyższych płac: w VIII. klasie rangi: Ferdynand Szczurkiewicz, dyrektor szkoły i Władysław Dobek, nauczyciel; — w IX. kl. rangi: nauczyciele Teodor Martyniak i Franciszek Kruczkowski; katecheta ks. Zygmunt Bielawski.

Lekarze kolejowi: Posunięci do wyższych płac: w IX. klasie rangi: dr. Roman Lenartowicz, Ustrzyki; dr. Władysław Podsoński, Gróddek Jagielloński; dr. Henryk Markiewicz, Sambor; — w X. kl. rangi: dr. Kornel Mironowicz, Skole.

— **„Dzień dzieci”.** Na ręce Wiceprezydenta Rady szkolnej krajowej dr. Ignacego Dembowskiego, jako protektora „Dnia dzieci”, wpłynęły jeszcze następujące datki: P. Zofia Strzałkowska złożyła jako dochód z wieczorku urządzanego na ten cel 21 czerwca t. j. w „Dniu dzieci” kwotę 140 kor., a pani Anna z Oczosalskich Żabina nadesłała ze Stockerau 25 kor.

— **Komisya dla reformy wyborczej miejskiej** odbyła wczoraj posiedzenie, na którym wybrano przewodniczącym r. Riedla, jego zaś zastępcami radnych: dr. Chlamtacza, dr. Dwernickiego i dr. Przygodzkiego. Po dłuższej dyskusji nad porządkiem prac komisji, wybrano sprawozdawcą komisji dr. Bolesława Lewickiego, który po wakacjach ma przedłożyć sprawozdanie z dotychczasowych prac w sprawie reformy wyborczej i uzupełnienia potrzebnych dat statystycznych.

— **Rada m. Lwowa** odbędzie posiedzenie we czwartek, dnia 9 b. m., o godzinie 6 wieczorem, w sali ratuszowej.

— **Z Uniwersytetu.** P. Dora Wasserberg, rodem z Krakowa, otrzymała w Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora wszech nauk lekarskich, a p. Marta Ungerowa z Rzeszowa, stopień doktora filozofii.

— **Z Uniwersytetu wiedeńskiego.** Małżonek Heleny Odilon, p. Kazimierz Radwan, otrzymał w Uniwersytecie wiedeńskim stopień doktora filozofii.

— **Zmiany w lwowskiej dyrekcyi kolejowej.** P. Jerzy Younga, radca sekcyjny i administracyjny zastępca dyrektora lwowskiej dyrekcyi kolejowej, przeniesiony został w tym samym charakterze do dyrekcyi stanisławowskiej. Pierwszym zastępcą dyrektora został radca Rządu p. Zygmunt Jasiński.

Na drugiego zastępcę dyrektora lwowskiej dyrekcyi kolejowej przychodzi dr. August Pawluszkievicz, zamianowany przed kilku dniami radcą sekcyjnym. P. Pawluszkievicz przez długi szereg lat służył w krakowskiej dyrekcyi kolejowej, a w ostatnich latach w Ministerstwie kolejowem, w sekcji komercyjnej. Cieszy się opinią zdolnego i wytrawnego urzędnika, oraz dobrego obywatela.

— **Konsul francuski,** p. Erazm Świerczewski wyjechał na kilkutygodniowy pobyt do Kryniei, gdzie w sprawach urzędowych listownie udawać się należy.

— **25-letni jubileusz kapitaństwa** obchodzi w tych dniach w Cieszynie poseł do Rady państwa ks. Józef Londzin, zasłużony działacz na niwach pracy oświatowej i gospodarczej.

— **Ruch wozów** miejskiej kolei elektrycznej z powodu braku prądu przerwany był wczoraj w południe przez kilkanaście minut.

— **Do Gdyni,** nad morze Bałtyckie, wybiera się w tym roku wiele publiczności polskiej. Miejscowość ta rzeczywiście idealna, o świetnej, rozległej plaży, z dużym lasem świerkowym, oddalona 10 minut jazdy koleją od Sopotów, 25 minut od Gdańska; Gdynia, to miejscowość czysto polska, z dużym polskim pensjonatem „Pomerania” drowej K. Głuchowskiej i kilku polskimi hotelami.

— **Techniczne Koło T. S. L.** urządza w sobotę, 11 b. m. w Brzuchowicach w sali restauracji p. Wojtyńskiego raut z tańcami w połączeniu z loteryą fantową (każdy los wygrywa). Liczny komitet pań i panów pracuje nad uświetnieniem tego rautu, z którego dochód przeznaczony jest na cele oświatowe Technicznego Koła Tow. „Szkoły ludowej”. Początek rautu o godz. 9 wieczorem.

— **Na dochód budowy pomnika J. Słowackiego** we Lwowie złożyli w ostatnim czasie: JE. P. Marszałek krajowy Stanisław Niezabitowski 50 kor., Jadwiga hr. Giżycka we Lwowie 10 kor., prof. dr. Jan Prus we Lwowie 10 kor., prof. Głódz z Sambora 34 kor. 48 h., p. R. Studencki z Iwonice 8 kor.; po 5 kor. nadesłali: K. Sotschek, wł. cukierni we Lwowie, L. Oberski we Lwowie, W. Krawczyński, notaryusz w Mszanie dolnej, Anna Łastowiecka z Głębokiej, Jerzy Żuławski w Zakopanem, Stanisław Woźniak, wł. zakładu zegar. we Lwowie, radca dr. Michał Stefko we Lwowie, W. Bernstein z Warszawy, z wydawnictwa Komitetu 18 kor.

Ponadto nadesłało drobnymi kwotami należytość za marki listowe Słowackiego 274 osób w łącznej kwocie 429 kor. 44 h.

Stan funduszu z dniem 8 lipca po dopi-

saniu procentów za I. połowę 1914 r. wynosi 45.950 kor. 26 h.

Za komitet budowy pomnika J. Słowackiego we Lwowie:

Dr. J. Kallenbach, Dr. W. Hahn, prezes, sekretarz.

— **Odwiedziny chorych w Zakładzie kulparkowskim** odbywać się będą od 15 b. m. przed południem między godziną 9:30 a 11:30 za zgłoszeniem się u urzędnika dyżurnego. — W ten sposób znosi się dotychczasowe godziny od 2 do 4 po południu.

— **Towarzystwo sztuk pięknych w Krakowie** odbyło w niedzielę, 5 b. m., doroczne walne zgromadzenie pod przewodnictwem swego prezesa p. Wojciecha Kossaka. Po przyjęciu do wiadomości sprawozdania zarządu z czynności za rok ubiegły i udzieleniu mu absolutorium z rachunków dokonano wyborów. Członkami dyrekcyi wybrani zostali pp.: dr. Tadeusz Cybulski, Leonard Lepszy, dr. Józef Muczkowski, dr. Julian Nowak i Alfons Karpiński. Członkami komisji kontrolującej pp.: Wacław Cholewicz, Wojciech Quadrat i Karol Sikorski; zastępcami pp.: Roman Janrógievicz, prof. Wincenty Sikora. Wreszcie członkami honorowymi wybrało walne zgromadzenie jednomyślnie: pp. Henryka Grohmana z Łodzi, Bronisława Selwanitz-Szwantowskiego z Krakowa, oraz prof. Leona Wyczółkowskiego z Krakowa.

— **Ślub p. Tadeusza Rybkowskiego,** artysty malarza i profesora państwowej szkoły przemysłowej z panną Janiną Caro, córką s. p. Kajetana i Melanii z Rybkowskich Carów, odbył się dnia 23 u. m. w kościele OO. Bernardynów we Lwowie.

△ **Zgubiono:** pulares, zawierający 6 kor. i pamiątkową monetę srebrną.

△ **Znalezione:** w wozach miejskiej kolei elektrycznej: laskę, trzy książki, kapelusze i parę rękawiczek damskich; w ulicy Podleńskiego złotą bransoletkę.

△ **Nagłe zaślabnięcie.** W ulicy Smoleckiej zachorował wczoraj nagle jakiś mężczyzna i padł bezprzytomny na bruk. Stójkowy odwiózł go na stację ratunkową, zkad odwieziono go do szpitala powszechnego. Chory nazywał się ma Natan Kusmer.

△ **Ucieczka umysłowo chorej.** Umysłowo chora Franciszka Krywałdowa wydałszy się jeszcze dnia 4 b. m. z mieszkania swych krewnych przy ul. Żybkiewicza l. 22, znikła od tego czasu bez śladu.

△ **Umysłowo chorą dziewczynkę,** w wieku około 7 lat, blakającą się wczoraj w ulicy Żółkiewskiej, oddała policya w opiekę komisaryatowi III. dzielnicy.

△ **Zamach samobójczy.** Szesnaścieletnia W. K. nie mogąc przenieść pierwszego zawodu w miłości, targnęła się wczoraj na swe życie, zażywwszy sporą dawkę lysolu. Pogotowie Towarzystwa ratunkowego udzieliło desperacie pierwszej pomocy, a następnie odwiezło ją do szpitala powszechnego.

△ **Z dramatów małżeńskich.** Policya tutejsza aresztowała wczoraj za włóczęgostwo Rozalię Kupicką pochodzącą z Sokolnik. Kupicka, badana w policyi, podała, że zbiegła z domu męża, gdyż ją maltretował, a na drogę skradła mu ze skrzyni 1000 kor. i dała w przechowanie swemu kochankowi.

△ **Czyja własność?** Znalezione na dziedzińcu realności przy ulicy św. Marcina l. 41 srebrną chochlę i łyżeczkę, znaczoną literami J. M., złożono w policyi.

△ **Nożowice.** Na Wałach Hetmańskich napadł dziś nad ranem czeladnik piekarski Józef Bendner na przechodzącą tamtędy dziewczynę lekkich obyczajów Maryę Kretowską i ugodził ją nożem w pierś, zadając głęboką ranę. Ciężko ranną Kretowską odwiezło pogotowie Tow. ratunkowego do szpitala powszechnego. Bendner zdołał zbiec.

△ **Znaczna kradzież.** Ubiegłej nocy włamali się złodzieje do krajowej szkoły kszycarskiej przy ul. Piaskowej l. 21, wyłamałszy kraty u okien, i skradli rozmaite przedmioty, wartości kilkuset koron.

△ **Nieszczęśliwy wypadek.** Robotnik Herman Blasberg zdejmując wczoraj sztyl jednego ze sklepów przy ul. Kopernika l. 5, spadł z drabiny i odniósł tak ciężkie obrażenia, że wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego musiało go odwieźć do szpitala powszechnego.

△ **Kronika policyjna.** Do sklepu majstra szewskiego p. Józefa Teliezka przy ulicy Sienkiewicza dostał się wczoraj w nocy jakiś złodziej i skradł kilka par bucików damskich, oraz 4 kor. z szuflady kasowej.

Z restauracji p. Stocka w Parku zabawowym skradziono miedziany balon na wodę sodową, wartości 80 kor.

Za kradzież bielizny, wartości 150 kor., na szkodę p. J. Lescha aresztowała policya pracując Katarzynę Żurowską.

Do mieszkania słuchacza Politechniki p. Hieronima Panji przy ul. Lenartowicza l. 5 włamali się wczoraj złodzieje i poczęli już pakować rzeczy. Spłoszeni jednak przez dozorcę tej realności, zbiegli, zabierając tylko srebrny łańcuszek i pulares bez pieniędzy.

W hotelu „New York” skradziono p. Bolesława Janickiemu, dyrektorowi szkoły wy-

działowej w Drohobyczu, srebrny zegarek marki „Omega”.

† **Zmarli:** we Lwowie, Wanda Harszkiewiczowa, żona nauczyciela szkoły wydziałowej, w 44 r. życia; Piotr Piała, urzędnik manipulacyjny magistratu, w 40 r. życia; Matylda Otto, żona wóźnego pocztowego, w 33 r. życia.

w Krakowie, Władysław Szpor. b. obywatel ziemski, w 84 r. życia; Andrzej Romanowski, obywatel w Prądniku Czerwonym, w 70 r. życia.

— **Zakład poprawczy dla małoletnich.** Z początkiem przyszłego r. szkolnego 1914/15 otwiera Wydział krajowy w Przedzielnicy koło Przemyśla pierwszy w kraju Zakład poprawczy dla małoletnich.

— **Nowe budynki w Krakowie.** Przed tygodniem rozpoczęto budowę gmachu dla dyrekcyi okręgu skarbowego przy ulicy Czystej i Krupniczej. Gmach kosztować będzie przeszło 500.000 kor.; ukończony będzie w roku przyszłym. Obecnie podjęto roboty ziemne pod założenie fundamentów.

— **Walny Zjazd delegatów Towarzystwa „Szkoły ludowej”** odbędzie się w Białej w dniach 11 i 12 b. m.

— **Skazanie śpiega.** Przed zwykłym trybunałem wyrokującym w Wiedniu odbyła się wczoraj rozprawa karna przeciw b. sierżantowi 17 pułku obrony krajowej w Rzeszowie, Arturowi Iekunowi, oskarżonemu o szpiegostwo. Oszustwo i bezprawne noszenie uniformy. Skazano go na cztery lata ciężkiego więzienia.

— **Pokochoł — pożyczyl pieniądze — i uciekł z ukochaną.** Przed kilku dniami przybył do Krakowa 25-letni młodzieniec, Stanisław S. z Poznania, i zamieszkał u pewnej wdowy przy ulicy Smoleńskiej. Już w dzień przyjazdu zapoznał się z jej 18-letnią, nadobną córką i oboje zapalił do siebie wielką miłością. W niedzielę nagle zniknęli, a przedwczoraj nadszedł od młodej romantycznej pary do zrozpaczonej matki list, że uciekli do Poznańskiego i „już nigdy nie wrócą”. Młodzieniec zaopatrzył się w pieniądze na podróż dla siebie i bogdan-ki u kolegów, którzy razem z matką dziewczyny donieśli o romantycznej ucieczce do policyi, a ta rozesała za zbiegami listy gończe.

— **Samobójstwo.** W niedzielę rano — jak to donieśliśmy już we wczorajszym numerze — wpadł pod koła pociągu w pobliżu stacji kolejowej w Krakowie 24-letni pomocnik sklepowy Piotr Stroynowski. Ponieważ Stroynowskiego w bójce ścigali towarzysze, przypuszczano początkowo, że uciekając wzdłuż toru wpadł przypadkowo pod koła lokomotywy, która mu zmiażdżyła obie nogi. Niebawem jednak przy zwłokach Stroynowskiego znaleziono dwa listy pożegnalne, w których oświadcza, że popełnia samobójstwo z powodu „niechęci do życia”.

— **Wypadek lotnika.** Porucznik Kawalar wzniosłszy się wczoraj w Fischamend na latawcę, spadł z wysokości 40 metrów i wybił sobie wszystkie przednie zęby. Odwieziono go do szpitala garnizonowego.

— **Pod zarzutem zbrodni szpiegostwa** na rzecz Rosyi aresztowała onegdaj w Czerniowcach tutejsza policya Leontynę Karpiukównę, nauczycielkę prywatną. Odstawiono ją do więzienia śledczego sądu krajowego karnego w Czerniowcach.

— **Zderzenie parowców.** W nocy z 2 na 3 b. m. około godziny 1 zderzył się kolo Greifenstein na Dunaju parowiec „Austria” z parowcem pasażerskim „Marya Teresa”, należącym do Towarzystwa żeglugi na Dunaju. Oba parowce doznały uszkodzenia. Parowiec „Austria” zatonał.

— **Syn milionera handlarzem żywym towarem, złodziejem i oszustem.** W Żytomierzu aresztowano onegdaj syna milionera Herensteina za uprawianie handlu żywym towarem. Aresztowanie nastąpiło skutkiem prośby konsula amerykańskiego. Władze amerykańskie oskarżają Herensteina także o kradzież 45.000 dolarów i kosztowności na sumę 10.000 dolarów na szkodę Katarzyny Fiszlerowej, zamieszkałej w Ameryce Północnej. Popełniał on oszustwa także pod nazwiskiem hrabiego Dorey-Durowa.

— **Zakaz gubernatora piotrkowskiego.** Gubernator piotrkowski nie pozwolił Towarzystwu „Przyszłość” w Częstochowie, aby gospody chrześcijańskie, założone przez to Towarzystwo, nazwane były imionami ks. Piotra Skargi, Kołłątaja, Kordeckiego, Kraszewskiego lub św. Stanisława.

Kronika prowincjonalna.

§ Marszałkiem Rady powiatowej w Zaleszczykach, w miejsce p. Tadeusza Cienińskiego, który z tej godności zrezygnował, wybrany został dr. Adam Głazewski, właściciel dóbr w Chmielowie, jego zaś zastępcą p. Eugeniusz Wartanowicz, właściciel dóbr w Dziwniaczu.

§ Śmierć pod kołami pociągu. W poniedziałek, dnia 6 b. m., koło Mościsk strażnik kolejowy Jan Majgier przechodząc torom

kolejowym, dostał się z własnej nieostrożności pod koła pociągu pospiesznego, zdążającego w stronę Przemyśla i zginął na miejscu.

§ Utonięcie. Z Kołomyi donoszą: Onegdaj podczas ataku epilepsji utonęła w porcie Kołomyjce 32-letnia Anna Bolechowska.

Kronika zagraniczna.

* Pomnik Wiktora Hugo. Wczoraj na wyspie angielskiej Guesney odbyło się odsłonięcie pomnika Wiktora Hugo, który na tej wyspie mieszkał od r. 1855 do 1870. — Na uroczystości obecni byli francuscy ministrowie oświaty i marynarki, liczni reprezentanci francuskich stowarzyszeń literackich i dziennikarskich i angielski podsekretarz stanu.

* Policjant zastrzelony przez włamywacza. Na przedmieściu berlińskim Steglitz zastrzelił wczoraj, 7 b. m., o godzinie 5 rano jeden z niebezpiecznych włamywaczy policjanta, gdy ten chciał go przytrzymać. Mordercę aresztowano.

* Katastrofa na morzu. Podczas ćwiczeń marynarki francuskiej koło wysp Hyères łódź podwodna „Callipo” zderzyła się z towarzyszącą jej kontrtorpedowcem i zatoniła. Załogę zdołano uratować.

* Ofiary piorunu. Podczas onegdajszej szalonej burzy w Wenecji piorun uderzył w gondolę, wiozącą kilka osób i wszystkich zabił.

* Niemiła przygoda Carusa. *La Parisienne* podaje następujące autentyczne zdarzenie: Kiedy Caruso bawił raz w Filadelfii, zaproszono go, aby — oczywista za bajeczną zapłatą — zechciał zaśpiewać pewnemu znanemu w mieście miliarderowi. Caruso przyjął propozycję i przybył do willi bogacza, gdzie zaprowadzono go do wspaniałego urządzonego salonu, w którym — ku swemu zdumieniu — zastał tylko pana domu i małego pieska. Przed tą „publicznością” rozpoczął Caruso śpiewać jedną z najcenniejszych aryi. Lecz już po pierwszych tonach przerwał mu pies tak wściekłym wyciem, że przerażony śpiewak nie wiedział co z sobą zrobić; wtem powstał miliarder ze swego fotelu i rzekł do Carusa: „Dziękuję panu tysiąc razy! Może pan teraz przestać śpiewać i iść do domu; chciałem się tylko przekonać, czy „Toby” i podczas pańskiego śpiewu będzie skomlał”. Ładny znawca sztuki!

* Po amerykańsku. Znany adwokat nowojorski dr. William Meyers rozwiódł się w marcu ze swą żoną, lecz nie chcąc długo pozostać sam na świecie, poznał się i zakochał w pani Douglas, żonie wziętego lekarza w Nowym Jorku dr. Oskara Douglasa. Po pewnym czasie, chcąc poślubić swą drugą wybraną, nakłonił ją do rozwodu. Tymczasem Douglas zaniechawszy swą prawną małżonkę dla poznanej niedawno rozwiedzionej żony dr. Meyersa. Kiedy rozwód Douglasów doszedł do skutku, wyszły zapowiedzi dwu par nowożeńców, pana Meyersa z panią Douglasową i pana Douglasa z panią Meyersową, — i wkrótce potem obie pary stanęły na ślubnym kobiercu. Podobno wszyscy czworo są więcej zadowoleni, niż byli dotychczas.

Notatki literacko-artystyczne.

Operetka A. Lelewicza. Dawno już publiczność nasza tak dobrze się nie bawiła i dawno sala teatru miejskiego nie rozbrzmiewała takimi serdecznymi i zasłużonymi oklaskami, jak na wystawionej onegdaj po raz pierwszy operetce K. Lindana „Romantyczna żona” z muzyką Karola Weinbergera. Zrezygnując librecista i doskonały przytem obserwator, przynosi widza do zakładu drogowego „Fryebad”, do którego między innymi wprowadza młodą parę małżonków Bruks. Żadna przygód i wrażeń młoda małżonka wymogła na mężu swym zgodę, że przez trzy dni będzie ślepo posłusznym jej zachęciom. Do kąpiel tych zjeżdża również książę Egon pod przybranym nazwiskiem Bruks. Rzeczywiście małżonkowie Bruks przeciwko temu nie remonstują, tem więcej, że goście kąpielowi powiadomieni o zamierzonym przybyciu księcia z szansonistką, biorą p. Bruksa za księcia, a jego żonę za szansonistkę. Na tem tle rozwija autor akcję, przeplatając ją nad wyraz komicznymi epizodami. Kompozytor Karol Weinberger, ubrał wesołe to libretto w muzyczną, która o całe niebo przewyższa wszystkie nowości dotąd u nas słyszane. Bogactwo melodii, umiejętność, zadziwiająca niekiedy, w posługiwaniu się środkami instrumentacyjnymi, czynią operetkę tę niezwykle miłą i interesującą. Wykonanie, jak łatwo się domyśleć, pod tak mistrzowską ręką, jak dyr. Lelewicz, było arcywyborne. Nie pominięto żadnego szczegółu, choćby niepozorne, któregoby byste reżyserskie oko, nie uwypukliło. Sceny zbiorowe wykonane były z precyzją godną zastanowienia, całość miała cechę jak najwytworniejszą. Z wykonawców na pierwsze miejsce wybiła się p. Rogińska. Jej piękny, szlachetny metalem brzmiący głos, jej gra życiem i temperamentem

tem tętniąca, na najwyższe zasługują uznanie. Artystki takiej należy dyr. Lelewiczowi pogratulować. Z ról męskich bez wątpienia palma pierwszeństwa należy się dyr. Lelewiczowi, który jako garcon Jan, o pysznej masce, za każdym ukazaniem się na scenie zmuszał widzów do śmiechu i oklasków. Książę Egon p. Rudkowskiego miał trafne rysy, a ustępy muzyczne wypadły bez zarzutu. P. Szczawiński rolę swoją traktował może nadto humorystycznie, skutkiem czego zatarł jej właściwe rysy, jako dąs, natomiast modnego „Tanga” wspólnie z p. Rogińską zbierał gromkie oklaski. P. Kosiński, jako dyrektor zakładu kąpielowego, dał doskonałą pod każdym względem kreację. Orkiestrę prowadził p. Eichstaedt, bardzo starannie, wydobywając z niej *maximum* tego, co orkiestra *ad hoc* skompletowana dać może.

W zastępstwie *St. Lip.*

(as) Stanisław Lam „Oskar Kolberg”. Żywoć i praca. Lwów 1914. Nakładem Macierzy Polskiej.

Książeczka nie przeciętnej wartości, będąca pierwszą źródłową pracą o Kolbergu, opartą na samoistnych badaniach autora.

Lam, pierwszy u nas, podaje w niej stan badań nad ludem do połowy XIX. wieku, a czyni to w sposób źródłowy, wyciągając na światło dzienne nieznane dotychczas zupełnie szczegóły, które przyszłemu badaczowi tych dziedzin ułatwiają drogę w pracy.

Sama charakterystyka Kolberga jest niejako pierwszą w całości ujętą syntezą jego działalności, „który pierwszy dopiero dał podwaliny nowemu ludoznawstwu”.

Lam, poza dokładnym życiorysem Kolberga i żmudnie zebraną bibliografią jego dzieł, skrzętnie notuje wszystko, co dotyczy polskiego ludoznawstwa, prostując niejednokrotnie mylne dotychczas informacje w tym przedmiocie, dość zresztą skąpe u nas.

Całość pisana jest z widocznym umiłowaniem i zgrunтовaniem przedmiotu, językiem, jak zwykle u tego autora, pięknym. Kto chce poznać zasługi Kolberga, jego dla nas znaczenie, powinien książkę Lamę przeczytać; jest ona pięknym, trwałym hołdem, złożonym autorowi „Ludu” w setną rocznicę jego urodzin przez młodego pisarza, który cały wielki trud swój, pracę i talent pisarski włożył w te serdecznie pisane kartki.

Marya Ochorowicz-Monatowa: „Gospodarstwo kobiece w mieście i na wsi”. Lwów, 1914. Po wydanych kilka lat temu bardzo pożytecznych przepisach kucharskich, daje nam dziś p. Monatowa dobrą i ładnie wydaną książkę: „Gospodarstwo kobiece w mieście i na wsi”. — Dziś z powodu nauki, trwającej co najmniej do osiemnastego roku życia, a tak absorbującej naszą młodzież żeńską, że trudno ją jednocześnie wdrażać w zajęcia domowe, książka taka jest bardzo na czasie. Ozdobiona licznymi ilustracjami i barwnymi tablicami, pisana jasno i zajmująco, będzie ona doskonałym przewodnikiem niejednej młodziutkiej gospośki, która bez dostatecznego przygotowania, będzie zmuszona stanąć na czele domu.

Słusznie zaznacza autorka, że trudne warunki ekonomiczne zmuszają dziś kobiety-gospodynie do oszczędności i do stwarzania, gdzie tylko może, nowych źródeł dochodu. Najłatwiej spełnia to zadanie te, które przeszły szkołę gospodarską (tu w krótkim szkicu daje nam autorka historię rozwoju szkół gospodarskich u nas i w Europie), ale dla tych gospodyń, które w szkole gospodarskiej nie były, lub którym reguły gospodarskie uszły częściowo z pamięci, książka p. Monatowej będzie podręcznikiem, do którego często się zwrócą o radę. Są w tej książce szczegółowe wskazówki, jak dom urządzić, umeblować, jak uczynić miłym dla oka, jak utrzymać w porządku, jak odświeżać meble i w jaki sposób dokonywać należy różnych naprawek.

Bardzo dobry jest rozdział o hodowli kwiatów pokojowych. Dalej się dowiadujemy, jak się mamy obchodzić z sukniemi i bielizną, jak się pierze i prasuje, co robić z plamami, dziurami, jak się bronić przed myszami, mólami i t. d. Obszerny rozdział poświęcony jest odżywianiu się: rady swoje popiera p. Monatowa najnowszymi odkryciami na polu medycyny, nauki higieny i chemii, bo trzyma się zasady: zdrowa dusza, w zdrowem ciele.

Nie taka to łatwa rzecz, być dzisiaj dobrą gospodynią; podług autorki, powinna ona biegać w sobie następujące zalety: Zamiłowanie obowiązku — pilność i pracowitość — punktualność i dokładność — czystość i zamiłowanie porządku — rozumna oszczędność — zmysł praktyczny. Jeżeli jednak posiada te przymioty pani domu, to dom jej będzie miłym dla niej i jej otoczenia.

W tomie II. prawdopodobnie uwzględniłoby warunki gospodarstwa wiejskiego.

Historii literatury polskiej Piotra Chmielowskiego, w opracowaniu Stanisława Kossowskiego, ukazał się zeszyt XV., obejmujący końcowe arkusze tomu pierwszego. Niemal w całości poświęcony on został Kazimierzowi Brodzińskiemu, Margi z ks. Czartoryskich ks.

Wirtemberskiej i Joachimowi Lelewelowi. Zeszyt zdoła ciekawe portrety i podobizny starożytnych druków.

Wycieczka automobilowa.

Krakowski klub automobilowy zainaugurował swą działalność klubową w dniach 27, 28 i 29 z. m. nadzwyczajną udałą wycieczką w najpiękniejsze okolice kraju, w Tatry i Pieniny. Wycieczka klubu była pierwszą w seryi wspólnych jazd po polskim terenie turystycznym i miała wedle oficjalnej relacji następujący przebieg:

Do startu w Krakowie na placu św. Ducha stanęło 21 samochodów. Udział brali pp.: dr. Drochocki „Benz”, Górniak „Benz”, Gutowski „Renault”, Juddiewicz „Benz”, Jurjewicz „Daimler Knight”, W. Kossak „Austin”, J. Kossak „Benz”, Koziański „Benz”, dr. Lardeimer „Renault”, dr. Lapiński „Renault”, inż. Myciński „Austro-Daimler”, Peterseim „Benz”, Suski „Mittel”, Uziembło „Delaunay-Belleville”, Walter „Austro-Daimler”, inż. Wekluk „Puch”, inż. Zarzycki „Benz”, Zieleniewski „Ford” i Renault, Żeleński „Mercedes”, Wóz ratunkowy „Benz”.

Zaopatrzoną w drogowskazy i doskonałe utrzymaną drogę do Zakopanego przebyły wszystkie prawie wozy bez szwanku. Przed zakładem dr. Chramca nastąpiło o godzinie 10 przywitanie uczestników wycieczki przez reprezentację gminy, komisję klimatyczną, Tow. tatrzańskie, dr. Chramca itd.

Po spożyciu przekąski ruszyła wycieczka do Morskiego Oka, gdzie goście zasiadli do wspólnego śniadania w restauracji p. Karpowicza w Schronisku. Podczas śniadania, w którym wzięło udział przeszło 60 osób, wzniesiono szereg toastów; przemawiali prezes klubu p. Wojciech Kossak, wiceprezes Związku turystycznego dr. Schneider i adwokat dr. Ehrenpreis.

Po powrocie z Morskiego Oka zatrzymali się uczestnicy na nocleg w Zakopanem, gdzie we wspaniałych apartamentach zakładu dr. Chramca spożyli wspólną kolację i spędzili przy miłej i swobodnej pogawędce resztę wieczoru.

Na drugi dzień, t. j. w niedzielę, 28 z. m., o godzinie 8 rano wyruszone przez Nowy Targ do Czerwonego Klasztoru, na Węgrzech. Tu oczekiwali wycieczkę orkiestra cygańska i licznie zebrana ludność okoliczna w pięknych narodowych strojach, która obrzuciła wycieczkowców kwiatami.

Z Czerwonego Klasztoru po krótkim wypoczynku wsiadli uczestnicy wycieczki do pięknie przystrojonych łodzi, których kierownictwo objął sławny przewoźnik pieniński Salomon. Wśród dźwięków kapeli, która usadowiła się na osobnej łodzi, niesły wartkie fale Dunajca, wzdłuż uroczystych skał pienińskich, prześlicznie zaimprowizowany korowód góralskich łodzi.

Po 1 1/2 godzinnej jeździe przybyli wycieczkowcy do Szczawnicy. Przed bramą tryumfalną, wśród barwnego szpaleru ludności miejscowej, przywitał wycieczkę dyrektor dóbr szczawnickich p. Maniecki, dyrektor zakładu zdrojowego p. Teodorowicz, oraz reprezentacja gminy z burmistrzem na czele.

Wieczorem odbyła się wspólna kolacja w restauracji zdrojowej p. Łukowskiego, podczas której po serdecznym przemówieniu kierownika, oraz gospodarza wycieczki inż. Wekluka, rozdzielono między uczestników piękne plakiety pamiątkowe, wykonane w krakowskich warsztatach artystycznych przy Muzeum technologicznym.

Po kolacji odbył się reunion, urządzony na cześć gości we wspaniałej sali zakładowej. Wesołą zabawę przerwał komisarz rządowy, który przybył o godz. 12 w nocy z wiadomością o tragicznym zgonie Następcy Tronu.

Następnego dnia w poniedziałek, 29 b. m., wyruszyła wycieczka przy dźwiękach orkiestry zakładowej przez Nowy Sącz i Mszanę Dolną do Krakowa.

Tu zgromadziły się o godzinie 5 po południu wszystkie wozy na placu św. Ducha, ząd nastąpił powrót do domów. O godzinie 9 wieczorem zebrał się uczestnicy wycieczki w restauracji hotelu Saskiego na pogawędkę, w trakcie której ogłoszono nagrody za doskonałą jazdę, wytrzymałość wozu i ścisłe przestrzeganie programu jazdy.

Klubowe dyplomy pochwalne otrzymali: pp. inż. Lucyan Myciński (wóz marki „Austro-Daimler” o sile 20 HP), oraz Rudolf Peterseim (wóz marki „Benz” o sile 45 HP).

Listy pochwalne: p. rejent Roman Gutowski i inż. Jan Zarzycki, nadto wzmiankę pochwalną otrzymał p. Mieczysław Walter.

Cała wycieczka miała przebieg nadzwyczaj udały. Przestętna pogoda dopisywała całe trzy dni, a wszystkie wozy, z wyjątkiem niektórych drobnych defektów przeważnie „szlauchowych” (pęknięcie gumy), wywiązały się ze swego zadania znakomicie. Wycieczkę towarzyszył wóz ratunkowy z monterami, których dostarczyła firma „Benz”. Na pogotowie ratunkowe uproszono dr. Ludwika Schneidera.

Nastrój wśród uczestników był przez cały czas bardzo miły, wesoły i serdeczny.

Funkcję kierownika wycieczki, a zarazem gospodarza sprawował inż. Emil Wekluk, z którym dzielnie współdziałali prezes Kossak, wiceprezes dr. Schneider, oraz radca Juddiewicz. Z największym uznaniem należy podnieść wzorową karność i harmonię między uczestnikami wycieczki, w czym zwłaszcza odznaczają się nadobne uczestniczki.

Wzdłuż całej przestrzeni panował wzorowy porządek, drogę patrolowali gęsto darami i drożnicy — w miastach ustawieni policyjanci, straż ogniowa, skauci i t. d. utrzymywali porządek i wskazywali kierunek jazdy.

Pełne uznanie należy się magistratowi, starostwom i żandarmeryom w Nowym Sączu, Nowym Targu, Myślenicach, Zakopanem, Szczawnicy i Limanowej, które poczyniły wszystkie możliwe przygotowania dla bezpieczeństwa jazdy.

W Nowym Sączu przygotowano dzięki ruchliwemu i energicznemu prezesowi „Beskidu” starszemu radcy p. Suchankowi znakomity przejazd (mimo przerywania głównej komunikacji), wśród gęsto ustawionych skautów z chorągiewkami i szpaleru publiczności.

Z prawdziwą przyjemnością również podnieść należy nader przychylne zachowanie się ludności tak po wsiach, jak po miastach. W wielu miejscowościach spotkała się wycieczka z nieznanymi u nas dotychczas objawami życzliwości, jak obrzucanie samochodu kwiatami, co świadczy niewątpliwie o coraz większych sympatiach, jaką sobie spokojni i rozsądni automobilisci zyskują w kraju. Odniesie z tego korzyść także turystyka i przemysł automobilowy, zdobywający sobie wybitne znaczenie ekonomiczne.

LISTY KRAKOWSKIE.

(Prawda o średniowiecznym Krakowie. — Miłośnicy przeszłości i zabytków stolicy Jagiellońskiej. — Jubileusz w Uniwersytecie. — Sztuki plastyczne. — Opera).

Rada miasta Krakowa przystąpiła do chwalebnej dzieła: wydaje swoje średniowieczne dokumenty. Rozpoczęto od „Libri juris civilis”, których olbrzymi tom zjawia się w opracowaniu dr. Kazimierza Kaczmareczyka. Niktby się nie spodziewał, że ten fascykul, zawierający suche daty i nie więcej, niż suche daty, stanie się w Krakowie popularnym i zajmie szerszą publiczność. Przyczyna leży w tem, że w wielu kwestiach czekano na ten tom, jako na wyrok, że ten tom miał rozstrzygać stare spory krakowskie, których jawność polegała na braku dokumentów lub niedostatecznej znajomości tychże. N. p. pytanie, jak pod względem narodowościowym wyglądał średniowieczny Kraków? Fama mówiła, że był on niemieckim. O ile w tej sprawie mogli dawniej zabierać głos tylko paleografowie, o tyle dziś może rozstrzygnąć się w niej i wyrok wydać każdy wykształcony człowiek. Zapatrywanie, jakoby nasz Kraków był w średniowieczu niemieckim, jest, jak tego książka dr. Kaczmareczyka dowodzi, mylnem. Każda karta książki wykazuje, że był on w większości polskim, a w XV. wieku prawie wyłącznie polskim. Jeszcze wymowniejszy obraz stwarza pytanie: którego narodu dzieckiem była dawna kultura Krakowa? Co do tego, publikacja powyższa daje zupełnie jasną i zupełnie kategorię odpowiedź. Odpowiedź ta brzmi, że historyografia nasza popchnęła wielki błąd. Utrzymywała że wszystko, co w Polsce jest średniowieczną sztuką, jest dziełem frankońskich apostołów, wliczano całe dziesiątki tryptyków, posągów, rzeźb, spichów, które wykonaliby artyści, pochodzący z Wąrburga i Norymbergi. I dopiero książka dr. Kaczmareczyka pozwoliła pytanie to zrewidować, a rewizja ta wywołuje w czytelniku, powiedzmy szczerze, żal nie do książki, ale do pytań, którą popchnięto. Przeszukujemy karty książki, czytamy spisy wszystkich krakowskich obywateli od r. 1392 do 1506; szukamy nazwisk artystów, pochodzących z Wąrburga i Norymbergi i nie znajdujemy — ani jednego. Jestto ogromnie wymowne i przyniesie zupełnie niepożądane sensacje. Wielkie oczy zwracają się dziś na polską historyografię artystyczną, którą żywiły skrajne stawiają w stan oskarżenia, żywiły, które nie chcą wiedzieć o tem, że mylić się, jest to rzecz ludzka. Wniosek z tego jeden: należy raz wreszcie wydać resztę dokumentów dawnej stolicy Polski, wyjaśnić historyografię artystyczną Jagiellońskiej ery, co wykluczy sądy, wyroki i teorie, które się potem odwoływać musi.

W dziejach kultury naszego miasta historycy i zabytków Krakowa piękne i trwałe miejsce. Zamknięto nowy rok pracy i kontroli nad poszanowaniem stylowego i historycznego charakteru miasta. Leży przed nami sprawozdanie wydziału z ostatniego roku czynności, świadczącej o energii żywego Towarzystwa. Wyjmuje zeń kilka ważniejszych danych:

W myśl wniosku profesora dr. Stanisława Domańskiego o urządzenie wystawy w r.

1915 dla uczczenia Rzeczypospolitej krakowskiej wybrano komitet. Komitet zastanawiał się nad programem wystawy, który bliżej można będzie określić po uzyskaniu odpowiednich funduszy. Za wielką zasługę Towarzystwa należy poczytać pieczę nad starymi murami Krakowa. Sprawy „Krzysztoforów” nie spuszczało z oka, uważając, że uratowanie tego zabytku architektury i ozdoby krakowskiego Rynku jest wprost koniecznością; poczyniono możliwe kroki o jego zachowanie.

Z prac konserwatorskich wymienić wypada dokonanie restauracji i utrwalenie obrazów z dawnego tryptyku, malowanych na deskach w kościele św. Katarzyny. Gobeliny z legendą o łabędziu, zawieszony poprzednio na ścianie tego kościoła, przeniesiono obecnie ze względu na bezpieczeństwo do skarbcza kościelnego.

Charakterowi krakowskiego śródmieścia poświęcało Towarzystwo baczna uwagę, biorąc udział w odpowiednich naradach, zainicjowanych przez Towarzystwo ochrony piękności Krakowa, a celem zwrocenia uwagi na kwestję przygotowało bardzo bogaty i ilustrowany Rocznik, mający się ukazać za rok 1914. W obronie całości i niezabudowania terenów krakowskich przystąpiono do akcji, podjętej przez Towarzystwo ochrony piękności Krakowa i wraz z innymi Towarzystwami kulturalnymi podpisano odpowiedni memoriał do Rady miejskiej.

Na wiadomość o zagrożeniu grotą Twardowskiego przez roboty w kamieniołomie, interweniowało Towarzystwo w magistracie krakowskim. Podnieśli należy, że gmina m. Krakowa, jako właścicielka grot, poleciła wstrzymać roboty w kamieniołomie, porobiła zdjecia niwelacyjne i sytuacyjne i otoczyła opieką groty, tak, że obecnie całości jej nie grozi zagrożenie. Wobec niebezpieczeństwa zniszczenia grodziska tyńskiego, związanego z tradycją z Krakowem i prastarym Tyńcem, przez eksploatację kamieniołomu w sąsiedztwie, wystosowało Towarzystwo prośbę do księcia-Biskupa Sapiehy o ochronę grodziska i wstrzymanie kopania kamienia, jak to już raz uczyniono za czasów s. p. Kardynała Puzyry.

W sprawie nazw ulic w Krakowie wniesiono do magistratu przedstawienie. Od pewnego czasu powstały różne projekty osób prywatnych i Towarzystw, zdążające do zmiany starodawnych nazw. Zwrócono uwagę, że nazwy w śródmieściu Krakowa i Kazimierza sięgają przeważnie średniowiecznych czasów. Złączone z nazwami kościołów, klasztorów, często już zburzonych, instytucji prawnych, zawodów, gościńców, wychodzących z Krakowa, wiążą się ściśle z przeszłością i historią Krakowa i mimo upływu kilku wieków nie uległy zmianie. Wobec tego należałoby przyjąć za zasadę, że nazw tych nie powinno się nigdy zmieniać, są one bowiem cechą każdego starego miasta.

Jak to niedawno donosiliśmy w kronice *Gazety Lwowskiej*, Uniwersytet nasz uczył trzydziestolecie pracy naukowej profesora filologii klasycznej dr. Leona Sternbacha. Filologia nie jest u nas nauką popularną, stąd też i nazwisko, oraz zasługi jubilata kto wie, czy nie bardziej znane są zagranicą, aniżeli u nas. Twierdzenie, że często w Lipsku, lub Wiedniu dowiadujemy się o polskich wielkościach naukowych, nie jest wcale przesadą. Prof. Sternbach od zasadniczych studiów nad literaturą rzymską (Horacy, Ennius, Plautus, Terentius) jeszcze w młodości pod wpływem Gureciosa przerzucił się do studiów nad grecką („Meletemata Graeca”) i dziś należy do najwybitniejszych „greystów”. Studując zaś historię rozwoju pojęć w literaturze i języku Hollenów, wkroczył niebawem w nie-należące do zbadanej dziedziny literatury greko-byzantyńskiej, łączącej czasy klasycyzmu z dobą renesansu. Jako student, pracował już nad zbadaniem kodeksu palatyńskiego, a w czasie poszukiwań swych w bibliotece watykańskiej odnalazł opuszczone przez Planudes epigramy (XIV. stulecia), które wydał z objaśnieniami w dziele: „Antologiae Planinae appendix Barberino-Vaticanae”. Studia nad zabytkami konstantynopolańskimi z epoki greckiego cesarstwa, wydanie i objaśnienie opisu Manasses (wiek XII.) zjednały mu imię najdzielniejszego pracownika na niwie kultury i sztuki wschodnio-greckiej. Dzieło pomnikowe, nad którym jubilat pracuje już szereg lat, to wydanie, objaśnienie i oświetlenie krytyczne pieśni św. Grzegorza z Nazjanzu. Praca bardzo trudna i wymagająca niepośledniego znanstwa. W Grzegorz z Nazjanzu jest zestrojenie się dwóch poetyckich kultur (klasycyzmu i odrodzenia) na tle chrześcijańskim. Sprezycowanie tych wpływów wymaga żmudnej pracy znawcy, który musi przejść przez szereg wielkich indywidualności epoki i tych, którzy tę epokę duchowo tworzyli. Pomimo będącej jeszcze wciąż w przygotowaniu największej pracy Sternbacha, w pracowni jego znajdujemy cały szereg naukowych zapowiedzi — więc: studia nad dziełami o zwierzętach i roślinach w literaturze starożytnej, liczne prace leksykonograficzne, studia nad przysłowiami starożytności, zbiór „Adynata” (praca retoryczna o tak zwanych „niemożliwościach”). Zapowie-

dzi to piękne, zwłaszcza po przebogatym plonie, zreasumowanym w dobie trzydziestolecia.

Krakowska kronika artystyczna dni ostatnich, ze względu na martwość letniego sezonu, niewiele szczegółów nastęca do zanotowania. Na jubileuszową wystawę w Pałacu Sztuki, o której w czerwcu obszernie na szpaltach *Gazety Lwowskiej* pisałem, nadeszły nowości Franciszka Siedleckiego i Bronisławy Rychter-Janowskiej. Ciekawą kompozycją malarską są Siedleckiego „Tęsknoty”, w charakterze przypominające średniowiecze, uplastyczniające doskonale wyraz grozy, szkoda tylko, że kompozycyjnie niewykończone. Pejzaż włoski Janowskiej ma siłę koloru i gorąca, dając niesłychany efekt przez skojarzenie malarskiej impresji z metodą specyficzną włoską.

W prywatnej pracowni Stasiaka, który od czasu swej pracy literackiej bardzo rzadko ukazuje publicznie dzieła malarskie, oglądałem dwie nowe kompozycje kwiatowe, w których artysta ten tak zawsze celował. Jedną osnuł na temacie złotych lilij, w drugiej rozwiązał efektowny problem kolorystyczny kilku odcieni czerwonej pelargonii, od jasnego różu począwszy, aż do krwistego ponsu. Obydwie rzeczy, doskonałe w rysunku, intensywne w barwie, odznaczają się rozmachem i siłą traktowania. Odwiedziłem również kobięcą wystawę malarską kursów im. Baranieckiego. Zgromadzone tu prace „najmłodszych” świadczą o aspiracjach artystycznej młodzieży, powierzonej pieczy pedagogicznej Gramatyki-Ostrowskiej, Wodzinowskiej i Stachewicza. Z wystawionych prac (przeważnie studia portretowe) przemawiają zapowiedzi talentów, oraz konsekwentne i wypróbowane kierownictwo, polegające na umiejętnie przeprowadzonym zadaniu swobodnego opracowania modeli, niekrepującego indywidualnych upodobań, co przedewszystkiem dostrzegamy w szeregu bardzo dobrych prac uczeń Wodzinowskiego.

W poprzednim „liście”, pisząc o gościnie lwowskiej opery w Krakowie, dałem przegląd sił śpiewackich, którym powierzono losy repertuaru operowego. Prócz wymienionych wówczas, poznaliśmy w międzyczasie (po raz pierwszy występujące w Krakowie) dwie młode artystki ze Lwowa: Nekar i Karska.

Nekar posiada prawdziwe, szlachetne w brzmieniu piękno głosu. Niepotrzebnie go jednak forsuje, a w tej forsie chwilejka nieco emisja przytępia jasność tonu. Jest to silny mezzosopran w niższych tonach o barwie altowej, pełny w brzmieniu, podatny do szerokiego napięcia dramatycznego. Stronę wokálną wspiera u artystki opanowanie szczegółów aktorskich, mające cechę solidności i zrozumienia gry. Karska, uczennica lwowskiej szkoły śpiewackiej p. Kozłowskiej, to artystka koloraturowa (nieusprawiedliwiony w tym względzie występ w „Trubadurze”), o sympatycznym dźwięku miękkiego głosu i jasnej barwie, o prawidłowej emisji i dość zaawansowanej technice. Górne tony są u niej silne i brzmią doskonale, średni rejestr jeszcze słaby, a dolny kryje prawie całkowicie orkiestra. Artystka efektownie frazuje i ma bardzo ładne pianissimo.

Zaznaczyć należy, że całość przedstawień operowych, przygotowanie ich i zespolecie sceny z orkiestrą wiele... i to bardzo wiele pozostawia do życzenia. Podczas niejednego z ostatnich wieczorów byłem świadkiem tylu i takich wykonawczych nieporozumień, jakich chyba nie dopuszcza żadna szanująca się scena. Nie uratuje sytuacji zaaranżowanie występów gościnnych nawet tak wybitnie utalentowanej artystki, jaką jest Ada Sari (Szajerówna), której niezwykle piękny głos i Lwów miał sposobność w ostatnich czasach poznać, a sprawozdawca lwowski w waszem piśmie ocenił. Sukcesy śpiewaczki w Polsce (Warszawa, Lwów, Kraków) tem milej przychodzi mi zanotować, że pierwszy w prasie polskiej zwróciłem przed kilku laty uwagę na ten niepospolity talent, w czasie, gdy Szajerówna śpiewała jeszcze wyłącznie na scenach włoskich.

Jan Pietrzycki.

OSTATNIA POCZTA.

Rada Narodowa.

□ Dziś o godzinie 10 rano zebrały się w gmachu sejmowym przydyła wszystkich polskich klubów sejmowych i pod przewodnictwem JE. P. Marszałka krajowego Stanisława Niezabitowskiego obradowały nad organizacją Rady narodowej. W obradach wzięł również udział JE. P. Namiestnik dr. Korytowski. Obrady trwały do godziny 1:30 po południu i były poufne. Jak się dowiadujemy, żadnych uchwał stanowiących nie powzięto. Dalsze obrady przydydów polskich klubów sejmowych z powodu zamierzonego wyjazdu do kąpiel wielu posłów, odroczono do 19 sierpnia b. r.

* Wedle ogłoszonego komunikatu grupa konserwatywna wiedeńskiego Koła polskiego odbyła d. 6 b. m. posiedzenie, na którym przewodniczący dr. Władysław Czaykowski zdał szczegółowo sprawę z obrad prezydium Koła polskiego w Wiedniu i z konferencji przeprowadzonej z P. Prezydentem Ministrów hr. Stürgkhem. W posiedzeniu wzięli udział wszyscy członkowie grupy wraz z nowo wybranymi obecnie posłami dr. Dembińskim i dr. Jaworskim; nieobecny był jedynie JE. Dawid Abrahamowicz, bawiący na kuracji w Nauheim. Sprawozdanie przewodniczącego po obszernej dyskusji przyjęto jednogłośnie do wiadomości z wyrażeniem uznania i podziękowania dr. Czaykowskiemu.

— Wspólna Rada Ministrów, która obradowała wczoraj w Wiedniu, zajmowała się zarządzeniami, jakie mają być wydane w sprawie wewnętrznej administracji Bośni i Hercegowiny. Skorzystano także ze sposobności zebrania się, celem omówienia budżetu wspólnego na r. 1915.

— Komisja ubezpieczenia społecznego głosowała wczoraj w Wiedniu nad wnioskami i rezolucjami przyjęła wniosek p. Stesłowicza w sprawie ulg dla ubezpieczonych w Galicji i na Bukowinie. Resztę paragrafów przyjęto w brzmieniu komisji.

— Rosyjskie ministerstwo spraw wewnętrznych wnosi do Rady ministrów wniosek udzielenia maryawitom pomocy materialnej, oraz większej wolności propagandy maryawityzmu. Jak opiewa umotywowany wniosek ten, maryawici, chociaż mają obrzędy katolickie, jednakże nie uznają Papieża i wogóle zbliżeni są do prawosławia. Z punktu widzenia państwowo-politycznego maryawici są pożądanymi, ponieważ zalecają miłość dla Rosyan, jako głównego plemienia słowiańskiego, niszczą w Królestwie Polskiem fanatyzm katolicki, otrzeźwiają i odciągają masy od rewolucji. Dlatego należy koniecznie dać im pożyczkę na budowę kościołów w wysokości 200.000 rubli. — Jak mówią, minister skarbu wyraził już na to swoją zgodę. Informują dalej, że maryawici zamierzają rozszerzyć swoją działalność, instalując się również w Petersburgu.

— Senat francuski przyjął budżet i projekt ustawy o podatku dochodowym.

— Do Berna szwajcarskiego przybył wczoraj król belgijski z żoną. Na cześć ich odbyło się śniadanie.

— W Anglii coraz bardziej utrwała się opinia, że bil dodatkowy do ustawy o homerulu zatargu nie załagodzi.

Z Omagh, w hrabstwie Tyrone, donoszą, że nacjonalisci irlandzcy zaatakowali oddział ochotników ulsterskich. Przyszło do krwawej bitwy, której kres położyła policja, uwalniając Ulsterczyków z opresji. Podczas walki raniono ciężko szefa policji.

Z Belfastu nadechodzi wiadomość, że głównodowodzący Ulsterczyków, generał George Richardson, wydał ogólny rozkaz, by wszyscy ochotnicy ulsterscy pokazywali się publicznie na ulicach tylko w mundurach i uzbrojeni. Policja i wojsko wobec 30.000 zorganizowanych i uzbrojonych Ulsterczyków są bezradne. Generał Richardson może, ogłoszwszy mobilizację, w kilku godzinach opłacać Belfast.

— Partya socjalno-demokratyczna w Belgradzie zwołała na 10 b. m. zgromadzenie, celem obrad nad stanowiskiem, jakie ma zająć przy nastąpieniu nowych wyborach do skupużyny.

— W kortexach hiszpańskich postawie liberalni zaatakowali onegdaj ostro rząd za to, że niemieckiej szkole w Madrycie dał wszelkie prawa, między innymi także nadawania dyplomów dojrzałości uprawniających do uczęszczania do Uniwersytetów hiszpańskich. Rząd oświadczył, że ze szkoły niemieckiej korzystają tylko Niemcy, a tych można poddać egzaminom przy wstępowaniu do Uniwersytetów hiszpańskich.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 8 lipca. Dziś o godz. 11 przed południem w kościele Najsw. Maryi Panny książę Biskup ks. Sapieha w asystencji Arcybiskupa ks. Simona pobłogosławił związek małżeński Hieronima hr. Tarnowskiego, syna JE. Stanisława, Prezesa Akademii Umiejętności i Róży z hr. Branickich, z panną Wandą hr. Zamoyką, córką s. p. Stefana Zamoykiego z Wysocka i Zofii z hr. Potockich.

Kraków, 8 lipca. Jutro Rada miejska przystąpi do wyboru dwu wiceprezydentów. Postawieni będą jako kandydaci dotychczasowi wiceprezydenci pp. Szarski i Sare.

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 8 lipca. Stan powietrza na 9 lipca. Galicya Wschodnia: Pochmur-

no, burze, ciepota spada, zachodni ożywiony wiatr.

Galicya zachodnia: Zmienne, pochmurno, miejscami opady, chłodno, północno-zachodni ożywiony wiatr.

Budapeszt, 8 lipca. (Węg. B. kor.). Donoszą z Zagrzebia: Wczoraj wieczorem uwięziono redaktora tut. pisma socjalistycznego *Slobodna Riecz*, Jerzego Demetrowicza i jego współpracownika, Bornemisse. Uczyniono to z nakazu prokuratury Państwa. O powodach uwięzienia nie nie wyjawiono.

Budapeszt, 8 lipca. Minister oświaty przedłożył ustawę w sprawie budowy teatru narodowego w Peszcie kosztem 4,200.000 koron.

Zagrzeb, 8 lipca. Resztę posiedzenia Sejmu wypełniła mowa p. Starcewicza, który polemizował z unionistyczną polityką koalicyj i gwałtownie atakował stronnictwo Franka.

Zagrzeb, 8 lipca. Po „Requiem” w kościele św. Marka zwolennicy partii prawa chcieli urządzać demonstrację przed Sejmem, ale policja ich rozproszyła.

Zagrzeb, 8 lipca. Na wczorajszym posiedzeniu ponowiły się znów sceny hałaśliwe. P. Franka wykluczono z 30 posiedzeń, innych posłów każdego z kilkunastu posiedzeń. Reszta opozycji wśród okrzyków: stypendyści madiarscy! to łajdaństwo! opuściła salę. Po uspokojeniu się większość przystąpiła do dyskusji budżetowej.

London, 8 lipca. Premier Asquith wniósł w Izbie gmin, aby dalsze obrady nad ustawą finansową zakończyć w 7 dniach, bo ustawa musi być załatwiona do 5 sierpnia. Przywódca opozycji Bonar Law sprzeciwił się temu, ale wniosek opozycji odrzucono.

Sprawy bałkańskie.

Wiedeń, 8 lipca. Albański prezydent ministrów Turkhan basza wczoraj wieczorem odjechał do Petersburga.

Sofia, 8 lipca. (Ag. bułg.). Komendant wojska na granicy bułgarsko-rumuńskiej w Kemanlar doniósł, że wczoraj wieczorem żołnierze straży rumuńskiej strzelali do bułgarskiego żołnierza i do podoficera rumuńskiego, który udał się do nich, aby udzielić im nagany. Koń podoficera został zabity. Rząd bułgarski zwrócił uwagę rządu rumuńskiego na ponowny ten wypadek nadgraniczny i prosił o poczynienie zarządzeń, aby podobne zajścia się nie powtórzyły, bo mogłyby one spowodować nieporozumienia i przykrości dla obu rządów.

Belgrad, 8 lipca. Dzienniki serbskie wzywają do bojkotu gospodarczego Austro-Węgier.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 8 lipca 1914. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredytowego 588.—, Akcje węgierskiego Zakładu kredytowego 758.—, Akcje Anglobanku 326.—, Akcje Unionbanku 560.—, Akcje Landerbanku 473.—, Akcje Bankvereinu 500.—, Akcje Bodeneredit 1120.—, Akcje galicyjskiego Banku hipotecznego 613.—, Akcje kolei państwowych 667.25, Akcje kolei Południowej 76.75, Akcje kolei Elbethal —.—, Akcje kolei Północnej 4305.—, Akcje kolei czerniowieckiej —.—, Akcje Alpinu 783.25, Akcje Rima Muranyi 591.75, Akcje praskiego Towarzystwa żelaz. 2480.—, Akcje Fabryki broni 823.—, Akcje Turckie tytoniowe 395.75, Akcje Galicyjsko-karpacckiego Towarzystwa naftowego 824.50, Obligacje węgierskiej indemnizacji —.—, Renta majowa 80.50, Austriacka Renta koronowa 81.20, Węgierska renta koronowa 79.05, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego —.—, 4 prc. Listy Banku hipotecznego —.—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego —.—, 5 prc. Listy Banku hipotecznego —.—, 4 prc. Listy Banku krajowego —.—, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego —.—, 4-procentowe Galicyjskie obligacje propinacyjne —.—, 4-procentowa Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. —.—, 4-procentowa pożyczka miasta Lwowa —.—, Losy tureckie 212.—, Marki —.—, Rubel —.—, 5-procentowa rosyjska pożyczka z r. 1906 —.—, Akcje praskiego Banku kredytowego (płacono) —.—, Skoda 642.—, Pożyczka miasta Krakowa 1909 —.—, Galicyjski Bank ziemski —.—, Powszechny Bank popytowy 525.—, 4 i pół prc. listy Tow. kredytowego ziemskiego —.—.

Uspokobienie lepsze.

Odpowiedzialny redaktor:

ADAM KRECHOWIECKI.

ilości dostarczony, ani też rościć sobie jakichkolwiek pretensyj do funduszu budowy regulacji rzek w Galicji w razie zmniejszenia dostawy.

Warunki dostawy składające się z ogólnych warunków, szczegółowych warunków, wzoru oferty, wzoru kontraktu można przejrzeć z wolnością brania odpisów w godzinach urzędowych w wymienionym c. k. Kierownictwie regulacji, gdzie także do godziny 12 w południe oznaczonego na rozprawę dnia, mają być wnoszone oferty, sporządzone ściśle według przepisanej wzoru, zaopatrzone znacznikiem stemplowym na 1 kor., przy dołączeniu dowodu złożenia wadium w kwocie 1500 kor., w gotówce lub papierach wartościowych, odpowiadających wymogom podanym w ogólnych warunkach dostawy. Wadium złożony należy w odnośnym Kierownictwie regulacji.

W ofercie sporządzonej według podanego wzoru, ma być podana w walcie koronowej cena za 1 m.³ (jeden metr sześcienny) wyrażony cyframi i słowami.

Wnieiona oferta obowiązuje oferenta przez 8 (ośm) tygodni od następnego dnia po dniu rozprawy ofertowej liczyć się mających i do tego czasu zostaną oferenci zawiadomieni w drodze pisemnej o przyjęciu lub nieprzyjęciu ofert.

Oferty wniesione po godzinie 12 oznaczonego dnia nie będą przyjęte, oferty zaś oddane w innym urzędzie, albo niezaopatrzone znacznikiem stemplowym lub w dowód złożenia wadium, nie sporządzone ściśle w sposób przepisany, opiewające na częściową dostawę lub zaopatrzone dopiskami, nie będą uwzględnione.

Równocześnie z ofertą należy przedłożyć próbkę kamienia zaopatrzoną w nazwę kamieniołomu, z którego pochodzi, oraz nazwisko i miejsce zamieszkania oferenta.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 1 lipca 1914.

UWAGA: Oferta łączna wniesiona przez więcej jak jedną osobę, ma zawierać oświadczenie, że oferujący zobowiązują się solidarnie co do oferty. Nadto należy wymienić osobę upoważnioną do załatwienia całego interesu tej dostawy i odbioru zapłaty w zastępstwie wszystkich współoferentów.

(Wzór oferty).

Stempel na 1 koronę

O f e r t a .

Mocą której zobowiązuje się (zobowiązujemy się solidarnie) w latach dostarczyć w terminach oznaczonych się mających przez c. k. Kierownictwo regulacji kamienia łamanego do budowy regulacyjnych na w w ilości i pod warunkami podanymi w rozpisaniu konkursu i żądam (my) za 1 m.³ kamienia po K h, wyrażnie koron

Warunki dostawy powołano w rozpisaniu konkursu są mi (nam) znane i poddaje (jemy) się im bez żadnego zastrzeżenia.

Stosunki miejscowe, miarodajne dla tej budowy, które zbadałem (liśmy) na miejscu, są mi (nam) dokładnie znane.

Jako wadium składam (my), (złożyłem (złożyliśmy) wedle dołączonego dowodu)

Ofertą niniejszą jestem związany (je-
stemy związani) aż do upływu ośmiu tygo-
dni od następnego dnia po dniu rozprawy
ofertowej liczyć się mających i zrzekam się
(zrezygnuję się) terminów ustanowionych w §
862 ust. cyw. względnie w art. 318 i 319
ust. hand. do przyjęcia ofert.

Zgadzałem się (zgadzamy się) na to, iż
dla wszelkich z niniejszej oferty względnie
z umowy o tę dostawę wywiązujących się
sporów, o ile nie należą z mocy ustawy przed
właściwy Sąd szczególny, będą wyłączenie
kompetentne c. k. Sady znajdujące się w miej-
scu siedziby c. k. galic. Prokuratury skarbu
we Lwowie.

W dnia . . . 191
(Podpis, t. j. imię i nazwisko,
zawód i miejsce zamieszkania,
oraz bliższy adres).

L. cz. E. 4313/13 (354)
(2—3)

Edykt licytacyjny.
Na żądanie Banku krajowego we Lwo-
wie odbędzie się dnia 29 lipca 1914 o godz.
9 rano w biurze Nr. 9, podpisanego sądu
licytacyjnego:

a) realności lwh. 206 chata, budynki
gospodarcze etc. gm. Tuczały,
b) realności lwh. 446 gm. Tuczały,
c) realności lwh. 456 gm. Tuczały,
d) realności lwh. 487 gm. Tuczały.

Nieruchomości te ocenione zostały:
ad a) na 1921 kor.,

ad b) na 700 kor.,
ad c) na 300 kor.,
ad d) na 700 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) 1280 kor. 66 hal.,
ad b) 466 kor. 67 hal.,
ad c) 200 kor.,
ad d) 466 kor. 67 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 24 czerwca 1914.

L. cz. E. 4393/13 (229)
(2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa oszczędności
i kredytu w Jaworowie odbędzie się dnia
29 lipca 1914 o godzinie 9 przed południem
w tutejszym sądzie biuro Nr. 9 licytacyjno:

1. realności lwh. 1136 gm. kat. Czer-
nilawa,
2. 1/2 realności lwh. 1360 gm. kat. Czer-
nilawa,

3. realności lwh. 291 gm. kat. Czer-
nilawa z przynależnościami.

Nieruchomości te ocenione zostały:
ad 1. na 600 kor.,
ad 2. na 76 kor.,
ad 3. na 1800 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad 1. 400 kor.,
ad 2. 50 kor. 67 hal.,
ad 3. 1200 kor.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 26 czerwca 1914.

L. cz. E. 1132/14 (231)
(2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Konrada Kornela z Mu-
żyłowic, odbędzie się dnia 29 lipca 1914
o godzinie 10 przed południem w tutej-
szym sądzie biuro Nr. 9 licytacyjno lwh. 31
gm. kat. Berdychów składająca się z dwóch
parc. bud. i 16 parc. grunt. z przynależno-
ściami.

Nieruchomość ta oceniona została na

5970 kor.

Najniższa oferta wynosi 3994 kr.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 26 czerwca 1914.

L. cz. E. 7137/13 (5) (10913)
(2—2)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Juli Suskiej odbędzie się
dnia 29 lipca 1914 o godzinie 11 przed po-
łudniem w biurze Nr. 8 licytacyjno realno-
ści:

lwh. 27 ks. gr. Płowce pbud. lkat.
9 o pow. 158 m², pgr. 74 o pow. 1255
m², 92 o pow. 205 m², 93 o pow. 1813
m², 210 o pow. 158 m², 211 o pow. 820
m², 212 o pow. 572 m², 314 o pow. 1122
m², 315 o pow. 129 m², 316 o pow. 1705
m², 317 o pow. 1039 m², 385 o pow. 126
m², 386 o pow. 2241 m², 398 o pow. 1352
m², 444 o pow. 471 m², 445 o pow. 1561
m², 33/1 o pow. 1525 m², 34 o pow. 248
m², na pbud. 9 stoi dom.

Wartość szacunkowa 3499 kor. 56 hal.

Najniższa oferta 2333 kor. 04 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie
nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 15 maja 1914.

L. cz. E. 3287/13 (232)
(2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Stowarzyszenia pożyczko-
wego w Cieszanowie, odbędzie się dnia 29
lipca 1914 o godzinie 9 przed południem
w tutejszym sądzie biuro Nr. 9 licytacyjno:

a) 3/8 części realności lwh. 62 gm.
kat. Żaluzie,

b) całej realności lwh. 397 gm. kat.
Żaluzie z przynależnościami.

Nieruchomości te ocenione zostały:

ad a) na 1886 kor. 25 hal.,
ad b) na 700 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad a) 1257 kor. 50 hal.,
ad b) 466 kor. 67 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jaworów, dnia 26 czerwca 1914.

L. cz. E. 1371/14 (11248)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 lipca 1914 o godzinie 9 przed
południem w biurze Nr. V. odbędzie się
licytacyjno następujących realności:

lwh. 128 ks. gr. Przemyślany całych,
lwh. 427 ks. gr. Przemyślany całych,
lwh. 428 ks. gr. Przemyślany całych,
lwh. 744 ks. gr. Przemyślany całych.

Wartość szacunkowa:

ad a) 2223 kor. 62 hal.,
ad b) 12.191 kor.,

ad c) 22.866 kor. 50 hal.,
ad d) 917 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 1111 kor. 81 hal.,

ad b) 6095 kor. 50 hal.,
ad c) 11.433 kor. 2 5/8 hal.,
ad d) 611 kor. 32 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie
nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Przemyślany, dnia 15 czerwca 1914.

L. cz. E. 906/14 (11196)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kred. dla
handlu i przemysłu w Jasle odbędzie się
dnia 24 lipca 1914 o godzinie 9 przed po-
łudniem w sądzie niżej wymienionym w
biurze Nr. 47 II. p. licytacyjno realności lwh.
95 gm. Polanka.

Nieruchomość tę oceniono na 193 kor.

Najniższa cena wynosi 128 kor. 66 hal.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Krosno, dnia 18 czerwca 1914.

L. cz. E. 352/14 (8) (152)

Edykt licytacyjny.

Strona zobowiązana Teofila Rycerz w

Radomyślu.

Na wniosek strony egzekwującej Ju-
dy Schmidta w Rozwadowie odbędzie się
dnia 30 lipca 1914 o godzinie 10 przed po-
łudniem w biurze Nr. 10 na zasadzie za-
twierdzonych warunków licytacyjno real-
ności:

lwha 563 ks. gr. Radomyśl pgrt. 561,

2898, 2900, rola i 2899 łąka.

Wartość szacunkowa 666 kor. 47 hal.

Najniższa oferta 445 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie
nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rozwadów, dnia 19 czerwca 1914.

L. cz. E. 651/14 (4) (10583)

Edykt.

Dnia 22 lipca 1914 godz. 9 rano od-
a) realności lwh. 92 i

będzie się w tut. sądzie licytacyjno:

b) połowy realności lwh. 45 gm. Kró-
lik wotowski.

Wartość szacunkowa realności wynosi:

ad a) 8867 kor.,

ad b) 1176 kor. 50 hal.

Najniższa oferta wynosi co do real-
ności:

ad a) 5911 kor. 34 hal.,

ad b) 784 kor. 34 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie
przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rymanów, 30 maja 1914.

L. cz. E. 847/14 (388)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie małol. Antoniego, Tekli i
Agnieszki Marcinków, zastąpionych przez
dr. Huberta, odbędzie się dnia 31-go lipca
1914 o godzinie 10 przed południem w są-
dzie niżej wymienionym w sali Nr. 4, w Za-
bnie licytacyjno realności lwh. 105 gm. Otfi-
nów, obejmujących 1 pbud., 2 pgr. o obsza-
rze 35 a. 99 m².

Nieruchomość powyższa wystawiona na
licytacyjno jest oceniona 2000 kor.

Najniższa cena wywołania wynosi 1333
kor. 32 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie
przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tych nieruchomości dokumenta (wyciąg ta-
bularny, wyciąg katastralny, protokoły, oce-
nienie i t. d.) może każdy mający chęć ku-
pienia przejrzeć podczas godzin urzędowych
w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza
licytacyjno byłaby niedopuszczalną należy zgło-
sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym
terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego
rodzaju co do samej nieruchomości nie mo-
głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postępo-
wania jedynie przez przybicie na tablicy są-
dowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temu są-
dowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żabno, dnia 17 czerwca 1914.

L. cz. E. 1063/14 (4) (389)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Singera, odbędzie
się dnia 31 lipca 1914 o godzinie 10 przed
południem w sądzie niżej wymienionym, w
biurze Nr. 4, w Żabnie licytacyjno 5/16 cz.
lwh. 98 gm. Żabno, obejmującej 1 pbud. o
obszarze 1 a. 55 m², wraz z przynależnościami,
składającymi się z 1 jasiona, 2 akacyj,
1 wierzby i kawałka starego muru.

Nieruchomość czyli 5/16 części tejże,
wystawiona na licytacyjno jest oceniona na
625 kor., przynależności zaś na 15 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 416 kor.,

ad b) 66 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie
do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie
się zatwierdza i odnoszące się do tej nie-
ruchomości dokumenta (wyciąg tabularny,
wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t.
d.), może każdy, mający chęć kupienia, prze-
jrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie
niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza
licytacyjno byłaby niedopuszczalną, należy zgło-
sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym
terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego
rodzaju co do samej nieruchomości nie mo-
głyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, będą zawiada-
miane o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przybicie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temu są-
dowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żabno, dnia 18 czerwca 1914.

L. cz. E. 5147/13 (11227)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Miejskiej Kasy oszczędno-
ści w Śniatynie, zastąpionej przez adw. dr.
Markussona, odbędzie się dnia 31-go lipca
1914 o godzinie 10 przed południem w są-
dzie niżej wymienionym w sali Nr. I., w
Śniatynie licytacyjno realności obj. lwh. 277.III
ks. gr. gm. kat. Śniatyn, składającej się z
pbud. 1915 i wystawionego na niej domu,
tudzież z parc. grunt. lk. 1324/1, 1329/1 i
1350/1.

Nieruchomość powyższa wystawiona na
licytacyjno jest oceniona a to: pbud. 1915
wraz z wystawionym na niej domem na
2467 kor. 50 h., zaś kompleks pgrnt. lkat.
1324/1, 1329/1 i 1330/1 na 1320 kor. 80 h.,
zatem cała realność na łączną kwotę 3788
kor. 30 h.

Najniższa cena wynosi 2525 kor. 52
hal, poniżej której sprzedaż do skutku nie
przyjdzie.

Warunki licytacyjne, które się niniej-
szem zatwierdza z tem, że nabywca ma przy-
jąć bez policzenia na cenę kupna prawo do-
żywotnego użytkowania ciężące na rzecz
Anieli z Krasnickich Pawliszewskiej i odno-
szące się do tych nieruchomości dokumen-
ta a to: wyciąg tabularny, wyciąg kata-
stralny, protokoły ocenienia i t. d.) może
każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć pod-
czas godzin urzędowych w sądzie niżej wy-
mienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza
licytacyjno byłaby niedopuszczalną, należy zgło-
sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym
terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia te-
go rodzaju co do samej nieruchomości nie
mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa
lub ciężary na powyższej nieruchomości,
bądź obecnie już istnieją, bądź w toku po-
stępowania licytacyjnego powstaną, zawiada-
miane będą o dalszych wydarzeniach tego
postępowania jedynie przez przybicie na ta-
blicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu
sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż
sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzi-
bie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 19 czerwca 1914.

L. cz. E. 4821/13 (11226)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Powiatowej Kasy oszczę-
dności w Śniatynie, zastąpionej przez adw.
dr. Rosenhecka, adwokata w Śniatynie, odbę-
dzie się dnia 31-go lipca 1914 o godzinie 8
rano w sądzie niżej wymienionym, w sali
Nr. 1, w Śniatynie licytacyjno:

a) realności obj. lwh. 2406 gm. Hań-
kowce, składającej się z pgr. 493/1,

b) realności obj. lwh. 3210 ks. gr. gm.

kat. Hańkowce, składającej się z pgr. 493/2.

Realność obj. lwh. 3210 powstała z re-
alności obj. lwh. 2406 gm. Hańkowce po
wdrozeniu licytacyjno.

Nieruchomości obie wystawione na licy-
tacyjno są ocenione na łączną kwotę 1422 kor.
30 h.

Najniższa cena wynosi 2/3 części war-
tości szacunkowej t. j. 948 kor. 20 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie
do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwier-
dza ze zmianami w edyktie zawartymi i od-
noszące się do tej nieruchomości dokumenta
(wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, pro-
tokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający
chęć kupienia przejrzeć podczas godzin
urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w
biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza
licytacyjno byłaby niedopuszczalną, należy zgło-

się do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Snistyn, dnia 28 kwietnia 1914.

L. cz. E. 5673/12 (25) (397 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku lwowskiego, zastąpionego przez adw. dr. Obmęskiego, odbędzie się dnia 29 lipca 1914 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. XII licytacja realności lwh. 32/IV. l. kons. 344/4 przy ul. św. Wojciecha l. 10 składającej się z pgr. 3041 o powierzchni 543 m.², lk. 5809 o powierzchni 1511 m.², lk. 5807 o powierzchni 54 m.² i 5808 o powierzchni 83 m.² niezabudowane wraz z przynależnościami a to: sztachety 2655 m. parkan 45 m., 9 jabłonek, 2 grusze, 10 wiszni, 14 sliw, 4 orzechy, kilkanaście krzaków leśnych, krzak bzu, kasztan dziki.

Wartość gruntu po potrąceniu wartości nietniejących budynków 9870 kor., przynależności 303 kor. — razem 10173 kor.

Najniższa cena wynosi 5086 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. XX.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, S. I.,
Oddział XX.

Lwów, dnia 16 maja 1914.

L. cz. E. 663/14 (5) (391)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa eskontowego w Żabnie, odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 w Żabnie licytacja lwh. 1235 gm. Olinów obejmującej 1 pgrunt o obszarze 29 a 36 m.².

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 850 kor.

Najniższa cena wynosi 566 kor. 60 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszą się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Żabno, dnia 26 czerwca 1914

L. cz. E. 4080/13 (11035)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Bendyta Beinisch a odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godzinie 8 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. I. w Sniatynie licytacja realności objętej lwh. 46 ks. gr. gm. kat. Albinówka, składającej się z pbud. 11 i pgr. 12/2 z chatą.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 724 kor.

Najniższa cena wynosi 2/3 części wartości szacunkowej t. j. 483 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza z zmianami w edykcji i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Snistyn, dnia 28 kwietnia 1914.

L. cz. E. 227/13 (11224)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Seidy Dienes a, odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. I. w Sniatynie licytacja niewydziałonej połowy realności objętej lwh. 719 gminy Stecowa, pierwiej Maryi Tarnowieckiej Andrija własnej, składającej się z pbud. 121 i pgr. 2110/1.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona w połowie na 209 koron.

Najniższa cena wynosi 2/3 części wartości szacunkowej t. j. 139 kor. 94 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszą się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tab., wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Snistyn, dnia 17 czerwca 1914.

L. cz. E. 119/14 (366)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 lipca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 6/II. w Skawinie odbędzie się licytacja 12/24 części realności lwh. 1018 gm. Skawina wraz z domem drewnianym.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona, a to: dom na 750 kor., ogród i plac bulowlany na 1500 kor.

Najniższa cena domu wraz z ogrodem wynosi 1500 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, przejrzeć w sądzie tutejszym podczas godzin urzędowych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skawina 23 czerwca 1914.

L. cz. E. 814/14 (4) (390)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryi Miłkowskiej odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 w Żabnie licytacja: lwh. 414 i 20 gm. Sikorzyce, obejmujących:

a) pbud. i 4 pgrunt. w obszarze 14 a. 34 m.,
b) 3 pgrunt. w obszarze 14 a. 34 hl.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

a) 1230 kor.,
b) 620 kor.

Najniższa cena wynosi:

a) 820 kor.,
b) 413 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszą się do tych nieruchomości dokumenty (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Żabno, dnia 30 maja 1914.

L. cz. E. 242/14 (13) (80)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Wiśniczu, zastąpionego przez adw. dr. Zelta odbędzie się dnia 31-go lipca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 17 licytacja realności lwh. 1748 gm. Bochnia objętej a składającej się z parceli budowl. lk. 550, na której stoi dom drewniany na fundamentach murowanych i z parceli gr. lk. 76 i łącznym obszarze 258 m² wraz z przynależnościami, składającymi się z urządzenia wodociągowego i kanalizacyjnego oraz z parkanu sztachetowego.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 9548 kor.

Przynależności zaś na 600 kor.

Najniższa cena wynosi 5080 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Bochnia, dnia 19 czerwca 1914.

L. cz. E. 268/14 (4) (11173)

Edykt licytacyjny.

Dnia 31 lipca 1914 o godzinie 3-30 po południu odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4. w Andrychowie licytacja real. lwh. 89 gm. Inwałd, Jędrzeja i Miry Gajczaków własnej.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1907 kor.

Najniższa cena wynosi 1271 kor. 40 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutej. w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Andrychów, dnia 18 czerwca 1914.

L. cz. E. 148/13 (7) (178)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Awnera Eck odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godz. 11-tej przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV. licytacja gospodarstwa wiejskiego, 2/18 części lwh. 601 ks. gr. gm. Biłohorsze.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 2670 kor. 2/18 117 koron 78 hal.

Najniższa cena wynosi kwotę 1780 kor. 2/18 — 78 kor. 60 hal.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, S. II.,
Oddział IV.

Lwów, dnia 14 czerwca 1914

L. cz. E. 926/14 (6) (149)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej Pow. Kasy oszczędności w Wadowicach odbędzie się dnia 3 sierpnia 1914 o godzinie 11 przed południem, w biurze Nr. 4, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja następujących realności:

a) lwh. 466 ks. gr. Rudnik cała realność,
b) lwh. 15 ks. gr. Rudnik połowa realności.

Wartość szacunkowa wynosi:

ad a) 2118 kor. 63 h.,
ad b) 2134 kor. 68 h.

Najniższa oferta:

ad a) 1412 kor. 42 h.,
ad b) 1423 kor. 12 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Myślenice, dnia 12 czerwca 1914.

L. cz. E. 5222/13 (11123)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Seidy Liebera, odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 9, w Sniatynie licytacja:

a) realności obj. lwh. 186 gm. Rusów, składającej się z pgrnt lk. 521, 522, 1012, 1013 i 1/1,

b) realności obj. lwh. 325 gm. Rusów, składającej się z pgr. lk. 1010 i 1011.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację są ocenione, a to:

ad a) realność lwh. 186 gm. Rusów na 2565 kor. 02 h.,

ad b) realność lwh. 325 gm. Rusów na 173 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1710 kor.,
ad b) 115 kor. 32 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszą się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Snistyn, dnia 13 czerwca 1914.

L. cz. E. I. 6264/13 (7) (377)

Edykt licytacyjny.

Dnia 14-go lipca 1914 o g dzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym sala Nr. 3, licytacja:

a) realności lwh. 635 i
b) realności lwh. 1110 gm Ispas.

Cena szacunkowa wynosi:

ad a) na 2770 kor.,
ad b) na 6890 kor.

Najniższa cena wynosi:

ad a) 1846 kor. 66 h.,
ad b) 1593 kor. 32 h.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenty są włożone do wglądu w kancelarię Oddziału I.

Zarzut niedopuszczalności licytacji musi być zgłoszony najpóźniej przy licytacji.

Osoby mieszkające poza okręgiem sądu, które na powyższej nieruchomości mają już lub nabędą pewne prawa albo ciężary o ile nie wskażą pełnomocnika dla doręczeń tu zamieszkałego zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania licytacyjnego jedynie przez ogłoszenie na t. b. b. sądowej

C. k. Sąd powiatowy.
Kołomyja, 16 maja 1914.

L. cz. E. 3752/13 (381)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Matli Goldner odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. I. w Sniatynie licytacja realności obj. lwh. 232/1. gm Sniatyn, składającej się z pgr. 28/2 i wystawionego na niej domu, wraz z przynależnościami, składającymi się z kor. morki.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona, a to pbd. 28/2 oraz z domem mieszkalnym na 3980 kor., przynależności zaś na 10 kor.

Najniższa cena wynosi 2660 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

ym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 13 czerwca 1914.

L. cz. E. 6889/13 (11036)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Miejskiej Kasy oszczędności w Sniatynie, zastąpionej przez adw. dr. Goldstauha, odbędzie się dnia 30 lipca 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. I, w Sniatynie licytacja realności obj. lwh. 823 gm. Mikułince, składającej się z pb. 172, tudzież domu mieszkalnego na niej wystawionego i pg. 568/13 wraz z przynależnościami, składającymi się z budynku gospodarskiego.

Nieruchomość wystawiona na licytację oceniona, a to pbud. 568/13 na 1716 kor., zaś dom z przynależnością na 2300 koron.

Najniższa cena wynosi 2677 kor. 32 h. Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, dnia 13 czerwca 1914.

L. cz. E. 5396/13 (176)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Wilhelma Trinczera, odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV, licytacja realności realności lwh. 137 gm. Zawadów, wraz z przynależnościami, składającymi się z parkanu, sztachet i 45 sztuk szcep.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 4478 kor., przynależności zaś na 398 kor.

Najniższa cena wynosi 3052 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, Sekeya II, Oddział IV.
Lwów, dnia 10 lutego 1914.

L. cz. E. 4556/13 (177)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Galic. Kasy oszczędności we Lwowie, odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV, licytacja realności lwh. 702 gm. Kleparów.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 13.336 kor., przynależności zaś na 14 kor.

Najniższa cena wynosi 6675 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. IV.

C. k. Sąd powiatowy, S. II, Oddział IV.
Lwów, dnia 26 czerwca 1914.

L. cz. E. 945/14 (7) (150)

Edykt licytacyjny

Na wniosek strony egzekwującej Powiatowej Kasy oszczędności w Wadowicach, odbędzie się dnia 3 sierpnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 4, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

a) cała realność lwh. 30 ks. gr. Rudnik,
b) połowa realności lwh. 192 ks. gr. Rudnik.

Wartość szacunkowa:

ad a) 7125 kor. 70 h.,
ad b) 1279 kor. 78 h.

Najniższa oferta:

ad a) 5017 kor. 12 h.
ad b) 1103 kor. 18 h.

Do realności lwh. 30 ks. gr. gm. kat. Rudnik należą następujące przynależności: koń, krowa, jałówka, wóz, sieczkarnia oszacowane na 400 kor., zaś do realności lwh. 192 gminy kat. Rudnik należą następujące przynależności: koń, krowa, jałówka, wóz i tylna część wozu (t. zw. zadek) oszacowane na 375 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Myslenice, dnia 12 czerwca 1914.

L. cz. E. 468/14 (4) (358 1—3)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek Sebastjana Niemca w Giedsarowy, odbędzie się dnia 1 sierpnia 1914 o godzinie 9 przed południem, w biurze Nr. 5 licytacja połowy realności lwh. 1408 gm. Giedlarowa z wyłączeniem parceli budowlanej lk. 48 oszacowanej na 1162 kor. 50 h.

Najniższa oferta wynosi 775 koron, poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Leżajsk, dnia 28 maja 1914.

L. cz. E. 989/14 (6) (10661)

Dnia 3 sierpnia 1914 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 7 licytacja a to:

1. 1/5 część lwh. 55,
2. 1/10 część lwh. 56 i
3. 1/10 część lwh. 134 gm. kat. Ba-chlowa.

Cena szacunkowa wynosi:

ad 1. — 795 kor.,
ad 2. — 91 kor. 60 hal.,
ad 3. — 35 kor. 60 hal.

Najniższa oferta wynosi:

ad 1. — 530 kor.,
ad 2. — 61 kor. 07 hal.,
ad 3. — 23 kor. 74 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Lisko, dnia 19 czerwca 1914.

L. cz. E. 805 i 806/14 (7) (10814)

Dnia 3 sierpnia 1914 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 7 licytacja całego ciała hipotecznego lwh. 92 i 172 gm. kat. Jankowce.

Wartość szacunkowa wynosi:

1. wyk. hip. 92 — 200 kor.,
2. wyk. hip. 172 — 6740 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad 1. — 133 kor. 34 hal.,
ad 2. — 4493 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Lisko, dnia 19 czerwca 1914.

L. cz. E. 1808/13 (14) (10919)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek strony egzekwującej Jessli Bringer z Belza, odbędzie się dnia 3 sierpnia 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 9 na zasadzie sądowo zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

a) całej lwh. 1114 ks. gr. Siebieczów, składającej się z 1 parceli budowlanej i 3 parceli gruntowych o obszarze 1497 s² oraz z domem mieszkalnym i budynkami gospodarczymi,

b) całej lwh. 1151 ks. gr. Siebieczów, składającej się z 1 parceli gruntowej o obszarze 339 s²,

c) całej lwh. 1170 ks. gr. Siebieczów, składającej się z 2 parcel budowlanych i 2 parceli gruntowych o obszarze 909 s. wraz ze znajdującymi się budynkami gospodarczymi i chatą.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1798 kor.,
ad b) 339 kor.,
ad c) 2893 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 1198 kor. 67 h.,
ad b) 226 kor.,
ad c) 1929 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do

tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupna, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w oddz. kanc. w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, inaczej pretensje tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już są wpisane, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomi się o dalszych wydarzeniach tego postępowania tylko przez ogłoszenie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu i nie wskażą mu pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Belz, dnia 9 czerwca 1914.

L. cz. E. 3723/13 (9865)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Banku kredytowego w Horodence odbędzie się dnia 3 sierpnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 30, na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacyjnych następujących realności:

a) lwh. 828 ks. gr. Horodenka cała realność złożona z pb. lk. 654/1,

b) lwh. 829, 830 ks. gr. Horodenka cała realności złożone z pg. lk. 740/1 i 740/2,

c) lwh. 840 ks. gr. Horodenka cała realność złożona z pb. lk. 630 i pg. lk. 766,

d) lwh. 2989 ks. gr. Horodenka cała realność złożona z pg. lk. 740/3.

Wartość szacunkowa wynosi:

ad a) 55 kor.,
ad b) 4475 kor.,
ad c) 2896 kor.,
ad d) 150 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 27 kor. 50 h.,
ad b) 3155 kor. 34 h.,
ad c) 1468 kor.,
ad d) 100 kor.

Do realności lwh. 829 i 830 ks. gr. Horodenka należą następujące przynależności: studnia, parkan druciany, 9 drzew owocowych i 3 stopnie betonowe, oszacowane na 258 kor., zaś do lwh. 840 ts. gm. 3 drzewa owocowe, 2 jesiony i mur, oszacowane na 40 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 6 maja 1914.

L. 74081/IV. (10468)

O b w i e s z c z e n i e.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że dnia 3. sierpnia 1914 ewentualnie w dniach następujących każdym razem o godzinie 9 przed południem poczynawszy, odbędzie się w sądowej hali aukcyjnej ulica Sądowa l. 7 we Lwowie publiczna sprzedaż przedmiotów, zawartych w pocztowych przesyłkach niedoręczalnych.

Wykaz przedmiotów, przeznaczonych do sprzedaży będzie wyłożony w tejże hali aukcyjnej i w tut. oddziale dla przesyłek niedoręczalnych, ul. Frydrychów l. 2, II. p., w dniach poprzedzających licytację do przeglądnięcia w godzinach przedpołudniowych.

Z c. k. galic. Dyrekcji poczt i telegrafów.
Lwów, dnia 8 czerwca 1914.

L. cz. E. I. 347/14 (14) (24)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek Towarzystwa zaliczkowego w Kołomyi i tow., jako strony egzekwującej odbędzie się dnia 4 sierpnia 1914 o godzinie 9-tej rano w biurze Nr. 7, na zasadzie już zatwierdzonych warunków licytacyjnych następującej połowy i całej realności.

a) obj. lwh. 1522 ks. gr. gminy Peczenizyn, składającej się z pgr. 379/1, 380/1 i 381 łącznego obszaru 1 morga 1097 sążni kwadr. i jest własnością pierwzobowiązanego w podowie;

b) realności obj. lwh. 442 składającej się z pgr. 223 4 obszaru 1532 sążni kwadratowych i stanowi w całości własność wtórzobowiązaną.

Wartość szacunkowa:

ad a) 1839 kor. 26 h.,
ad b) 766 kor.

Najniższa oferta:

ad a) 1226 kor. 16 h.,
ad b) 515 kor. 66 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Do realności lwh. 1522 ks. gr. gm. Peczenizyn, należą następujące przynależności: dom mieszkalny, przybudówka i stajnia, oszacowane na 380 kor.

C. k. Sąd tut. jako sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej realności dokumenty (wyciąg tabularny,

wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Peczenizyn, dnia 12 czerwca 1914.

L. cz. E. 1725/13 (302)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Hersza Paciuka w Olesku odbędzie się dnia 5 sierpnia 1914 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 relicytacja: 2/3 części realności lwh. 2342 ks. gr. gm. Ożydów, Karoliny z Fejków Konarskiej własnych.

Nieruchomość wystawiona na relicytację jest oceniona na 694 kor. 62 h.

Najniższa cena wynosi 347 kor. 31 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Olesko, dnia 25 czerwca 1914.

L. cz. E. 631/14 (4) (11125)

Edykt licytacyjny.

Dnia 4 sierpnia 1914 o godzinie 11 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. sali 2, licytacja:

1. 1/75 części lwh. 119 gm. Ostrowek, składającej się z parc. grunt. o łącznej powierzchni 45 ar. 57 cm.²,

2. 3/10 części realności lwh. 341 gm. Nadbrzezie, składającej się z pl. i gr. o łącznej powierzchni 1 ha. 7 ar. 84 m. domu mieszkalnego, stodoły i stajni.

Nieruchomości te oszacowano:

ad 1. na 3 kor.,
ad 2. na 1442 kor. 40 h.

Najniższa oferta:

ad 1. na 2 kor.,
ad 2. na 961 kor. 60 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Dokumenty powyższe można przejrzeć w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej do dnia licytacji.

C. k. Sąd powiatowy, Oddz. IV.
Tarnobrzeg, dnia 20 czerwca 1914.

L. cz. E. 347/15 (11223)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Seidy Dienesy, odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym w sali Nr. I, w Sniatynie licytacja realności obj. lwh. 121 gm. Uście, składającej się z pgr. lk. 40/3, 41/5 i 41/6, 111/3 i 112/3.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 140 kor.

Sprzedaż nastąpi z kompleksami, o ile cena kupna starczy na pokrycie egzekwowanej wierzytelności sąd zastanowi licytacyjną sprzedaż reszty realności.

Jeden kompleks stanowią pgr. lk. 40/3, 41/5 i 41/6 gm. Uście, ocenione na kwotę 98 kor.

Drugi kompleks stanowią pgr. lk. 111/3 i 112/3 gminy Uście, ocenione na kwotę 76 koron.

Najniższa cena wynosi 2/3 części ceny szacunkowej, a to:

za pgr. lk. 40/3, 41/3 i 41/6 gm. Uście 65 kor. 32 h.,
za pgr. lk. 111/3 i 112/3 gm. Uście 25 kor. 33 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości

nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 13 czerwca 1914.

L. cz. E. 195/14 (5) (11215)

Edykt licytacyjny
oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Samuela Abrahama Landmanna w Perehińsku, odbędzie się dnia 31 lipca 1914 o godzinie 9 przed południem w biurze Nr. 10 na zasadzie niniejszym zatwierdzonych warunków licytacya następujących realności:

- a) lwh. 286 ks. gr. Perehińsko, pgrnt. i pbud.,
- b) lwh. 287 ks. gr. Perehińsko, 1/3 cz. pgrnt.,
- c) lwh. 291 ks. gr. Perehińsko, 1/2 pgrnt.

Wartość szacunkowa:

- ad a) 419 kor.,
- ad b) 64 kor. 67 h.,
- ad c) 726 kor.

Najniższa oferta:

- ad a) 280 kor.,
- ad b) 42 kor. 98 h.,
- ad c) 484 kor. 58 h.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Do realności lwh. 286 i 287 ks. gr. Perehińsko należą następujące przynależności: chata, chlew, ogrodzenie, studnia, wychodki i drzewa, oszacowane na 350 kor. i 9 kor. 67 h.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kancelaryjnym Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie miałyby już znaczenia.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rożniatów, dnia 20 czerwca 1914.

L. cz. E. 418/13 (11030)

Edykt licytacyjny.
Dnia 3 sierpnia 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya:

- a) 3/8 części realności lwh. 118,
- b) 9/288 części realności lwh. 18,
- c) 3/16 części realności lwh. 19,
- d) 3/24 części realności lwh. 20,
- e) 9/144 części realności lwh. 21 gm.

Deszno.

Wartość szacunkowa wynosi:

- ad a) 1396 kor. 89 h.,
- ad b) 112 kor. 59 h.,
- ad c) 181 kor. 60 h.,
- ad d) 25 kor. 20 h.,
- ad e) 22 kor. 40 h.

Najniższa oferta co do wszystkich realności wynosi 1159 kor. 12 hal.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Rymanów, dnia 8 kwietnia 1914.

L. cz. E. 4530.1 (10735)

Edykt licytacyjny.
Dnia 31-go lipca 1914 o godzinie 11 przed południem w biurze Nr. 19 na zasadzie zatwierdzonych warunków odbędzie się licytacya następujących realności: lwh. 1819 ks. gr. Nadwórna,

- a) 6/10 części pbud. 391/2 i 389/2 z budynkami Nr. domu 1224 i 168,
- b) 2/10 części.

Wartość szacunkowa:

- ad a) 24.000 kor.,
- ad b) 8000 kor.

Najniższa oferta:

- ad a) 12.000 kor.,
- ad b) 4000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. sąd powiatowy w Nadwórnie jako

sąd hipoteczny zanotuje wyznaczenie terminu licytacyjnego.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w oddziale kanc. II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nadwórna, dnia 18 czerwca 1914.

L. cz. E. 536/14 (8) (96)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Markusa Ackera w Niemirowie, odbędzie się dnia 3 sierpnia 1914 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 12, w Niemirowie licytacya następujących nieruchomości:

- a) połowa realności lwh. 48 gm. Smolin, składającej się z pbud. obszaru 32 ar. 11 m² i pgr. obszaru 6 ha. 40 ar. 26 m², na których pobudowane są: chata, stajnia, stodoła, szopa; 2 piwnice i drzewostan,
- b) połowa realności obj. lwh. 628 gm. Smolin, składająca się z pgr. lk. 8367 i 8368 obszaru 17 ar. 23 m²,
- c) cała realność obj. lwh. 1936 gm. Smolin, składająca się z pgr. lk. 2801 i 2802 obszaru 22 ar. 98 m², wraz z przynależnościami składającymi się z chaty murowanej z sienią i komorą ocenioną na 800 kor., stajnią i wozownią ocenione na 300 kor., stodoły, komory i szopy ocenione na 600 kor., szopy i stajni na świnie ocenione na 60 kor., dwie piwnice ocenione na 120 kor., drzewostan i ogrodzenie ocenione na 164 koron.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione, a to:

- ad a) na 5697 kor.,
- ad b) na 125 kor.,
- ad c) na 300 kor.

Najniższa cena wynosi:

- ad a) 3798 kor.,
- ad b) 83 kor. 34 h.,
- ad c) 200 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć w godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić w sądzie najpóźniej na wyznaczonym terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacyi, inaczej pretensye tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV.
Niemirow, dnia 5 czerwca 1914.

L. cz. E. 5410/13 (17) (395 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie dr. Jana Schenka we Lwowie, oraz Związku rolników dla zbytu produktów, zastąpionego przez adwokata dr. Nahlika we Lwowie, odbędzie się dnia 5-go sierpnia 1914 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w sali Nr. XII. licytacya realności lwh. 2788/II, bez leżby konskrypcyjnej we Lwowie przy ulicy Czystochowskiej nie oznaczone liczbą oryentacyjną, składająca się z pgrnt. lk. 4449 8 o powierzchni 548 m² bez przynależności.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 14.248 kor. Najniższa cena wynosi 7124 kor.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupie-

nia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. XX.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Sekeya I.,
Oddział XX.
Lwów, dnia 21 maja 1914.

L. cz. E. 7258/13 (49)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3-go sierpnia 1914 o godzinie 8 przed południem, w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 29, odbędzie się licytacya realności:

- a) lwh. 90 gm. Babin około 20 morg. lasu, roli, łąki, pastwiska i ogrodu, wraz z stajnią i kołeszną i młym sadem położonych w niwie „Sokilskie”,
- b) lwh. 93 gm. Babin, pbud. 15 s²,
- c) lwh. 332 gm. Babin, około 2 morgi roli z łąką położonych w niwie „Babin”.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione:

- ad a) na 5190 kor.,
- ad b) na 5 kor.,
- ad c) na 800 kor.

Najniższa cena wynosi:

- ad a) 3460 kor.,
- ad b) 4 kor.,
- ad c) 534 kor.

Poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kosów, dnia 24 czerwca 1914.

L. cz. 2156²/14 (2) (11198 1—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3 sierpnia 1914 o godz. 9 przed południem odbędzie się licytacya realności 490 gm. Pisarzowa.

Wartość szacunkowa wynosi 1999 kor. 53 h.

Najniższa oferta wynosi 1333 koron 02 hal.

Wartość przynależności wynosi 160 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Limanowa, 25 maja 1914.

L. cz. E. 852/14 (140 1—3)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Mojżesza Beizera, odbędzie się dnia 4 sierpnia 1914 o godzinie 10 przed południem, w biurze Nr. II. na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 2101 ks. gr. Busk, parcela gruntowa obszaru 351 s.².

Wartość szacunkowa 175 kor. 50 h.

Najniższa oferta 117 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Busk, dnia 10 czerwca 1914.

L. cz. E. 689/16 (6) (8529)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.
Na wniosek strony egzekwującej Powiatowej Kasy oszczędności w Tarnobrzegu, odbędzie się dnia 4 sierpnia 1914 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 10, na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacya realności lwh. 651 ks. gr. Radomyśl, pb. 364/1 z domem mieszkalnym parterowym.

Wartość szacunkowa 6000 kor.

Najniższa oferta 3000 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rozwadow, dnia 8 maja 1914.

L. cz. E. 6694/13 (315)

Edykt licytacyjny

Dnia 5 sierpnia 1914, o godzinie 8:15 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 19 odbędzie się licytacya:

1. realności obj. lwh. 567 gm. Oleszków, tudzież
2. realności obj. lwh. 373 gm. Oleszków, Wasylin z Oleszków Jurek wlasnych składających się ad 1. i 2. z roli.

Wartość nieruchomości wystawionych na licytację ustala się:

- ad 1. na 1211 kor. 25 h.,
- ad 2. na 475 kor. 75 h.

Najniższa cena wynosi:

ad 1. — 807 kor. 50 h.,

ad 2. — 317 kor. 16 h.

Poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 21.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zabłotów, dnia 17 czerwca 1914.

L. cz. E. 1739/14 (392)

Edykt licytacyjny

W sprawie egzekucyjnej Lei Gabel przeciw Janowi Bazylewicz w Żółkwi o zniesienie współwłasności, odbędzie się dnia 4 sierpnia 1914 o godz. 10 rano w biurze Nr. IV. sądu tutejszego sprzedaż licytacyjna realności lwh. 468 gm. Żółkiew I. część.

Realność sprzedać się mającą oceniono na 2000 kor.

Cena wywołania i cena najniższej oferty wynosi 2000 kor., poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Żółkiew, dnia 6 czerwca 1914.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Cg. 281/14 (1) (337 2—3)

Edykt t.

Przeciw Aftanasowi Pańczyszyn i Maryi z Kurtiaków Pańczyszyn, zarobnicy z Żelechowa wielkiego, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie przez Grzegorza Kinacha, s. Kościła rolnika w Żelechowie małym, pozew o zapłatę 1600 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznacza się audyencyę na dzień 14 lipca 1914, o godzinie 8:30 rano biuro Nr. 5.

Celem strzeżenia praw Aftanasa Pańczyszyna i tow., zarobników z Żelechowa wielkiego ustanawia się p. dr. Rotha, adwokata w Złoczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Aftanasa Pańczyszyna i towarz., w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą pełnomocnika nie zamianując.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Złoczów, dnia 16 czerwca 1914.

L. cz. C. I. 403/14 (386)

Edykt t.

Przeciw Olechowi Jordanowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sieniawie przez Dawida Diamanda pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 28 lipca 1914, o godzinie 8 rano.

Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się p. dr. Schneebauma, adwokata w Sieniawie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianując.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sieniawa, dnia 19 czerwca 1914.

L. cz. Cw. 3478/14 (2) (128)

Edykt t.

Przeciw pozwanemu Kościowi Chudzińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez powoda Stowarzyszenie „Samopomoc” w Lubaczowie przez adwokata dr. J. Bardacha w Lubaczowie pozew o zapłatę sumy wekslowej 800 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano wekslowy nakaz zapłaty dnia 21 maja 1914 Cw. III. 3478/14 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. adwokata dr. Stanisława Grzesiaka we Lwowie.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianując.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.

Lwów, dnia 13 czerwca 1914.

L. 9082
Nr. 25.(317)
Rok 1915.

4% przez Państwo do spłaty przyjęte obligacje priorytetowe galicyjskiej kolei żelaznej Karola Ludwika z 1 lipca 1890 w ogólnej kwocie 75,000.000 złr. w. a. w srebrze.

W y k a z

wyciągniętych przy 25 losowaniu dnia 1 lipca 1914 — 42 seryj obligacji w ogólnej kwocie 630.000 złr. w. a. w srebrze (1,260.000 K).

Numer seryj po 1 sztuce zapisu długu państwa po 5000 złr., 6 sztuk po 1000 złr., 10 sztuk po 300 złr. i 10 sztuk po 100 złr.	Numer seryj po 11 sztuk zapisów długu państwa po 1000 złr., 10 sztuk po 300 złr. i 10 sztuk po 100 złr.
56	1348
169	1473
398	1529
681	1619
796	1765
882	1874
938	1912
1141	1957
2349	3495
2365	3579
2386	3585
2403	3654
2439	3859
2597	3924
2634	4193
2827	4298
2979	4334
3013	4391
3307	4581
3309	4742
3349	4789

Spłata objętych powyższymi seryjami zapisów długów priorytetowych nastąpi od 1 stycznia 1915 w pełnej wartości a mianowicie: W Wiedniu w c. k. kasie długu państwa obliczonej w koronach, zagranicą zaś w później oznaczonej się mających miejscach spłaty według kursu w dotychczas walucie zagranicznej.

W myśl obwieszczenia umieszczonego w „Gazecie wiedeńskiej“ Nr. 130 z 9 czerwca 1912 leży w interesie stron, aby dla uniknięcia strat w kapitale wskutek zrealizowania kuponów od wylosowanych właśnie do spłaty przypadających obligacji przy zrealizowanych kuponach wylosowanych obligacji podawała nazwisko i adres.

Wykaz zaległości

obejmujący wylosowane seryje z których dotąd nieprzedłożono jeszcze nie wszystkie zapisy długu państwa w celu zrealizowania.

Numer seryj	losowania	Numer seryj	losowania	Numer seryj	losowania	Numer seryj	losowania
60	24	1612	24	2962	24	4131	19
231	24	1682	16	3086	23	4133	21
263	21	1684	21	3176	23	4157	18
352	20	1719	23	3191	24	4180	16
373	16	1728	22	3203	24	4227	21
472	22	1744	19	3350	24	4287	23
981	23	1804	16	3446	23	4328	24
1041	22	1822	23	3533	24	4397	24
1063	21	1886	22	3555	18	4460	22
1135	24	1977	21	3717	23	4495	24
1159	22	2041	22	3875	24	4527	17
1161	23	2399	23	3950	23	4540	18
1335	23	2410	19	3959	17	4593	24
1373	24	2629	23	3970	24	4746	22
1379	24	2659	23	4008	21	4769	22
1430	17	2703	21	4010	24	4796	24
1431	19	2913	23	4106	21	4845	21
1471	24	2949	24				

Z c. k. Dyrekcji długu państwa.L. cz. Cw. X. 865/14 (130)
E d y k t.

Przeciw Julii Chemij, Iwanowi Zameczak i Ilkowi Chemij, przedtem w Włodzimierzach zamieszkałym, obecnie niewiadomym z miejsca pobytu, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego we Lwowie przez Zakład kredytowy dla handlu i przemysłu w Mikołajowie pozew o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej w kwocie 363 koron 06 hal. zpn.

Na podstawie tego pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 4 lutego 1914 l. cz. Cw. X. 865/14 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanych Julii Chemij, Iwana Zameczaka i Ilka Chemija ustanawia się kuratora w osobie p. adwokata dr. Józefa Pejaka we Lwowie.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział X.

Lwów, dnia 6 czerwca 1914.

L. cz. Cg. I. 260/14 (1) (194)
E d y k t.

Przeciw Maryannie z Bartkowiczów, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Tarnowie przez Piotra Sitko w Borku wielkim o zapłatę kwoty 1400 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 17-go czerwca 1914, o godz. 9 przed południem, w tut. sądzie, w biurze Nr. 2, ul. Kaczkowskiego.

Celem strzeżenia praw Maryanny z Bartkowiczów Rosowej, ustanawia się p. dr. Finka, adw. w Tarnowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie po-

ryanę z Bartkowiczów Rosową w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I Tarnów, dnia 5 czerwca 1914.

L. cz. Cw. 1863/14 (1) (188)
E d y k t.

Przeciw Paśce Danyków ur. Biłowus, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach przez Mikołaja Babiaka pozew o 300 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw kurandki ustanawia się p. adw. dr. Naglera w Brzeżanach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kurandkę w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II. Brzeżany, dnia 3 czerwca 1914.

L. cz. Cw. II. 1831/14 (1) (327)
E d y k t.

Przeciw Jakóbowi Buchweitzowi i Jakóbowi Ehrenbergowi, kupcom z Krakowa, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez Unię kredytową w Krakowie pozew o zapłatę sumy wekslowej 1125 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano dnia 20 czerwca 1914 nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Buchweitz i Ehrenberga ustanawia się p. dr. Flacha, adwokata w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie po-

wyższych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział II.

Kraków, dnia 20 czerwca 1914.

L. cz. C. I. 360/14 (385)
E d y k t.

Przeciw Kazimierzowi Krzeszowiec, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sieniawie przez Katarzynę Krzeszowiec pozew o 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 28 lipca 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw nieobecnego ustanawia się kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Sieniawa, dnia 4 czerwca 1914.

L. cz. C. I. 87/14 (10668)
E d y k t.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Hryniowi Kukiz, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mostach wielkich przez niel. Annę Nawrocką pozew o 520 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczona została rozprawa na dzień 27 maja 1914.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się p. Ernesta Gantera w Mostach wielkich kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Mosty wielkie, dnia 4 maja 1914.

L. cz. C. I. 396/14 (2) (287)
E d y k t.

Przeciw Pałaszce Rudej, córce Piotra i tow., której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Belzie przez Iwasia Jacków, gosp. w Kuliczku, pozew o zniesienie współwłasności.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 24 sierpnia 1914 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw nieznanej z miejsca pobytu Pałaszki Rudej, córki Piotra, ustanawia się p. Michała Smolince, gospodarzy w Kuliczku, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieznana z miejsca pobytu Pałaskę Rudą, córkę Piotra, w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Belz, dnia 24 czerwca 1914.

L. 577 (373) (1—3)

Obwieszczenie.

C. k. Izba notaryalna w Przemyślu wzywa wszystkich, którzy po myśli § 25 ust. not. roszczą sobie jakiekolwiek pretensje do kaucyj służbowej Piotra Edwarda Traunfellnera, z powodu urzędowania tegoż jako byłego zastępcy c. k. notariusza w Ustrzykach, ażeby roszczenia swoje w ciągu sześciu miesięcy licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ w tutejszej Izbie zgłosili, ile że po upływie tego terminu nastąpi zwolnienie powyższej kaucyj z pod węgla kaucyjnego i wydanie tejże uprawnionym.

C. k. Izba notaryalna. Przemyśl, dnia 5 lipca 1914.

L. 522 (374) (1—3)

Obwieszczenie.

C. k. Izba notaryalna w Przemyślu wzywa wszystkich, którzy po myśli § 25 ust. not. roszczą sobie jakiekolwiek pretensje do kaucyj notaryalnej Felicjana Girejskiego z powodu urzędowania tegoż jako byłego c. k. notariusza w Dobromilu i Starym Samborze, ażeby roszczenia swoje w ciągu sześciu miesięcy licząc od ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“, w tutejszej Izbie zgłosili, ile że po upływie tego terminu nastąpi zwolnienie powyższej kaucyj z pod węgla kaucyjnego i wydanie tejże uprawnionym.

C. k. Izba notaryalna. Przemyśl, dnia 5 lipca 1914.

L. Prez. 1245 (18 P./14) (398)

Obwieszczenie.

Dla czwartej zwyczajnej kadencji sądów przysięgłych, których posiedzenia w

c. k. sądzie krajowym karnym rozpoczną się dnia 1 września 1914 o godzinie pół do 9 przed południem, zamianowało Prezydium c. k. wyższego sądu krajowego c. k. radcę Dworu Jana Kiliana, zaś zastępcami tegoż c. k. radców wyższego sądu krajowego: Jana Hirscha, Franciszka Kohmanna, Antoniego Piskozuba, Edmunda Philippa, Kazimierza Janki, Henryka Kwiatkowskiego, Tadeusza Rybickiego, Teofila Makucha, Juwenala Turek Niewiadomskiego, tudzież radców sądu krajowego: Romana Lewickiego, Edmunda Świerczyńskiego, Adolfa Fidy, dr. Zygmunta Jasińskiego.

Z Prezydium c. k. Sądu krajowego karnego.

Lwów, dnia 24 czerwca 1914.

L. cz. C. I. 178/14 (387)
E d y k t.

Przeciw nieletniej Zucyi Licht wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyśmienicy przez Izydora Baumöl pozew o zwrot pierścienia złotego lub zapłatę 270 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 9 lipca 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw nieletniej Zucyi Licht ustanawia się p. Jęchima Schulmanna w Tyśmienicy kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Zucyę Licht w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo aż do ukonania sprawy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Tyśmienica, dnia 24 czerwca 1914.

L. cz. C. III. 282/14 (1) (10654)
E d y k t.

Przeciw Jakóbowi Likwornikowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kałuszu przez Jonę Kurza pozew o zeznanie dokumentu interesu prawnego 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin na dzień 12 czerwca 1914, o godzinie 8 rano, biuro Nr. 10.

Celem strzeżenia praw tegoż niewiadomego z miejsca pobytu ustanawia się p. adw. kraj. dr. A. Kosa w Kałuszu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż niewiadomego z miejsca pobytu w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Kałusz, dnia 30 maja 1914.

L. cz. C. III. 246/14 (1) (10818)
E d y k t.

Przeciw Katarzynie z Rułów Tworkowej, przedtem w Frykowie zamieszkałej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mielcu przez Macieja i Maryję Rułów z Przykopa pozew o 1000 kor. zpn.

Na podstawie tego pozwu wyznaczona została audyencya na dzień 16 czerwca 1914, o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw kurandki ustanawia się p. dr. Łojasiewicz, adw. w Mielcu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III. Mielec, dnia 5 czerwca 1914.

L. cz. E. 6267/13 (10890)
E d y k t.

Andrzejowi Czubryńskiemu Hlasza, którego miejsce pobytu jest nieznane, ma być doręczoną tus. uchwała z dnia 13 listopada 1913, pozwalająca egzekucję przez przymusową sprzedaż realności obj. lwh. 34/III. gminy Sniatyn.

Celem strzeżenia praw Andrzeja Czubryńskiego Hlasza ustanawia się p. dr. Semanuka, adw. w Sniatynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Andrzeja Czubryńskiego w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy Oddział IV. Sniatyn, dnia 28 maja 1914.

L. cz. E. 425/14 (11106)
E d y k t.

Przeciw Fedkowi i Stefanowi Pańków z Krowicy lasowej, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lubaczowie przez Maryję z Pańków Bobel z Krowicy lasowej pozew o intabulację gruntu.

Na podstawie pozwu powyższego wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 30 czerwca 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw Fedka Pańków

Konkurs.

i Stefana Pańków ustanawia się p. dr. Stefana Ardana, adwokata w Lubaczowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Fedka i Stefana Pańków w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lubaczów, dnia 30 maja 1914.

L. cz. E. I. 2011/13 (11) (10912)
E d y k t.

Przeciw Chanie Besner, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kołomyi wniosek o dozolenie przymusowej leytacyi 10/11 części z połowy realności lwh. 150 i 166 k. gr. gm. kat. Diatkowce.

Na podstawie tego wniosku pozwolono uchwałą z dnia 2 maja 1913 przymusowej leytacyi tychże realności.

Celem strzeżenia praw Chany Besner ustanawia się p. dr. Sentka, adwokata w Kołomyi, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Chanę Besner w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Kołomyja, dnia 16 czerwca 1914.

L. cz. C. II. 226/14 (1) (11186)
E d y k t.

Przeciw Michałowi Lisowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Jaworowie przez Narodny Dom w Jaworowie pozew o własność połowy lwh. 3249 kg. Jaworów.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 30 czerwca 1914, o godz. 12 w południe, biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Bociurkova, adwokata w Jaworowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Jaworów, dnia 24 czerwca 1914.

L. cz. C. II. 299/14 (2) (11249)
E d y k t.

Przeciw Annie Mikołajczyk z Mazurów, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sokołowie przez Towarzystwo Związek katolicko społeczny w Raniżowie pozew o 400 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 1 lipca 1914, o godzinie 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się Józefa Sądeja, wójta w Mazurach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Sokołów, dnia 22 czerwca 1914.

L. cz. C. III. 291/14 (2) (77)
E d y k t.

Przeciw Wojciechowi Kozie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Białej przez Katarzynę i Marcina Kozyrków pozew o alimenty.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 13 czerwca 1914, o godz. 11 przed południem.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Kozie ustanawia się Wojciecha Kozę w Dankowicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wojciecha Kozę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biała, dnia 5 czerwca 1914.

L. cz. C. II. 270/14 (3) (363)
E d y k t.

Przeciw nieobecnemu Waniowi Dończak po Jacku z Posady Jasłiskiej wniosła Sara Golda Bobker z Posady Jasłiskiej pozew o zniesienie współwłasności gruntowej.

Rozprawę wyznaczono na dzień 27-go sierpnia 1914, o godz. 9 rano, biuro Nr. 1.

Kuratorem dla pozwanego ustanowiono p. adwokata dr. Janotę w Rymanowie na koszt pozwanego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rymanów, dnia 30 czerwca 1914.

L. 1955 6/14 (180 3—3)
Dnia 1 lipca 1914 rozpoczęło działalność publiczną powiatowe Biuro pośrednictwa pracy przy Wydziale powiatowym w Bohorodczanach.

Z Wydziału Rady powiatowej.
W Bohorodczanach, dnia 1 lipca 1914.

L. 13905 (268)
(3—3)

Konkurs.

Jest do obsadzenia posada radcy sądu krajowego przy sądzie obwodowym w Nowym Sączu.

Podania o powyższą lub przy innym sądzie obwodowym opróżnić się mogącą posadę radcy sądu krajowego wnosić należy w przepisanej drodze służbowej do dnia 1 sierpnia 1914 do Prezydium sądu obwodowego w Nowym Sączu.

Prezydium Sądu krajowego wyższego.
Kraków, 2 lipca 1914.

L. Prez. 163/14 (6) (262)
(3—3)

C. k. sąd powiatowy w Turce przyjmie pomocniczego woźnego, podania wnosić można do 15 lipca 1914.

Kandydaci mają wykazać dokładną znajomość czytania i pisanie wiek, stan, dotychczasowe zatrudnienie, i zachowanie się i fizyczne uzdolnienie do spełnienia obowiązków zawodowych.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.
Turka, dnia 1 lipca 1914.

L. Prez. 423 (6 b)/14 (288)
(3—3)

Konkurs.

Stałego pomocnika kancelaryjnego piszącego biegle na maszynie, oraz rutynowanego w sprawach tabularnych przyjmie się zaraz za normalnem wynagrodzeniem dziennem.

Udokumentowane podania i własnoręcznie napisane należy wnosić do 15 bm. Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.
Bircza dnia 2 lipca 1914.

L. Prez. 393 (6/14) (308)
(3—3)

Sąd tutejszy przyjmie natychmiast stałego pomocnika kancelaryjnego za wynagrodzeniem dziennem 2 kor. 85 hal, obecnego gruntownie z agendami kancelaryjnymi i piszącego biegle na maszynie.

Pierwszeństwo będą mieli tacy kompetenci, którzy wykazają, że zajęci już byli w sądzie.

Udokumentowane podania wnosić należy do dnia 15 lipca br. do tutejszego Naczelnictwa.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.
Rohatyn, dnia 3 lipca 1914.

L. Prez. 13.647/14 (325)
(3—3)

Konkurs.

W sądzie krajowym karnym w Krakowie jest do obsadzenia posada dozorczy więźniów.

Podania o powyższą lub przy innych sądach opróżnić się mogącą dla wojskowych certyfikatystów zastrzeżoną posadę dozorczy więźniów wnosić należy do dnia 14 sierpnia 1914 do Kierownictwa sądu krajowego karnego w Krakowie.

Prezydium sądu krajowego wyższego.
Kraków, 3 lipca 1914.

L. Prez. 22236 (168)
(2—2)

Konkurs.

Ogłoszony w Nr. 150 „Gazety Lwowskiej“ konkurs na posadę naczelnika kancelaryi w Sanoku, upływa z dniem 25 lipca 1914.

Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego.
Lwów, dnia 27 czerwca 1914.

L. 3187 (11241)
(2—3)

Konkurs.

Wydział powiatowy we Lwowie rozpisuje niniejszym konkurs na posadę lustratora urzędów i majątków gminnych z płacą początkową 2800 kor. rocznie, dodatkami aktywalnym 960 kor. i z prawem pobierania odpowiednich dyet, jakoteż zwrotu kosztów podróży za wykonywanie obowiązków służbowych po za obrębem miasta Lwowa. Od kompetentów wymaga się dowodu złożenia egzaminu rachunkowości państwowej tudzież znajomości ustroju gmin, praw i obowiązków ich, praw i obowiązków Rady gminnej i Zwierzchności gminnej. Znajomość ustroju

gmin będzie się uważało za udowodnioną jeżeli kompetent wykaże conajmniej dwuletnią praktykę na posadzie lustratora, lub też podda się egzaminowi przed komisją, którą w tym celu Wydział powiatowy wyznaczy. W pierwszym roku będzie służba prowizoryczną z obustronnem prawem wypowiedzenia na trzy miesiące. Po roku zadawalniającej służby może Rada powiatowa na wniosek Wydziału powiatowego uchwalić stabilizację według przepisów obowiązujących dla urzędników Rady powiatowej lwowskiej statutu emerytalnego.

Podania wnosić należy pod adresem Wydziału powiatowego we Lwowie, ul. Mochackiego l. 4 w terminie do 31 lipca 1914.

Do podań powinny być dołączone następujące dokumenty: metryka chrztu na dowód, iż kandydat nie przekroczył 40 roku życia, świadectwa odbytych studiów, ewentualnie z dotychczasowych zajęć, dowód znajomości obu języków krajowych w słowie i piśmie, tudzież języka niemieckiego, świadectwo zdrowia i opis przebiegu życia.

Lwów, dnia 22 czerwca 1914.

Sekretarz: Teofil Merunowicz m. p.
Prezes: Waleryan Krzczunowicz m. p.

L. Prez. 22155 (171)
(2—2)

Konkurs.

Konkurs na dwie posady podurzędników sądowych we Lwowie i jedną posadę urzędnika sąd. w Bursztynie, ogłoszony w Nr. 150 „Gazety Lwowskiej“, upływa z dniem 15 sierpnia 1914.

Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego.
Lwów, dnia 27 czerwca 1914.

L. 625/14 (267)
(2—3)

Konkurs.

C. k. Izba notaryalna w Krakowie rozpisuje niniejszym konkurs na opróżnioną przez śmierć śp. Jana Macyszyna posadę c. k. notariusza w Radłowie, ewentualnie inną w drodze przeniesienia opróżnić się mającą w okręgu c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie.

Termin do wnoszenia podań kompetencyjnych ustanawia się po dzień 31 lipca 1914 włącznie.

C. k. Izba notaryalna.
Kraków, dnia 2 lipca 1914.

LW. 99.926/1914 (324)
(2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem ewentualnego nadania stypendyów z fundacyi ś. p. ks. Leona Sapięhy, ogłasza się niniejszym konkurs.

W fundacyi tej istnieją dwa stypendya po 950 kor. rocznie, rozdawcy wolno jednak jeżeli to uzna za właściwe — nadać oba jako jedno stypendyum w kwocie 1900 kor. jednemu kandydatowi.

L. Prez. 353/14 (348)
(2—3)

Konkurs.

Posada stałego pomocnika kancelaryjnego zaraz do objęcia. Egzaminowani mają pierwszeństwo.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.
Budzanów, dnia 4 lipca 1914.

Wsparcia te przeznaczone są dla młodzieńców urodzonych w Galicyi lub w Wielkim Księstwie Krakowskiem, którzy ukończywszy nauki uniwersyteckie lub akademickie z postępowaniem znakomitym pragnęliby z początkiem roku szkolnego 1914/15 udać się do zagranicznych zakładów naukowych w celu nabycia głębszego wykształcenia w obranym zawodzie.

Narodowość kandydata lub wyznanie religijne nie stanowi różnicy.

Stypendya wypłacone będą w dwóch półrocznych równych ratach z góry i trwać mają przez jeden rok. Wolno wskazać rozdawcy, którym jest J. O. ks. Władysław Sapięha pozostawić stypendystę w posiadaniu stypendyum jeszcze przez drugi rok. Stypendysta obowiązany będzie z końcem każdego półrocza szkolnego wykazać się przed rozdawcą w sposób wiarygodny, iż bawiąc za granicą oddaje się rzeczywistemu naucek zawodu swego z zamiłowaniem i bardzo dobrym postępowaniem.

Chcący ubiegać się o stypendyum powyższe winni wnieść podania swoje najpóźniej do 2 sierpnia b. r., bezpośrednio do Wydziału krajowego i załączyć metrykę chrztu lub urodzenia, świadectwo majątkowe i moralności, absolutorium z odbytych nauk uniwersyteckich lub akademickich tudzież świadectwa szkolne szczególnie z ostatnich lat.

Kandydaci, którzy przed rokiem szkolnym 1913/14 pokończyli nauki, winni nadto wykazać wiarygodnie, czem się trudnili

od czasu ukończenia studiów. W podaniu ma być wyraźnie przytoczone:

1. Czy kandydat ubiega się tylko o podwójne stypendyum w kwocie 1900 kor. czy też mógłby porzucić na pojedynczym w kwocie 950 kor.,

2. w jakiej gałęzi nauki, tudzież w którym z zakładów zagranicznych zamierza dalej kandydat pracować i

3. w jaki sposób nabytą w przyszłości chciałby spożytkować.

Podanie winno wreszcie zawierać dokładny adres, pod którym załatwienie ma dojść w swoim czasie do rąk kandydata. Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

We Lwowie, dnia 30 czerwca 1914.
Piotrowski w. r.

L. Prez. 20237 (373)
Konkurs.

W sądach kolejalnych we Lwowie, Kołomyi, Sanoku, Stanisławowie, i Złoczowie, i w sądach powiatowych w Belzie, Boleszowcach, Brzozowie, Buczaczu, Bursztynie, Chodorowie, Dynowie, Mościskach, Podkamieniu, Rawie ruskiej, Rohatynie i Trembowli będą obsadzone posady kancelistów ewentualnie oficyałów starszych oficyałów kancelaryjnych.

Do uzyskania posady kancelaryjnej w sądach w Belzie, Bursztynie, Dynowie, Podkamieniu, Rawie ruskiej, Rohatynie i Trembowli wymagane jest posiadanie egzaminu na prowadzących księgi gruntowe.

Ubiegający się o te lub o takie posady, które ewentualnie opróżnią się we Lwowie lub w innych sądach Galicyi wschodniej, winną podania udokumentowane w myśl § 5 i 6 rozporządzenia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18 lipca 1897 Nr. 170 dz. u. p. w drodze przepisanej do dnia 20 sierpnia 1914 w Prezydium sądu kolejalnego, w którego okręgu posada ma być obsadzona.

Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego.
Lwów, dnia 4 lipca 1914.

L. 7392/14 (372)
Konkurs.

Celem obsadzenia posady funkcyjarszyszy prokuratury Państwa przy sądach powiatowych.

w Drohobyczu za roczną remuneracją 600 kor.,
w Kosowie za roczną remuneracją 360 kor.,
w Pruchniku za roczną remuneracją 200 kor.,
w Ustrzykach dolnych za roczną remuneracją 240 kor.

Podania kompetencyjne należy wnieść do Nadprokuratury Państwa we Lwowie najdalej do dnia 30 lipca 1914.

Z c. k. Nadprokuratury Państwa.
Lwów, dnia 4 lipca 1914.

L. 2141/14 (370)
(1—2)

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Pilźnie rozpisuje niniejszym konkurs na posadę likwidatora Kasy z dniem 1 września 1914 z płacą roczną 2400 kor. płatną w ratach miesięcznych z góry od dnia stabilizacji zaś 1600 kor. za służbę prowizoryczną.

Kandydaci ubiegający się o tę posadę winni wnieść na ręce Wydziału powiatowego w terminie do 15 sierpnia 1914 podania zaopatrzone w:

a) świadectwo ukończenia szkoły średniej,

b) metrykę urodzenia na dowód, że ukończyli 24 lat a nie przekroczyli 40 lat życia,

c) świadectwo moralności,

d) świadectwo egzaminu z rachunkowości państwowej,

e) poświadczenie z odbytej 3 miesięcznej praktyki rachunkowej w państwowym lub autonomicznym urzędzie.

Oprócz czynności likwidatora Kasy kandydat winien będzie załatwiać czynności lustratora gmin oraz wszelkie inne czynności, przydzielone mu przez Wydział powiatowy.

Niniejsza posada nadana zostanie prowizorycznie, zaś po roku nienagannej służby prowizorycznej i przedłożeniu świadectwa z egzaminu kwalifikacyjnego na sekretarza gmin objętych ustawą z dnia 3 lipca 1896 dz. u. kr. Nr. 51 złożonego w Wydziale krajowym, nastąpić może stabilizacja.

Pilzno, dnia 4 lipca 1914.

Wydział Rady powiatowej.
Sekretarz: Kolbusz m. p. Prezes: Rey m. p.

L. 4088/14 (369)
Konkurs.

Gmina miasta Kałusza ogłasza konkurs

kurs na następujące posady nauczycieli w tutejszym gimnazjum polskim z prawem publiczności:

1. na posadę nauczyciela języka polskiego jako przedmiotu głównego i filologii klasycznej jako przedmiotów pobocznych,
2. na posadę nauczyciela języka niemieckiego jako przedmiotu głównego i filologii klasycznej jako przedmiotów pobocznych,
3. na posadę nauczyciela języka ruskiego jako przedmiotu głównego i języka niemieckiego.

Pierwszeństwo w otrzymaniu tych posad będą mieli nauczyciele egzaminowani i tacy, którzy będą mogli udzielać nauki logiki w kl. VII.

Do posad tych przywiązane są następujące pobory:

Pensja roczna za 19 godzin obow. tygodniowo dla kandydatów egzaminowanych 2200 kor.

Za godziny nadliczbowe należeć się osobna remuneracja po 2 kor. 50 hal. za godzinę, płatna ryczałtowo w ratach miesięcznych.

Nauczyciel języka polskiego będzie ponadto zobowiązany do prowadzenia „Kółko polonistów“, za co gmina jest skłonna udzielić mu osobnej remuneracji przy końcu roku szkolnego.

Posady wszystkie będą obsadzone od 1 września b. r.

Podania należyte poparte, należy wnieść do Magistratu miasta Kałusza w nieprzekraczalnym terminie 30 lipca 1914.

Burmistrz:
w. z. dr. Wurst m. p.

żliwe zarzuty wolno im wnosić ustnie lub pisemnie u komisarza konkursowego aż do dnia 8 lipca 1914.

Do rozprawy nad tym projektem i ustaleniem rozdziału wyznacza się na dzień 13 lipca 1914 godzina 10 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 19.

Na tę audyencję wzywa się ew. szczególności zawiadowcę jego zastępcę członków wydziału wierzycieli.

C. k. Sąd krajowy cywilny Oddział VII.
Lwów, dnia 24 czerwca 1914.

G. Zl. S. 8/10 (82) (376) (1—2)

Im Konkurs des verstorb. Josef Hoffman hat der Masseverwalter zur Vertheilung der Masse vorgelegt.

Alle Concursgläubiger, die bisher Forderungen angemeldet haben könne vom dem Vertheilungsentwurf beim Concurscom. oder Masseverwalter Einsicht und Abschrift nehmen und ihre allfälligen Erinnerungen dagegen bis 18 Juli 1914 mündlich oder schriftlich beim Concurscommissär einbringen und bei der zur Verhandlung darüber und zur Feststellung der Vertheilung auf den 22 Juli 1914 nachmittags 3 Uhr bei dem k. k. Kreisgerichte in Tarnopol Zimmer Nr. 25, anberaumten Tagsatzung erscheinen.

Zu dieser Tagsatzung werden der Masseverwalter, dessen Stellvertreter und die Mitglieder des Gläubigerausschusses insbesondere vorgeladen.

Tarnopol, am 4 Juli 1914.

Der Concurscommissär.

L. cz. S. 1/12 (79)

W konkursie Elżbiety Pelzwerger przedłożył zawiadowca masy projekt rozdziału masy.

Wszystkim wierzycielom konkursowym którzy dotychczas zgłosili swe wierzytelności, wolno powyższy projekt u komisarza głądać i brać z niego odpisy i możliwe konkursowego lub zawiadowcy masy zarzuty wolno im wnosić ustnie lub pisemnie u komisarza konkursowego aż do dnia 17 lipca.

Do rozprawy nad tym projektem i ustaleniem rozdziału wyznacza się audyencję na dzień 20 lipca 1914 godz. pół do 4 po południu w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, w biurze Nr. 25.

Na tę audyencję wzywa się w szczególności zawiadowcę masy, jego zastępcę i członków wydziału wierzycieli.

Tarnopol, dnia 3 lipca 1914.

Komisarz konkursowy.

Spadki.

L. cz. A. X. 357/11 (49) (10635 2—3)

E d y k t

z wezwaniem nieznanego sądowni dziedzic.

C. k. Sąd powiatowy cywilny w Krakowie zawiadamia, że w dniu 17 października 1911 w Krakowie zmarł ks. Jan Paweł 2 im. Gackowiec bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i i którym osobom przysługują prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się niniejszym wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek bądź tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego swe prawa dziedziczenia w tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wniosli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek dla którego adw. dr. Szado w Krakowie kuratorem został ustanowiony będzie przeprowadzonym z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nieprzyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.
Kraków, dnia 4 maja 1914.

L. cz. A. VI. 157/13 (11) (174 2—3)

E d y k t

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy Sek. II. we Lwowie Oddz. VI. zawiadamia, że dnia 18 czerwca 1913 w Krakowie zmarł Adam Zygmunt Bólik.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Mikołaja Bólka brata zmarłego syna Antoniego nie jest znane, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniosł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnego ustanowionym kuratorem Marcelim Matauschem.

C. k. Sąd powiatowy, Sek. II., Oddział VI.
Lwów, dnia 10 czerwca 1914.

L. cz. A. 98/07

(109 2—3)

E d y k t

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy w Ustrzykach zawiadamia, że dnia 21 stycznia 1907 w Teleśnicy oszarowej zmarła Magdalena Drozd bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Stefana Drozdki nie jest znanym, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniosł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnego ustanowionym kuratorem Karol Duma, gospodarz w Teleśnicy oszarowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Ustrzyki, dnia 10 czerwca 1914.

L. cz. A. 329/13 (10)

(155 2—3)

E d y k t

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy w Sadowej Wiszni ogłasza, że dnia 22 sierpnia 1913 w Wołczyńszewicach zmarł Stefan Czeryba po Oksie niepozostawiając rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sądowi miejsce pobytu Jana Czeryby nie jest znanym, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniosł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Pawłem Waskowym ustanowionym dla nieobecnego Jana Czeryby.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sądowa Wisznia, dnia 15 czerwca 1914.

L. cz. A. 2/14 (11)

(154 2—3)

E d y k t

z wezwaniem dziedzica, którego pobyt jest niewiadomym.

C. k. Sąd powiatowy w Sadowej Wiszni zawiadamia, że dnia 5 lipca 1913 w Krulinie zmarła Tekla z Szubrow Płar pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, w którym ustanawia dziedziczką córkę swoją Maryę Kłosowską i Anielę zam. Łosów.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Pawła Płara nie jest znanym, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniosł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnego ustanowionym kuratorem Janem Buzkiem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Sądowa Wisznia, dnia 25 maja 1914.

Amortyzacje.

L. cz. T. VI. 79/12 (2) (11061 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Magdaleny Płonki wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej Powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie Nr. 90.716 na kwotę 28 kor. 23 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cyw., Oddział VI.
Kraków, dnia 20 stycznia 1914.

L. cz. T. IV. 7/14 (2) (10978 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Chaima Birnbauma z Mielca wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej Kasy eskontowej w Mielcu Nr. 2200 na 800 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 20 maja 1914.

L. cz. T. 60/14 (2) (10967 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Rudolfa Walczoka, c. k. kapitana 95 p. p. we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej gal. Kasy oszczędności we Lwowie Nr. 57.098 na imię i nazwisko „Kapitan Rudolf Hübner“ i kwotę 85 kor. 64 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze

swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy, od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 15 maja 1914.

L. cz. T. 19/14 (2)

(17 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Abusia Brenaga, kupca w D. bromilu wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej wkł. bez daty na 200 koron opiewającej przez J. J. Ribenfelda z Rybacz jako akceptanta podpisanego.

Posiadacza powyższego wkł. wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od trzeciego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu wkł. ten za nieistniejący zostanie uznany.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Przemysł, dnia 13 czerwca 1914.

L. cz. Ne. XII. 766/14 (2) (10858 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Galicyjskiej Spółki naftowej „Potok“ w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawców zagubionych kart udziałowych Nr. 554 i 1621 Galicyjskiej Spółki naftowej „Potok“ po 1000 kor.

Posiadacza powyższych kart wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział XII.
Kraków, dnia 16 maja 1914.

L. cz. Ny. XVI. 1222/13 (3) (10633 2—3)

Amortyzacja.

Na wniosek Izachara Kanta, kupca w Bochni wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę z gubionego kwitu załawniczego Banku hipotecznego w Krakowie Nr. 42.694 na zastawienie: jeden łańcuszek złoty męski, także łańcuszek damski i jeden zegarek ze psuty złoty.

Posiadacza powyższego kwitu wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddział XVI.
Kraków, dnia 4 czerwca 1914.

L. cz. T. II. 7/14 (1) (10615 2—3)

E d y k t

Na wniosek Samuela Rosenfelda w Rzeszowie wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do blankietu wekslowego zaopatrzonego podpisem dr. Maksymiliana Rosenfelda jako żyłanta ostatecznego na 20 hal. zresztą niewypełnionego, który to blankiet wekslowy rzekomo zginił przesłany zwykłym listem w dniu 10 marca 1913 przez dr. Maksymiliana Rosenfelda w Ropczycach pod adresem wnioskodawcy.

Wzywa się edyktem posiadacza tego blankietu wekslowego, by go w przeciągu 45 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej“ w tutejszym sądzie zgłosił, gdyż po bezskutecznym upływie terminu, blankiet ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 1 kwietnia 1914.

L. cz. T. VI. 37/14 (2) (11062 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Reginy Brandstetter w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej Ustredni Banka Ceskych Sportelen Filii w Krakowie L. 2649 wystawionej na nazwisko Reginy Brandstetter a opiewającej obecnie na 53 kor. 53 hal.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu licząc się mającego od dnia następnego po trzecim ogłoszeniu w gazecie urzędowej książeczka ta za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział IV.
Kraków, dnia 8 maja 1914.

L. cz. T. VI. 43/14 (1) (10699 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Wiktorii Balickiej, w. dobr. w Wykotach i Towarzystwa wzajemnego kredytu w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu depozytowego, wystawionego przez Towarzy-

Upadłości.

L. cz. S. 7/14 (1) (193) (3—3)

Edykt konkursowy.

Otwarcie kupieckiego konkursu do majątku Mojżesza Sterna zarejstr. pod firmą „Bracia Stern“ handel artykułów technicznych w Tarnowie.

Komisarz konkursowy: radca sądu krajowego Spitzer.

Tymczasowy zawiadowca masy: Abraham Teitelbaum kupiec w Tarnowie.

Audyencja do wyboru zarządcy masy jego zastępcy i wydziału wierzycieli — w tym sądzie biuro Nr. 21, dnia 30 czerwca 1914 o godzinie 11 przed południem.

Dowody wierzytelności należy przynieść.

W tym samym sądzie mają wierzyciele zgłosić swoje wierzytelności do 30 lipca 1914 choćby o nie spór był w toku.

Wierzyciele, którzy zgłoszą się później poniosą powstałe przez to koszty i byłoby pominąć przy wcześniejszym podziale.

Audyencja do likwidacji i ugody również w tym sądzie dnia 4 sierpnia 1914 o godz. 11 przed południem biuro Nr. 21.

Wierzyciele, którzy zgłosili wierzytelności i staną na audyencji, mogą w miejsce zastępcy, jego zastępcy i wydziałowych wybrać inne osoby.

Dalsze ogłoszenia o postępowaniu konkursowym w części urzędowej „Gazety lwowskiej“.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnów, dnia 17 czerwca 1914.

L. cz. S. 48/12 (1914) (401)

W konkursie prot. firmy S. Halpern i Ska we Lwowie przedłożył zawiadowca masy projekt rozdziału masy.

Wszystkim wierzycielom konkursowym którzy dotychczas zgłosili swe wierzytelności wolno powyższy projekt u komisarza konkursowego lub zawiadowcy masy przeglądać i brać z niego odpisy i mo-

stwo wzajemnego kredytu w Krakowie z dnia 9 lipca 1894 Nr. 619 na rzecz s. p. Ludwika Balickiego, opiewającego na 4 1/2% list zastawny c. k. uprzyw. galic. Banku hipotecznego we Lwowie Nr. 662 nominalnej wartości 5000 złr. czyli 10.000 kor.

Posiadacz powyższego kwitu depozytowego wzywa się, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu kresu za nieistniejący uznany zostanie.

Czasokres ten liczy się od dnia następnego po trzecim ogłoszeniu edyktu w gazecie urzędowej.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 30 maja 1914.

L. cz. T. 72/14 (1) (11060 2—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Natana Gelbera, kupca w Brodach wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych 6 blankietów wekslowych niewypłaconych co do sumy ani daty wystawienia ani daty płatności a to: 4 sztuk na kwoty 300—600 kor. i 2 sztuki na kwoty od 150—300 kor. opiewających na akceptowanych przez p. Majera Nussbrechera i Herscha Reifa we Lwowie płatnych.

Posiadacz powyższych blankietów wekslowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni, licząc od ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu kresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 28 maja 1914.

L. cz. T. VI. 10/14 (2) (10980 1—3)

Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego.

Wojciech Jaworek syn Jana i Katarzyny, urodzony 8 grudnia 1829 w Żarnówce wydał się około roku 1847 ze Żarnówki i od tego czasu nie dał znaku życia.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 L. 1 ustawy cyw., przeto wdraża się na prośbę Tekli Jaworek postępowanie celem uznania za zmarłego.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi panu Ockowskiemu, naczelnikowi gminy Żarnówki wiadomości o powyż wymienionym.

Wojciecha Jaworka wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiał się lub w inny sposób uwiadomił o swym życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 30 czerwca 1915 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 29 maja 1914.

L. cz. T. 5/14 (3) (10975 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek komitetu budowy tablicy pamiątkowej im. Kęsiciuski w Striju wdraża się postępowanie celem amortyzacji następującej wnioskodawcy rzekomo zaginionej książeczki wkładowej Towarzystwa zaliczkowego w Striju Nr. 42 na kwotę 419 kor. 16 hal. a obecnie na 523 kor. 37 hal. opiewającej, wystawionej na fundusz sprawienia tablicy Kęsiciuski.

Posiadacz powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu kresu za nieistniejącą uznana zostanie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział IV.

Strij dnia 16 czerwca 1914.

L. cz. T. 12/13 (1) (20 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Ekspozytury powszechnego Banku depozytowego filii we Lwowie w Drohobyczu wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego blankietu wekslowego na 2 kor. eskomptowanego z podpisem Gustawa Goldmana w Borysławiu jako akceptanta.

Posiadacz powyższego weksla wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swoimi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu kresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 1 lipca 1913.

L. cz. T. 67/14 (2) (187 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Gabryeli Jaworskiej w Wospuszkach pod Moskwą przez adw. dr. Fr. Jaglarza we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego dowodu tymczasowego Wydziału krajowego we Lwowie Nr. 252 na kwotę 400 kor. jako drugą wpłatę na subskrybowane przez p. Gabryelę Jawor-

ską 10 sztuk akcyj zakładowych kolei lokalnej Muszyna-Krynica w łącznej imiennej wartości 2000 kor.

Posiadacz powyższego dowodu tymczasowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu kresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 13 czerwca 1914.

L. cz. T. 61/14 (3) (10968 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Chaima Leiba 2 im. Sandbanka w Zamarstynowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu depozytowego Nr. 1055 A. wydanego przez gal. Kasę oszczędności we Lwowie na złożoną tamże w przechowanie przez Chaima Leiba Sandbanka i Zofię Brückner książeczkę wkładową na kwotę 2000 kor. opiewającą.

Posiadacz powyższego kwitu depozytowego Nr. 1055 A. wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasu kresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 29 maja 1914

Firmy.

L. cz. Firm. 213/14 (7831)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo gospodarczych firmy Spółka oszczędności i pożyczek w Budach łańcuckich, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, z uwidocznieniem w odnosnej rubryce następujących okoliczności:

1. Spółka ta zawiązana została na podstawie statutów uchwalonych na walnym zebraniu członków założycieli dnia 22 lutego 1914.

2. Siedzibą Spółki: są Budy łańcuckie.

3. Celem spółki jest starać się o materialne i moralne podniesienie członków Spółki mianowicie przez:

a) udzielanie członkom Spółki w miarę potrzeby użyteczności celu i miarę funduszu pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu a to z funduszu, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możliwości do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych a mianowicie leżących w ten sposób, iż Spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia Spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu Spółki.

4. Zarząd Spółki wybrany na powołaniem zebraniu składa się z następujących członków: Antoni Beres, kierownik szkoły jako prełożony zarządu, Antoni Kuczkowski rolnik jako zastępca prełożonego zarządu, Antoni Kurek rolnik, Bartłomiej Motyka i Jan Butyński, rolnik wszyscy w Budach łańcuckich jako członkowie zarządu.

6. Ogłoszenia umieszczane będą na tablicy przed lokalem Spółki a w razie potrzeby także w czasopiśmie wydawanym dla Spółek przez krajowy Patronat.

6 Członkowie Spółki ręczą wspólnie (solidarnie) całym swym majątkiem za zobowiązania Spółki wobec osób trzecich, o ileby na pokrycie tychże zobowiązań w razie likwidacji lub upadłości Spółki majątek jej nie wystarczał.

7. Spółkę podpisywać się będzie w ten sposób, że pod pieczęcią (stampilią) firmy położy swój podpis prełożony zarządu, względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 11 kwietnia 1914.

L. 2986

(402)

(1—3)

Konkurs.

Magistra miasta Gródka Jagiellońskiego rozpisuje konkurs na posadę inspektora policji miejskiej z płacą 1600 kor. rocznie i prawem do trzech pięcioleci po 200 kor. rocznie.

Posada nadana zostanie na razie prowizorycznie na rok jeden, po upływie którego przy zadawalniającej służbie może nastąpić stabilizacja.

Ubiegający się o powyższą posadę winni wykazać się egzaminem kwalifikacyjnym z potrzebnych do tego zawodu wiadomości w myśl przepisów Wydziału krajowego we Lwowie z dnia 28 lutego 1893 Nr. 24 dz. u. kr. odnośnie do rozporządzenia tegoż Wydziału z dnia 29 maja 1891 Nr. 67 dz. u. kr.

Jako równouprawnieni są ci, którzy służyli przy c. k. żandarmerji i zdali egzamin na komendanta posterunku żandarmerji w myśl ustawy z 26 lutego 1876 Nr. 12 dz. p. p.

Nadto winni kandydaci przedłożyć dowód obywatelstwa austriackiego nieprzekrozonego 40 roku życia, znajomości języków krajowych i nieskazitelnego charakteru.

Podania należyć udokumentowane wniesione być mają do Magistratu miasta w Gródku Jagiellońskim do 20 lipca 1914 włącznie.

Magistrat miasta.

Gródek Jagielloński, dnia 6 lipca 1914.
Burmistrz.

L. 1255/1914

(403)

(1—3)

Konkurs.

Wydział Rady powiatowej w Kosowie rozpisuje niniejszem konkurs na posadę lekarza okręgowego z siedzibą w Hryniiwie położonej w uroczej górskiej okolicy w lasach szpilkowych, nad górką spławną rzeką Czeremoszem białym.

Do tego okręgu sanitarnego należą gminy i obszary dworskie: Hryniiwa Jabłonica, Dołhopole, Fereskula, Uścieryki, Hołowy, Krasnoila, Stebne, Perechrestne, Polanki, i Berwinkowa z ilością 9213 mieszkańców.

Obowiązki lekarza okręgowego określa rozporządzenie c. k. Namiestnictwa Nr. 158 dz. u. kr. z roku 1907, tudzież lekarz okręgowy ma obowiązek utrzymywania apteki domowej i spełniania czynności w ambulatorium, w razie utworzenia go w siedzibie okręgu.

Płaca lekarza wynosi 1400 kor. a ryczałt na objazdy 800 kor.

Z posadą tą połączone jest prawo do emerytury w granicach ustawy z dnia 12 maja 1909 dz. u. kr. Nr. 68.

Warunki przyjęcia normuje § 7 ustawy z dnia 5 października 1906 dz. u. kr. Nr. 148 a mianowicie:

Kandydaci wykazać się mają oprócz dostatecznej fizycznej zdolności, że posiadają:

1. obywatelstwo austriackie,
2. dyplom doktora medycyny uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej,
3. nieskazitelny charakter,
4. znajomość języków krajowych,
5. praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim,
6. nieprzekraczalny wiek lat 40.

Pierwszeństwo będą mieli kandydaci którzy wykazują się dłuższą praktyką szpitalną na oddziale chorób skórnych i wenerycznych.

Posada ta nadana zostanie prowizorycznie, po roku zaś może nastąpić stabilizacja.

Podania należyć udokumentowane i ostemplowane należy wnieść do Wydziału powiatowego w Kosowie do dnia 31 lipca 1914.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Kosów, dnia 28 czerwca 1914.

Prezes: ks. Passinowicz m. p.

L. cz. Firm. 533/14 Stow. V. 194 (10300)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: Galicyjski związek producentów rolnych we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku Galizischer Verband landwirtschaftlicher Producenten in Lemberg, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Data statutu: 27 marca 1914.

Przedmiot przedsiębiorstwa: spieniężanie na wspólny rachunek produktów rolnych wyprodukowanych w gospodarstwach członków a w szczególności obejmowanie dostaw tych produktów rolnych dla Państwa a w pierwszej linii dla wojskowości, dla kraju i zakładów krajowych, dla gmin i zakładów gminnych i wogóle dla wszelkiego rodzaju instytucji publicznych.

b) udzielanie kredytu na produkty rolne, oddane przez członków Związku do sprzedaży,

c) przedkładanie władzom bądź bezpośrednio bądź za pośrednictwem krajowych korporacji rolniczych, potrzeb krajowej produkcji rolnej.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcja składa się z jednego członka Rady nadzorczej przez nią do stałego urzędowania desygnowanego i jednego dyrektora mianowanego przez Radę nadzorczą Delegat Rady nadzorczej ustanowiony zostaje na czas trwania mandatu swego jako członka Rady nadzorczej, dyrektor zaś na czas nieograniczony.

Członkami obecnej dyrekcji są: 1 de-

legat Rady nadzorczej Maurycy Wiktor Eichner, dyrektor galic. Banku ludowego dla rolnictwa i handlu we Lwowie zamieszkały, i 2. dyrektor mianowany dr. Stanisław Garlein dyrektor Banku ludowego dla rolnictwa i handlu we Lwowie zamieszkały.

Podpis firmy: następuje w ten sposób, że pod brzmieniem firmy umieszczają swe podpisy obaj członkowie dyrekcji lub jeden z nich i prokurator.

Ogłoszenia: następujące będą w „Gazecie Lwowskiej“.

Udział członków: wynosi 100 kor.

Odpowiedzialność sięga poza udział jeszcze do dalszej kwoty równającej się sumie zdeklarowanych udziałów.

Data wpisu: 17 kwietnia 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 17 kwietnia 1914.

L. cz. Firm. 441 Stow. V. 192 (10297)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lubaczów.

Brzmienie firmy: „Powiatowa nauczycielska Kasa zaliczkowa, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: Lubaczów, dnia 12 lutego 1914.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Udzielać nie członkom swoim pożyczek na umiarkowany procent i przyjmowanie wkładów oszczędności za oprocentowaniem.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcja składa się z dwóch dyrektorów i dwóch zastępców wybieranych przez Radę nadzorczą na lat 3. Dyrekcję stowarzyszenia stanowią pp. Stanisław Porcziej i Antoni Wójciak jako dyrektorowie a Walerya Krzemieniecka i Piotr Margraf jako zastępcy wszyscy nauczyciele ludowi w Lubaczowie.

Podpis firmy: następuje w ten sposób że pod brzmieniem firmy umieszczają podpisy dwaj członkowie dyrekcji.

Ogłoszenia: umieszczane będą w „Głosie Nauczycielstwa ludowego w Krakowie“.

Udziały członków: 30 koron.

Odpowiedzialność: ograniczona do dalszej kwoty ponad udział równej deklarowanemu udziałom.

Data wpisu: 17 kwietnia 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 17 kwietnia 1914.

L. cz. Firm. 210/14 Rg. C. I. 186 (10290)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kraków-Płaszów.

Brzmienie firmy: Pierwsza galicyjska fabryka gipsu, cegieł i papy w Płaszowie, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, po niemiecku: Erste Galizische Gips, Ziegel- und Pappe Fabrik in Płaszów, Gesellschaft mit beschränkter Haftung.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem spółki jest fabrykacja i sprzedaż gipsu, cegieł i papy.

Forma spółki: spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w myśl ustawy z 10 marca 1906 L. 58 dz. u. p. zasadzająca się na notaryalnym kontrakcie spółki z datą dnia 18 lutego 1914 L. R. 5612.

Kapitał zakładowy spółki wynosi kor. 100.000, a kwota wniesionych wpłat 49.000 koron.

Zawiaodawca spółki ustanowiony został Emil Silberbach kupiec w Krakowie ul. Wielopole 15.

Podpis firmy: (F. Z.) pod wyciśniętą stampilią, lub wydrukowaną, lub przez kogokolwiek wypisaną nazwą firmy położy zawiaodawca spółki własnoręcznie swe nazwisko.

Wszystkie ogłoszenia spółki, które według przepisów ustawy mają być zamieszczane w dziennikach, będą zamieszczane w czasopiśmie krakowskim „Nowa Reforma“.

Dzień wpisu: 9 marca 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 28 lutego 1914.

Kraków, dnia 28 lutego 1914. (10305)

L. cz. Firm. 496 Rg. C. 113

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisu w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: Vereinigte Petroleum Gesellschaft mit beschr. Haftung.

Na walnym zgromadzeniu odbytem dnia 6 kwietnia 1914 uchwalono ustanowić drugiego zawiadowcę, którym wybrany został Lewi James Yeoman, dyrektor Towarzy-

stwa Galician Oil Trust Limited w Borysławiu.

Uprawnieni do zastępstwa: odtąd obaj zawiadowcy łącznie.

Podpis firmy następuje odtąd w ten sposób, iż obaj zawiadowcy pod brzmieniem firmy umieszczają łącznie swoje podpisy:

Data wpisu: 16 kwietnia 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 14 kwietnia 1914.

L. cz. Firm. 489/14 Oddz. C. I. 108

(10288)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Podgórze.

Brzmienie firmy: Pierwsza galicyjska fabryka warszawskich cukrów i marmolady A. Sobolewski i Ska. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Aktem notaryalnym z daty Kraków, 11 maja 1914 L. r. 6344 przeniesione zostały udziały Wilhelma Baua 20.000 kor. i Henryka Pomeranza w kwocie 20.000 kor. na Władysława Kleyffa, wskutek czego udział Władysława Kleyffa wynosi obecnie kwotę 60.000 kor.

Zawiadowcą jedynym spółki został ustanowiony p. Władysław Kleyff, któremu odtąd przysługująć będzie wyłącznie i samodzielnie prawo podpisywania firmy.

Podpis firmy: firma spółki będzie w ten sposób podpisywana, że pod wyciśniętą stampilią lub wypisaną firmą podpisze się zawiadowca p. Władysław Kleyff.

Dzień wpisu: 18 maja 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 16 maja 1914.

L. cz. Firm. 570/13 A. II. 143

(10291)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Kraków.

Brzmienie firmy: Kleinmann i Ska. Przedmiot przedsiębiorstwa: handel drzewem budowlanym i stolarskim w Krakowie, Dębni.

Forma spółki: jawna spółka handlowa od dnia 1 marca 1913.

Spólnicy: Löbel Kleinmann, kupiec w Krakowie, Dębni i Bronisława Ameisowa kupcowa w Krakowie, ul. Batorego 4.

Do zastępstwa spółki uprawnieni są obaj spółnicy łącznie, którzy podpisywać będą firmę w ten sposób, że pod brzmieniem firmy „Kleinmann i Ska.” podpisze się Löbel Kleinmann słowy „L. Kleinmann” a Bronisława Ameisowa podpisze swe nazwisko „Ameis”.

Prokurę udzielono Norbertowi Ameisowi w Krakowie, ul. Batorego 4, który uprawniony jest do zastępstwa na zewnątrz spółkowego przedsiębiorstwa razem z Löbelem Kleinmannem i podpisywać będą spółkowe przedsiębiorstwo i firmę spółki w ten sposób, że pod brzmieniem firmy podpisze się Löbel Kleinmann słowy „L. Kleinmann”, a prokurator Norbert Ameis podpisze „ppa Ameis”.

Dzień wpisu: 3 maja 1913.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 2 maja 1913.

L. cz. Firm. 195/11 Oddz. C. I. 108

(10292)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru Oddział C. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Podgórze.

Brzmienie firmy: Pierwsza galicyjska fabryka warszawskich cukrów i marmolady A. Sobolewski i Ska. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Część udziału p. Wilhelma Baua w kwocie 20.000 kor. przeniesioną została na p. Władysława Kleyffa.

Udział p. Wilhelma Baua wynosi obecnie 20.000 kor.

Kapitał zakładowy został podwyższony z 60.000 kor. na 76.000 kor.

Wstąpił do spółki pp. Władysław Kleyff z udziałem w kwocie 20.000 kor. oraz p. Stanisław Sułowski z nowym udziałem w kwocie 10.000 kor., który wpłacił w całości w gotówce.

Zawiadowcą obok p. Wilhelma Baua został ustanowiony p. Władysław Kleyff i że zawiadowstwo to będą wykonywać obaj kolektywnie.

Podpis firmy: firma spółki będzie w ten sposób podpisywana, że pod wyciśniętą stampilią lub wypisaną firmą, podpiszą się

obaj zawiadowcy spółki pp. Wilhelm Bau i Władysław Kleyff.

Dzień wpisu: 16 marca 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

L. cz. Firm. 485/14 Stow. I. 74

(10293)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Wiśnicz

nowy.

Brzmienie firmy: Towarzystwo pożyczkowe i oszczędności w Wiśniczu nowym stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Członek dyrekcyi wybrany: Piotr Szlajber kupiec w Wiśniczu zastępca dyrektora.

Data wpisu: 23 maja 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 23 maja 1914.

L. cz. Firm. 128/14 Stow. III. 162

(10314)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, odnośnie do firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Słym Stanisławie ad Słobódka leśna, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Ustąpił członek zarządu Jan Piróg.

Wybrano członkiem zarządu Karola Małysę rolnika w Słym Stanisławie.

Data wpisu: 2 maja 1914.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 2 maja 1914.

L. cz. Firm. 84/14 Stow. II. 90

(10315)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, odnośnie do firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Rożnowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Wystąpił przełożony zarządu: Nykołaj Boruk.

Wybrano przełożonym zarządu Jana Matejczuka właściciela realności oraz członkiem zarządu Stefana Pawluka rolnika obaj w Rożnowie.

Data wpisu: 2 maja 1914.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 2 maja 1914.

L. cz. Firm. 99/14 Stow. III. 2

(10316)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, odnośnie do firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Peczenizynie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Ustąpił przewodniczący zarządu dr. Aleksander Vincenz.

Wybrano za przewodniczącym zarządu ks. Józefa Pelca rz. kat. proboszcza i p. Juliana Haleckiego kasyera urzędu miejskiego w Peczenizynie zastępcą przewodniczącego Zarządu spółki.

Data wpisu: 2 maja 1914.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja, dnia 2 maja 1914.

L. cz. Firm. 494 Stow. V. 176

(10299)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów ul. Senatorska I. 6.

Brzmienie firmy: Syndykat handlowy dla swojskiego przemysłu i rolnictwa we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Członek dyrekcyi wystąpił: Henryk Michalski.

Data wpisu: 20 kwietnia 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 15 kwietnia 1914.

L. cz. Firm. 322/14

(9773)

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Spółka oszczędności i pożyczek w Jeżowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że uchwałą walnego zgromadzenia z dnia 25 marca 1914 nastąpiła zmiana § 1 statutu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 23 maja 1914.

L. cz. Firm. 320 Stow. IV. 182

(10292)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Żółkiew.

Brzmienie firmy: Spółka kuźniczy w Żółtkwi, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: na walnem zgromadzeniu członków odbytem dnia 24 stycznia 1914 uchwalono zmianę §§ 20 i 21 statutu jak odpis protokołu w zbiorze załączek.

Wysokość udziału dotąd: 100 kor.

Obecnie: 200 kor.

Odpowiedzialność: dotąd ograniczona do dwukrotnej wysokości udziału.

Odtąd: oprócz udziału do dalszej potrójnej wysokości udziału.

Dzień wpisu: 6 kwietnia 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 31 marca 1914.

L. cz. Firm. 142/14 Stow. I. 5

(10313)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, odnośnie do firmy Towarzystwo zaliczkowe w Śniatynie stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką. Zrezygnował zastępca dyrektora Władysław Amirowicz, wybrano zastępcą dyrektora Władysława Przygodzkiego lustratora Rady powiatowej w Śniatynie.

Data wpisu: 14 maja 1914.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Kołomyja dnia 14 maja 1914.

L. cz. Firm. 291/14

(9418)

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Tyczynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że członkowie dyrekcyi Pinkas Tanzer i Matys Wachś ustąpili.

Do dyrekcyi wybrany Leib Gromett w Tyczynie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Rzeszów, dnia 16 maja 1914.

L. cz. Firm. 83/13 Stow. IV. 7

(9829)

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Brzozów.

Brzmienie firmy: szynkarskie Towarzystwo handlowe w Brzozowie.

Zmiana §§ 4, 9, 24 statutu. Treści tych zmienionych paragrafów nie ogłasza się, gdyż nie zawierają postanowień, które publicznie ogłoszone być mają.

Data wpisu: Sanok, 25 października 1913.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 14 października 1913.

L. cz. Firm. 139/14 Stow. III. 150

(9965)

Zarządza się wpisanie przy firmie „Przyszłość” Stow. Konsumcyjne kolejarzy spółka zarejestrowana z ograniczoną poręką w Starym Sączu, że na walnem zgromadzeniu członków dnia 22 lutego 1914 odbytem że w miejsce Józefa Tokarczyka który ustąpił wybrano członkiem zarządu Jana Mroza.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 16 marca 1914.

L. cz. Firm. 54/14 Stow. III. 27

(9423)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru firm stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wykreślono:

Siedziba stowarzyszenia: Zator.

Brzmienie firmy: Zakład kredytowy w Zatorze, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, Creditanstalt in Zator, regitrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Skutkiem nie wejścia w życie tego zakładu.

Dzień wpisu: 8 marca 1914.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Wadowice, dnia 8 marca 1914.

L. cz. Firm. 442 Stow. V. 61

(10298)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: Polskie Towarzystwo kredytowe nauczycieli szkół wyższych we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: na walnem zgromadzeniu dnia 28 lutego 1914 odbytem uchwalono zmianę §§ 3, 9, i 31 statutu jak odpis protokołu w zbiorze załączek.

Data wpisu: 26 kwietnia 1914.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 21 kwietnia 1914.

L. cz. Firm. 71/14 Stow. II. 71

(9775)

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Zarszyn.

Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Zarszynie.

Członkowie dyrekcyi wystąpili: Chaim Schachner i Naftali Tobias.

Członkowie dyrekcyi wybrani: Chaim Rettig właściciel realności w Zarszynie, Józef Barth właściciel realności w Odrechowej

Data wpisu: Sanok, 30 kwietnia 1914.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 24 kwietnia 1914.

L. cz. Firm. 305/14

(9772)

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy w Rzeszowie zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowo-gospodarczych przy firmie: Kupieckie Towarzystwo zaliczkowe Merkur w Kańczudzie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, że według uchwały walnego zgromadzenia z 11 marca 1914 nastąpiła zmiana § ust. I statutu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 19 maja 1914.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 218/14 (2)

(3)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratury Państwa, że treść czasopisma „Gazeta codzienna” numer 1801 z dnia 26 czerwca 1914 w artykule pod tytułem „Tuszuje się robotę durchführerów” w ustępie od „Bo śledztwo” do „należało” — zawiera znamiona występku z § 300 u. k. i art. IV. ust. z 17 grudnia 1862 Nr 8 Dz. p. p. ex 1863

uznał dokonaną w dniu 25 czerwca 1914 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 27 czerwca 1914.

L. cz. Pr. 224/14 (3)

(400)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratury Państwa, że treść afisza odbitego w żargonie żydowskim w drukarni H. Welednikera we Lwowie nakładem Schachne Edelmanna pod tytułem: „Bracia Izraelici” w ustępie od „W kwietniu b. r.” do „nie żenił” — zawiera znamiona zbrodni z § 58 b. u. k., uznał dokonaną w dniu 2 lipca 1914 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 5 lipca 1914.

L. cz. Pr. 223/14 (2)

(167)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratury Państwa, że treść czasopisma „Kokuryku” Nr. 3 z dnia 4 lipca 1914 w artykule pod tytułem: „Wygadali się” w ustępie od „W trzy dni” do końca i w artykule „Ścisłe podług ustawy” w ustępie od „Z czułością” do końca — zawiera znamiona występku § 516 u. k. uznał dokonaną w dniu 30 czerwca 1914 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 2 lipca 1914.

L. cz. Pr. 225/14 (2)

(399)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratury Państwa, że treść czasopisma „Monitor” Nr. 27 z dnia 5 lipca 1914 w artykule pod tytułem: 1. „Rozbój w Brzeżańskim” w ustępach od „Eksceleńcy” do „ruskiej metody” i od „Zastosujemy” do końca i w artykule 2 pod tytułem „Coraz gorzej dzieje się w lwowskim państwie pocztowym” w ustępie od „Szwagier” do „poczwinnicę” i od „Prezydent” do końca — zawiera znamiona występku z § 300 u. k. i uznał dokonaną w dniu 3 lipca 1914 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie

zenie całego nakładu — i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.
Lwów, dnia 5 lipca 1914.

Kuratele.

L. cz. P. 112/14 (6) (8949)
E d y k t.
Za umysłowo chorą uznano Katarzynę Reczek w Łowczówku.
Kuratorem jej ustanowiono Piotra Armatysa w Łowczówku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 16 kwietnia 1914.

E. cz. P. I. 74/14 (9365)
E d y k t.
Za umysłowo chorego uznano Marka Wołowacza w Regetowie wyżnym.
Kuratorem jego ustanowiono Leszka Wołowacza w Regetowie wyżnym.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gorlice, dnia 19 kwietnia 1914

L. cz. P. II. 84/13 (14) (11267)
E d y k t.
Za marnotrawcę uznano Stefana Filusia w Serdycy.
Kuratorem jego ustanowiono Stefana Kuracha w Serdycy.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Szczerzec, dnia 21 maja 1913.

L. cz. P. 89/14 (3) (11266)
E d y k t.
Za marnotrawnego uznano Jana Pękałę, syna Kazimierza w Ozannie.
Kuratorem jego ustanowiono Jędrzeja Kiełbonia w Dornbachu.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Leżajsk, 23 maja 1914.

L. cz. P. 92/14 (7) (9364)
E d y k t.
Za umysłowo chorego uznano Stefana Mocio recte Mociaka w Sopotniku.
Kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Tomko w Sopotniku.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Dobromil, dnia 10 marca 1914.

L. cz. L. 20/13 (4) (101)
E d y k t.
C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie ustanawia na podstawie udzielonego przez c. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie uchwały z 28 marca 1914 l. cz. No. V. 188/14 (1) zatwierdzenia, kuratelę nad Kazimierzem Garlickim

z powodu stwierdzonej przez sąd choroby umysłowej, a kuratorem ustanawia Tomasza Kluza w Woli zarczyckiej.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Łańcut, dnia 4 kwietnia 1914.

L. cz. P. 46/14 (5) (9055)
E d y k t.
Za umysłowo chorego uznano Ilka Słyżuka, syna Mykiety w Rostokach.
Kuratorem jego ustanowiono Jurka Połeka, syna Odokii w Rostokach.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kuty, dnia 5 marca 1914.

L. cz. P. 47/14 (9385)
E d y k t.
Za umysłowo chorą uznano Julianę Kohutiak, córkę Iwana w Wołkowcach.
Kuratorem jej ustanowiono Jakowa Kohutiaka z Wołkowiec.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielnica, dnia 11 kwietnia 1914.

L. cz. P. XXV. 244/13 (9174)
E d y k t.
Za niewłasnowolnego uznano Józefa Rozbickiego w Drohobycz.
Kuratorem jego ustanowiono Eliasza Kossaka w Drohobycz.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział XXV.
Drohobycz, dnia 29 września 1913.

L. cz. L. VII. 22t13 (10883)
E d y k t.
Za marnotrawnego uznano Łucja Kohuta syna Oleksy w Kamionce Dąbrowka.
Kuratorem jego ustanowiono Pawła Łunyka w Kamionce Dąbrowka.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Rawa, dnia 9 stycznia 1914.

L. cz. P. 31/14 (7) (10592 1—3)
E d y k t.
Za marnotrawnego uznano Szymona Lipińskiego w Klubowcach.
Kuratorem jego ustanowiono Hawryłę Rykietczuka w Klubowcach.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Tyśmienica, dnia 10 marca 1914.

L. cz. P. V. 126/12 (38) (10692 1—3)
E d y k t.
Kuratelę zawieszoną tns. uchwałą z dnia 10 października 1912 l. cz. L. V. 31/12 (5) nad p. dr. Antonim Rehmanem, emerytowanym profesorem Uniwersytetu, uchyla się.
C. k. Sąd powiatowy, S. I., Oddział V.
Lwów, dnia 6 maja 1914.

DONIESIENIA PRYWATNE.

MADONNA DOLOROSA

reprodukcja kolorowa ze słynnego obrazu F. KRUDOWSKIEGO jest do nabycia w gustownych ramach i za szkłem w cenie — — — — — **25 koron** — — — — —
za porto i opakowanie dolicza się 1 kor.
w biurze ogłoszeń **Sokołowskiego**
Lwów, ul. Trzeciego Maja 5.
Na żądanie przesyła się odbitkę niekolorową.

Okazyja!

Za półdarmo!

Okazyja!

Dopóki zapas starczy!

Pojedyncze zeszyty ilustrowanych pism z lat: 1911, 1912, 1913

„Sport im Bild“, „Die Woche“, „Meggendorfer Blätter“, „Die Muskette“, „Simplicissimus“, komplety „WĘDROWCA“

za połowę ceny do nabycia

w Biurze dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, Trzeciego Maja 5.

Na prowincję wysyłka za zaliczką lub za poprzedniem nadesłaniem należności.

Okazyja!

Za półdarmo!

Okazyja!

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem Jana Niedopada) ul. Czarnieckiego 1. 12. — Telefon 527.

PRZYMIESZKA DO CEMENTU „PINARIN“

wyrobu fabryki

F. C. WEBER

Towarzystwo akcyjne

KRATZAU, Czechy.

PINARIN nieprzepuszcza wody i chroni przed pęknięciami włoskow. wszelkiego rodzaju przedmioty cement.

PINARIN dla celów budowlanych niezbędny.

PINARIN jako przymieszka do zaprawy wapiennej niezrównany.

PINARIN jest znacznie tańszy, niż podobne produkty konkurencyjne.

PINARIN jest niewrażliwy na kwasy.

PINARIN czyni ściany, piwnice, mury, mosty, rozzerwoary, doły ściekowe, sklepienia, tunele, nieprzemakalne

PINARIN jako ochrona przed wodą zaskórnią nieoceniony.

We własnym interesie należy żądać prospektów bezpłatnie od zastępców.

BRACIA MUND

Lwów, Sykstuska 23,

skład wszelkich materiałów budowlanych.

Kupię majątek ziemski

5000 morgów z gorzelnią i lasem lub dwa majątki po 1000 morgów.

— Pośrednictwo wykluczone. —
Zgłoszenia „Bielski“ do Biura Sokołowskiego
Lwów, ul. Trzeciego Maja 5.

Lwów, ul. Akademicka 5.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez koresp.

Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracja polska

TYGODNIK

Przeszło tysiąc stronic tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracji rocznie.

55 lat
istnienia

ILLUSTROWANY

„TYGODNIK ILLUSTRROWANY“ w r. 1914 zamieści najnowszą świetną powieść Henryka Sienkiewicza „**LEGIONY**“

część pierwsza „**W KRAJU**“, część druga „**POD DĄBROWSKIM**“
wspomnienia legionisty, z szeregiem wielkich ilustracji W. Kossaka.

Powieść „**LEGIONY**“ „Tygodnik Ilustrowany“ zaczął drukować w grudniu r. 1913. Nowi prenumeratorzy początek powieści mogą nabywać po 30 hal. Z przesyłką 40 hal.

Nadto „Tygodnik Ilustrowany“ w r. 1914 drukować będzie najświeższą powieść Włod. Perzyńskiego „**ZŁOTY INTERES**“ oraz dokończenie powieści Wacława Sieroszewskiego „**BIENIOWSKI**“.

Artykuły wstępne, naukowe, społeczne i literackie pierwszorzędných publicystów i literatów polskich. — Stałe przeglądy wystaw naszych z udziałem wszystkich malarzy polskich i obcych. — Ilustracje odzwierciedlające zdarzenia chwili bieżącej. — **TRAST. SZTUKI PŁASTYCZNE. — PISMIENICTWO ORCE.**

W r. 1914 wszyscy prenumeratorowie roczni „Tygodnika Ilustrowanego“ oprócz numerów pisma **otrzymują bez dopłaty:**

12 tomów „**Ciekawych Powieści**“

Zeszyt albumowy

„**Świat Dziecięcy**“ z rycinami kolorowanymi, jako premium nadzwyczajne.

Prenumeratę przyjmują: Administracja „Tygodnika Ilustrowanego“ we Lwowie: **Ul. Trzeciego Maja 5,** oraz wszystkie księgarnie i kantory pism.

Warunki prenumeraty:

We Lwowie:

kwartalnie	6-80 kor. z opłatą książek	8-30 kor.
półrocznie	13-60 kor. „ „	16-60 kor.
rocznie	27-20 kor. „ „	33-20 kor.

W Galicji z przesyłką pocztową:

kwartalnie	7-20 kor. z opłatą książek	9-70 kor.
półrocznie	14-40 kor. „ „	17-40 kor.
rocznie	28-80 kor. „ „	34-80 kor.

Wydawcy: Gebethner i Wolff. — Redaktor naczelny: Dr. Józef Wolff.

Odpowiedzialny za Redakcję we Lwowie: Artur Schröder.

Przyjaciół naszego pisma prosimy uprzejmie o polecenie niniejszego prospektu.

L. T. II. 5/14 (1)

Na wniosek Władysławskiego Małkymiliana, kupca w Dębicy, wdawa się postępowanie amortyzacyjne co do zagażonych mu weksli:

1) z daty Dębica dnia 27 kwietnia 1914 na kwotę 6000 koron, płatnego w 6 miesięcy od daty na własne zlecenie, a opatrzonego podpisem Michała Rozmysławskiego, Gustawa Rozmysławskiego i Józefa Rozmysławskiej — oraz

2) weksla z daty Dębica dnia 27 kwietnia 1914 na kwotę 3000 koron, płatnego w 6 miesięcy od daty na własne zlecenie, a opatrzonego podpisami Michała Rozmysławskiego, Gustawa Rozmysławskiego i Józefa Rozmysławskiej.

Wzywa się posiadacza, względnie dzierżyciela powyżej opisanych weksli, aby w przeciągu dni 45 od dnia po trzecim ogłoszeniu niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ weksle powyższe tutejszemu Sądowi przedłożył, lub z prawnego nabycia się wykazał.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnów, dnia 15 czerwca 1914.

W I N A

naturalne czyste niezaprawiane alkoholami, węgierskie, austriackie, francuskie, reńskie, hiszpańskie w najlepszej jakości po cenach najtańszych poleca

handel herbaty, kawy i wina

EDMUNDA RIEDLA, LWOW.

300.000 Koron w całości

lub częściowo umieszczę na pierwszą hipotekę realności we Lwowie lub na majątku ziemskim.

Pośrednictwo wykluczone.

Zgłoszenia pod „**Lipiec**“ do Biura Sokołowskiego, we Lwowie, ul. Trzeciego Maja 5.

Świeży miód wprost z ula, najsmaczniejszy. Miodobranie eady lipiec. Główna patoka „rarytas“ 8 kor. 50 hal. za 5 kiel. franko. Korzeniewicz, em. naucz. lwanezany.